

ΕΝΑΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΜΙΛΑΕΙ

Είναι άπεναντεσμενές
από τις Αμερικανίδες!

ΣΕ ΜΙΑ «άποκλειστική» συνέντευξη, που έδωσε σ' ένα Άμερ-κανο δημοσιογράφο, ο περίφημος φωτογράφος μοντέλων Έρβιν Μπλουμπενφελντ, ο «κημουργός» πολλών από τις ωραιότερες γυναίκες του κόσμου, αποκάλυψε ότι πρέπει να ξέρει κάθε γυναίκα για τον εαυτό της και την ομορφιά της. Θα βοηθήσει παρακάτω τις απαντήσεις, που έδωσε ο «ειδικός» αυτός στα ερωτήματα που του υπέβαλε ο δημοσιογράφος:

1) Τι είναι η πραγματική ομορφιά και πώς μπορεί να την επιτύχει μια γυναίκα; — Δεν υπάρχουν σταθεροί και γενικοί νόμοι της ομορφιάς. Μπορούμε να πούμε, ότι η ομορφιά είναι μια αντίληψη, κι όχι ένα γεγονός. Οι άνθρωποι τη βλέπουν διαφορετικά από μια σε άλλη χώρα και εποχή.

Πάντως, για να ναι άρα μια γυναίκα, πρέπει να έχει δύο πράγματα. Το πρώτο είναι η προσωπικότητάς της, ένα χάρισμα της φύσης, που δε μπορεί ν' αγοράσει. Το δεύτερο είναι ο ενθουσιασμός, η ικανότητά της να αγωνίζεται με χαρά για κάτι. Το δυστυχία είναι, ότι οι Αμερικανίδες ιδίως ενδιαφέρονται να έχουν λεπτή σιλουέτα και μακρούς πόδια, αλλά, αδιαφορούν για τον ψυχικό και πνευματικό τους κόσμο.

2) Ξέρουν να μακιγιάρουν καλά οι Αμερικανίδες; — Καθόλου. Βάζουν στο πρόσωπό τους όλων των ειδών τα καλλυντικά, μ' ένα τρόπο στερεότυπο, ενώ η γυναίκα πρέπει να μακιγιάρει προσώπων και άτομικα, να στοχεύει στο μακιγιάρισμα της. Το μακιγιάρισμα πρέπει να είναι ανάλογο με τον τύπο και το χαρακτήρα της γυναίκας. Όχι να προσπαθήσει να μιμηθεί έναν άλλο τύπο, γιατί τότε θ' άποτύχει σίγουρα.

3) Μήπως είναι καλύτερη μια γυναίκα χωρίς μακιγιάρι; — Εξαρτάται απ' τη γυναίκα. Ένα πρόσωπο άμακιγιάριστο είναι ένα πρόσωπο γυμνό. Ένα όμως μια γυναίκα μπορεί να νάναι ομορφή γυμνή, άλλη κερδίζει, απεναντίας, όταν σκεπάζεται με φορέματα.

4) Τι πρέπει να καθοδηγή τη γυναίκα στην εκλογή του μακιγιάρι; — Πρέπει να καταλάβει, ότι πρόκειται για κάτι προσωπικό κι όχι για να τον παρακάνει στο βάμνιο, καταντάει γελοία. Δεν είναι η ποσότητα ε-

Η περισσότερο ομορφιά έγκειται στη φυσική χαρά. Και το προσόν αυτό δε λείπει καθόλου απ' το διάσημο «μοντέλο» Κάθριν Βιτλ. Ορέται... αλλά ούτε κι απ' το υμνο της, όπως βλέπετε!...

κήνη που παίζει ρόλο, αλλά η ποιότητάς της. Η γυναίκα πρέπει ν' ανακαλύψει την ατομική νότα της, την «υπογραφή» της. Τέλος, πρέπει να έχει υπ' όψη της, ότι, όπως αλλάζει με τον καιρό το σώμα της, έτσι θ' αλλάζει και το μακιγιάρι της.

5) Πώς θα βρή μια γυναίκα ποιά καλλυντικά είναι τα καλύτερα γι' αυτήν; — Αγοράζοντας και δοκιμάζοντας διάφορα, αλλά με προσοχή πάντα. Δεν πρέπει ν' αγοράζει τα ακριβότερα, αλλά εκείνα που θ' αποδειχθούν καταλληλότερα για την περίπτωση της.

6) Παίζουν σπουδαίο ρόλο τα χρώματα στην εκλογή της; — Σπουδαιότατο. Πρέπει να ξέρει να διαλέγει τα χρώματα και να τ' ανακατεύει επιτυχμένα μεταξύ τους, σ' μεγάλους ζωγράφους. Κι' αυτό δεν είναι εύκολο... Νά

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

γιατί οι περισσότερες Αμερικανίδες έχουν ένα πρόσωπο... πορτοκαλί, σαν Ξουβρόδερμο!

7) Ποιά ήταν τα κυριότερα φυσικά χαρίσματα των μοντέλων, που αναδείξατε; — Ένα μοντέλο καλλιτεχνικών φωτογραφιών πρέπει πρώτα να έχει πολύ μακρύ λαιμό. Πρέπει να ξέρει ν' αλλάξει το χτένισμά του σε κάθε περίπτωση. Πρέπει ακόμα να έχει ικανότητες ηθοποιού, για να προσαρμόζεται στους ρόλους που αναλαμβάνει. Τέλος, πρέπει ν' αντικρούει το φωτογραφικό φακό σ' ένα κινητήριο... έναν άντρα, που προσπαθεί να τον κατακτήσει. Έγω μεταχειρίζομαι ένα τρικ για να γλυκύνω την έκφραση των μοντέλων που φωτογραφίζω. Τους λέω, δηλαδή, την τελευταία στιγμή: «Θέλετε να με παντρευτείτε;». Είναι μια μέθοδος αλάνθαστη!

8) Υπάρχει φυσική ομορφιά στις περισσότερες γυναίκες; — Ναι, αλλά ο άνθρωπος είναι το μόνο ζώο, που χρησιμοποιεί επιπρόσθετα το μακιγιάρι. Όταν τα ψάρια ή τα πουλιά πρόκειται να ζευγαρώσουν ή φέρει αλλοίωση το χρώμα τους. Στον άνθρωπο, αναλαμβάνει αυτό το ρόλο η βιομηχανία καλλυντικών.

9) Ποιά είναι τα κυριότερα στοιχεία της ομορφιάς; — Τα μαλλιά είναι σπουδαιότατα. Αποτελούν ένα θαυμάσιο υλικό, όταν ξέρει κανείς να το μεταχειριστεί όπως πρέπει. Το επάνω χείλος δεν πρέπει να είναι πολύ, ή να φέρει διακριτικά τα σχήμα τους. Το μακιγιάρισμα των ματιών περιορίζεται μόνο στα πάνω βλέφαρα κι όχι το στόμα. Σπουδαίο ρόλο παίζει επίσης το στόμα, που φανερώνει το «χαρακτήρα». Το βάμνιο του πρέπει να σέβεται και ν' ακολουθεί τη φυσική γραμμή του, να χρησιμοποιείται δε ένα κραγιόν ανεπίτηλο, ώστε να νάναι... ακίνδυνο τα φιλιά.

10) Πρέπει να επιδιώκουν οι γυναίκες το αρχαίο ελληνικό πρότυπο της τελείας ομορφιάς; — Όχι. Το πρότυπο αυτό ήταν υπολογισμένο. Οι Έλληνες γλύπτες το αποδίδαν εφαρμόζοντας μαθηματικούς κανόνες. Αλλά μια πραγματική γυναίκα χρειάζεται κάτι άλλο: μια κάποια αφέλεια κι άκαταστασία στο ντύσιμο και στην εμφάνισή της. Πρέπει να έχει πάνω της μερικές ατέλειες, για να μάς θυμίζουν πως είναι μια γυναίκα ζωντανή, κι όχι ένα άγαλμα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΡΙΚ Ο'Νηλ βγήκε από τις φυλακές του Σινγκ-Σινγκ, όπου είχε κάνει πέντε χρόνια, αποφασισμένος να εκδικηθεί ο πωροπώρο τον Ιζών Παίτητ, τον άπιστο συνεταιριστή του, που τον πρόδωσε την τελευταία στιγμή. Θα περίμενε υπομονετικά την κατάλληλη ώρα να τον «καρφώσει», όπως του άρεζε.

Όσοι όμως ήταν βγαίνοντας από τη φυλακή, είχε την ελπίδα να ξαναβρούν την Παμέλα, μια παλιά του φίλη. Πολύ καλό κορίτσι, τιμό κι' εργάτο, χωρίς να λογαριάζουμε και την ομορφιά της. Δούλευε ταμίας σ' ένα εμπορικό κατάστημα. Αγαπούσε πολύ τον ΡΙΚ, το είχε φροντίσει ολόκληρη, λυπότανε για τις κακές συναναστροφές του, και προσπαθούσε να τον τραβήξει απ' τον κακό δρόμο.

Το έμεινε πιστή στον καιρό, έκανε εκείνος στη φυλακή. Το έστειλε τακτικά χρήματα και διάφορα μικρά δώρα, γιατί εκείνος δεν είχε κανένα άλλο στον κόσμο. Και όταν αποφυλακίστηκε και της έδωσε το λόγο του, πως άφισε την παλιά του ζωή και πως ήταν αποφασισμένος να ζήσει σαν τιμωρός, εκείνη δέχτηκε να γίνει γυναίκα του. Έπιασαν ένα χαριτωμένο σπίτι, λίγο έξω από τη μικρή πόλη, ανήσυχος όταν έμαθε την αποφασιστική του παλιού συνεταιριστή του. Φοβότανε την εκδίκησή του. Μα ο Ο'Νηλ τον διαβεβαίωσε με κάποιο φίλο πως τα περασμένα ήταν ξεχασμένα και ότι το μόνο που ήθελε τώρα ήταν να περάσει ήρεμη ζωή με τη γυναίκα του.

Κατά βάθος, όμως, δεν είχε ακόμα λησμονήσει... Μια μέρα, πέρασαν αρκετοί μήνες από το γάμο του, — η Παμέλα του ανακοίνωσε μια είδηση, που τον έκανε να σκρίψει από χαρά και υπερηφάνεια: Δε θ' άργουσε να γίνει πατέρας.

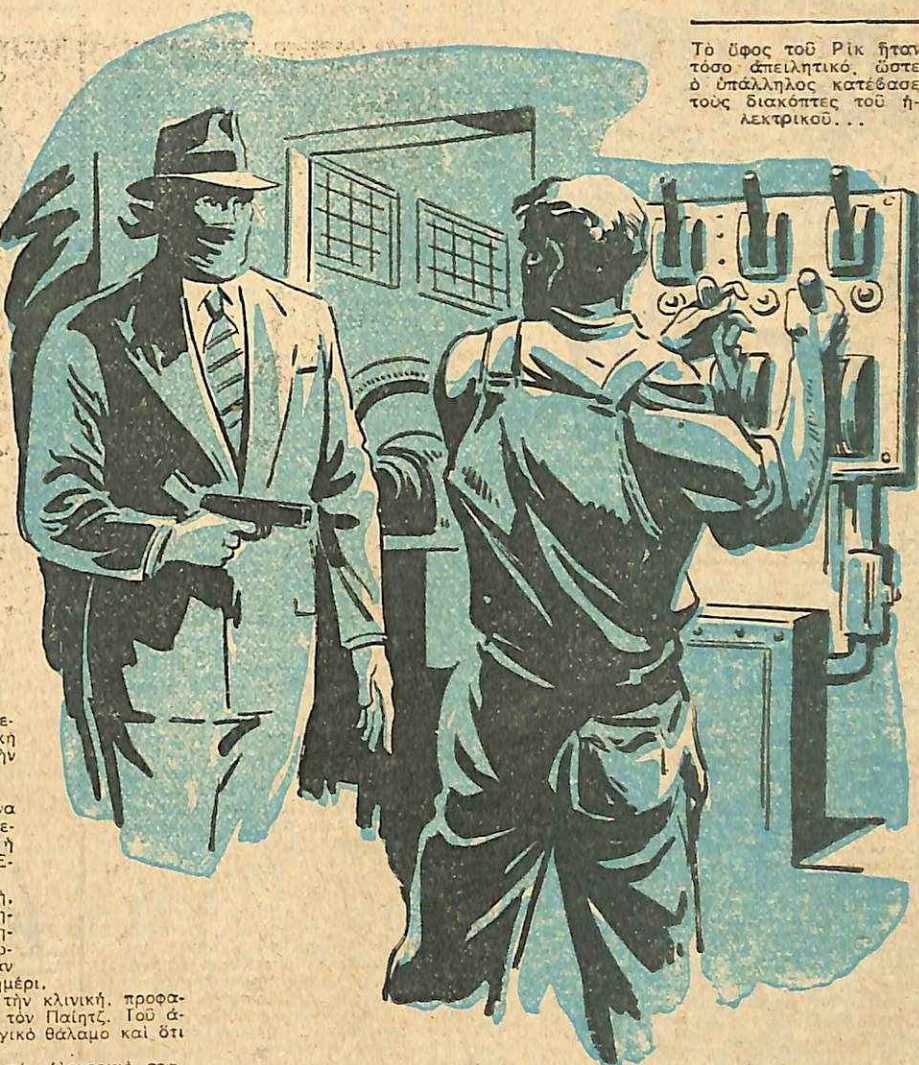
Πέρασε λίγος ακόμα καιρός και ένα πρωί πληροφορήθηκε ότι η Παμέλα βρισκόταν στις μέρες της συγγένειας, μάλλον και κάτι άλλο εύχρηστο: Ο Ιζών Παίτητ ήταν βαρετά άρρωστος και με βεβαιότητα θα τον μετέφεραν στη μοναδική χειρουργική κλινική του τόπου, για να του κάνουν επέμβαση στην καρδιά.

Και ο ΡΙΚ κατέστρωσε τότε το σχέδιό του. Παρουσιάστηκε στην κλινική και προτήρησε ένα κρεβάτι για τον τοκετό της γυναίκας του, που τον περίμεναν σε λίγες μέρες. Φρόντισε, όμως, να έμαθε ότι η κλινική δεν είχε δική της ηλεκτρική εγκατάσταση. Έπαιρνε ρεύμα από τον κεντρικό σταθμό του τόπου.

Την παραμονή που θα έμπαινε ο Παίτητ στην κλινική, ο ΡΙΚ ήταν νυχτερινός στο γκαράζ. Στις 8 το πρωί τηλεφώνησε της γυναίκας του, — τον πήρε η ίδια στο τηλέφωνο, — ότι θα έμενε στο γκαράζ, να κάνει υπερωρία. Έπρεπε να δουλέψει περισσότερο, γιατί είχαν πολλά έξοδα τώρα. Θα γυρνούσε σπίτι μετά το μεσημέρι.

Κατά τις δέκα και μισή ζήτησε τηλεφωνικά από την κλινική, προφασιζόμενος πως ήταν δημοσιογράφος, πληροφορίες για τον Παίτητ. Τού αποκρίθηκαν ότι μόλις τον είχαν μεταφέρει στο χειρουργικό θάλαμο και ότι σε λίγο θ' άρχιζε η επέμβαση.

Ο ΡΙΚ έφυγε από το εργοστάσιο και τράβηξε για τον ηλεκτρικό σταθμό, που βρισκόταν σ' έναν άπομορο δρόμο, κοντά στην κλινική. Πριν μπει

Το ύψος του ΡΙΚ ήταν τόσο απειλητικό, ώστε ο υπάλληλος κατέβασε τους διακόπτες του ηλεκτρικού...

Η εκδίκησι του ΡΙΚ

μέσα, και άφου βεβαιώθηκε πως δε φαινότανε ζωντανή ψυχή γύρω του, έβαλε ένα μεταξωτό φουλάρι, σκέπασε καλά το πρόσωπό του, κατέβασε το γύρο του καπέλου του ως τα φρύδια και τράβηξε το περιστρώφο του. Ένας μοναχός υπάλληλος βρισκόταν στο σταθμό, μπροστά σ' ένα μεγάλο ταμπλό, γεμάτο μοχλούς και κουμπιά.

Ο ΡΙΚ τού πρότεινε το περιστρώφο του και τού είπε προσεκτικά: — Άν άγαπάς τη ζωή σου, κάνε γενική διακοπή του ρεύματος σ' όλη την περιφέρεια!...

— Μά... τραβήξε ο υπάλληλος. — Όχι πολλά λόγια! Θέλω να κάνω ένα άστειο σε κάτι φίλους. Έλα, άς μη χασμερούμε!

Το ύψος του ήταν τόσο απειλητικό, ώστε ο υπάλληλος κατέβασε, αναστενάζοντας, ένα, δυο, τρεις μοχλούς.

Πέρασαν πέντε λεπτά της ώρας. — Καί τώρα, σου επιτρέπω να ξαναδώσεις φως! είπε χαφνικά ο ΡΙΚ.

Κι' έφυγε βιαστικά, πριν ακόμα ο υπάλληλος συνέλθει από την κατάπληξή του.

Θα κόνιζε μεσημέρι όταν δύο άγνωστοι τον ζήτησαν στο γκαράζ. Με την πρώτη ματιά που τους έβριζε ο ΡΙΚ, κατάλαβε πως ήταν εμυστικοί. — Τι με θέλετε; ρώτησε ανήσυχος. — Νά σου αναγγέλλουμε μια δυσάρεστη είδηση, του αποκρίθηκε ένας από τους άγνωστους με οικειότητα, που μαρτυρούσε ότι ήξερε καλά το παρελθόν του συνομηλίκου του. Ο Ιζών Παίτητ, ένας παλιός σου φίλος, τα τίνισε σήμερα το πρωί. Το έκαναν μια λεπτή έγχληση στην καρδιά, σ' ένα κλινικό. Ξαφνικά, όμως, έγινε διακοπή στο φως, ο χειρουργός τα έχασε, το νυστέρι του μπήκε πιο βαθιά... και ο καλός μας ο Παίτητ έμεινε στον τόπο...

— Γέλιο καθάρματα πρέπει να λείπουν απ' τον κόσμο! βρυχήθηκε ο ΡΙΚ.

— Συμφωνώ μαζί σου! είπε ένας άγνωστος. Με τη διαφορά, ότι δεν ήσουν εσύ αρμόδιος να επιτασσής το έργο της θέας δικαιοσύνης.

— Πι θέλεις να πής, τραβήξε ο ΡΙΚ. — Θέλω να πω ότι έσυ προκάλεσες τη διακοπή στον ηλεκτρικό σταθμό της περιφέρειας, όπου βρισκεται η κλινική.

— Αρτεύεσαι, βέβαια! φώναξε ο ΡΙΚ. — Δεν άστειύεσαι διάλογο. Ξέρουμε καλά ότι την περασμένη νύχτα την πέρασες εδώ, στο γκαράζ. Που ήσουν, όμως, σήμερα το πρωί, ή ώρα δέκα και μισή;

— Έδω... Κάνω υπερωρίες, για να βγάλω κάτι περισσότερο... Περιμένα από μένα σε μέρα να γίνει πατέρας... και τα έξοδα, βλέπετε, είναι μεγάλα...

Οι αστυνομικοί άναβαν τότε μερικούς συναδέλφους του. Άλλοι είχαν πιας ειδαν τον ΡΙΚ Ο'Νηλ στις δέκα άκριβως. Άλλοι, όμως, υποστήριξαν πως έλειπε από το γκαράζ και γύρισε λίγο πριν από τις έντεκα.

Οι πληροφορίες αυτές δεν ικανοποίησαν τους αστυνομικούς. Πήγαν τον ΡΙΚ στον ηλεκτρικό σταθμό και τον έφεραν σε αντίπαράστασι με τον υπάλληλο. Έκείνος, όμως, δε μπόρεσε να διακρίνει καλά τα χαρακτηριστικά του ανώστου, που τον άνάγκασε να κάνει διακοπή στο ηλεκτρικό ρεύμα, γιατί το πρόσωπό του το σκέπαζε ένα φουλάρι.

Όσοι, οι αστυνομικοί δεν έννοούσαν ν' άφήσουν ήσυχό τον ΡΙΚ. Τον πήγαν στο τμήμα και άρχισαν να του κάνουν εξαντλητική ανάκριση...

Πέρασαν μιά, δυο... τρεις ώρες, και δεν είχαν ακόμα άποψαι καμμία άπολογία από τον ΡΙΚ. Ξαφνικά, μπήκε στο γραφείο ο προϊστάμενος, ο Πάτ Χάτσον, παλιά γνωριμία του Ο'Νηλ.

— Γεια σου, ΡΙΚ! γράλλισε άνάμεσα στα δόντια του. Πάταε το καπέλο του σε μία κρεμάστρα και έλπε στους άστυνομικούς: — Πρέπει να τον άφήσουμε ελεύθερο... Έχει να παρουσιάσει ένα άλλο, που τον σώζει...

Ο ΡΙΚ μάχισε τα φρύδια του και κύτταε προσεκτικά τον Χάτσον. Μία άφορητή άνησυχία άρχισε να σφίγγει την καρδιά του.

— Ο Χάτσον συνέχισε, με τις πλατές γυρισμένες στον Ο'Νηλ: — Ο φίλος μας ο ΡΙΚ είχε την καλή τύχη, μετά την άποφυλάκιση του, να γνωριστεί με μία κοπέλα, που τον ξανάφερε στο σωστό δρόμο... Ήταν έτοιμη νύχτα. Ο άντρας της είχε πιάσει ένα διαμέτιο στην ίδια κλινική, όπου θα έχρημάιανε και τον Παίτητ... Σήμερα, όμως, το πρωί, στις έντεκα, την έπιασαν έξωτικη δύναμις που και την πήγαν άμέσως με φορτηγό στην κλινική. Άνάμιαλος τοκετός... Κατά σύμπτωση, την ίδια στιγμή που γινόταν η λεπτή χειρουργική επέμβαση στον Παίτητ, της έκαναν και αυτής καταισρική επέμβαση, σ' έναν άλλο θάλαμο...

Ο ΡΙΚ τινάχτηκε από τη θέα του, κίτρινος σ' άλεμόνι... — Καί τί έγινε, τραβήξε.

— Ο Πάτ Χάτσον άρχισε να παίζει μ' ένα χαρτοκοπήτσο, για να κρύψει τη συγκίνησή του, και προσέθεσε χαμηλόφωνα: — Ή υπέρτα και το παιδί δεν έζησαν... Δε μπορεί, λοιπόν, να ήταν ο ΡΙΚ εκείνος που προκάλεσε τη διακοπή του ρεύματος, άφου ήξερε ότι θα έβασε σε κίνδυνο και τη γυναίκα του...

— Ο Πάτ άγνοούσε τη λεπτούερεία ότι ο ΡΙΚ δεν είχε πληροφορηθεί εγκαίρως τη μεταφορά της Παμέλας στην κλινική. Ένα σασαχικό όδοιόσισμα, που δεν είχε τίποτα το άνθρώπινο, βγήκε από τα σπλάχνα του Ο'Νηλ: — Συγγνώμ σε, Παμέλα... Σε σκότασα, έμένα και το παιδί μας, χωρίς να το ξέρω, χωρίς να το θέλω...

Συνήρθε άπότομα, καταλαβαίνοντας πως τα λόγια του αυτά ήταν άμολογία της ένοχής του. Μα ήταν πολύ άργα πιά.

Στο μεταξύ, του είχαν περάσει τις χειρουργικές.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ για τις γυναίκες

Ποιμάδα για το πρόσωπο

Άν το πρόσωπό σας έχει άγρίψει από τον άέρα, τον ήλιο ή τη σκόνη, θά σας κάμη καλό ή ακόλουθη ποιμάδα:

Λευκόν φαλαί- νης	50 γραμ.
Λευκός κηρός	20 »
Βάλαμον Μέ- κας	2 »
Άμυδαλέ- λαο	100 »
Θά τα διαλύσετε καλά μέσα σε «μπαίν-μαρι» και κατόπιν θά προσθέσετε: Έσσανς βενζό- ης	12 σταγ.
Άνθόνερο	200 γραμ.
Θά τα ανακατέψετε κα- λά, άφου τα βγάλετε ά- πό τα «μπαίν-μαρι», ώ- σπου να σχηματιστή μία ά- μοιογενής ποιμάδα.	

Ίδρωμένο κεφάλι

Κατά της υπεριδρώσεως του τριχωτού μέ- ρους της κεφαλής: Βορικό νάτριο

Βορικό νάτριο	25 γραμ.
Καμφορόχοος θειικός αίθρη	20 »
Διυλιωμένο νερό	250 »
Πολύ καλή είναι επίσης η ακόλουθη διάλυσις: Διχλωριούχος υδράργυρος	0,20 γραμ.
Τρυγικόν δέο	0,20 »
Σαλικυλικόν δέο	0,20 »
Οινόπνευμα 90ο	200 »
Άλκοολά λαβάντας	5 »
Άλκοολά δενδρόλιβανου	5 »

Ξυδί τουαλέτας

Κομμάρλιν	0,50 γραμ.
Βάμμα βενζόης	40 »
Όεικόν δέο	80 »
Βάμμα λεμονιού	940 »

Σκασίματα του προσώπου

Γλυκερίνη	50 γραμ.
Άνθόνερο	135 »
Βάμμα βενζόης	10 σταγ.

Για τις ραγάδες

Κατά των ραγάδων στα χείλη και στα σου- θούνια:

Άμυδαλέλαο	125 γραμ.
Λευκόν φαλαί- νης	25 »
Λευκός κηρός	25 »
Ρίζα όργκανέτας	25 »
Έσσανς πικραμυδάλων	4 »

Πολύ καλό κάνουν επίσης οι έπαλειψεις με ά- λουφι από γλυκερίνη, λαυρίλη και κολιτ-κρήμ σε ίσα μέρη.

Επίσης για τις ραγάδες του στήθους: Βάμμα βενζόης

Βάμμα βενζόης	15 σταγόνες.
Άγνθό έλαιόλαδο	8 γραμ.
Λαυρίλη	24 »

Καθημερινές έπαλειψεις.

Άπαλά γέρια

Για να κάμετε τα χέρια σας άπαλά και λευκά. Βράστε μερικές πατάτες κι' άφου τις ξεφλου- δίσετε, προσθέστε λίγο γάλα ώσπου να σχηματι- σθή μία μαλακή ζύμη.

Μ' αυτή τη ζύμη θά κάμετε ένα είδος «μα- σκάς» γύρω στα χέρια σας. Τα άποτέλεσματα θά σας καταπλήξουν.

Άν τα χέρια σας είναι πολύ άγρια, θά σας κάμη καλό η ακόλουθη ποιμάδα:

Μέλι	75 »
Σαπούνι σε σκόνη	75 »
Γλυκερίνη	40 »
Άλειφρί από λιναρόσπορο	30 »
Ιάκκ	25 »
Πούδρα τριδος 15 γραμ.	

Θά τα διαλύσετε όλο μέσα σε «μπαίν-μαρι» και θά βγάλετε την ποιμάδα που θά σχηματισθή μέσα σε μικρά δοχεία από πορ- σελάνη, που θά πρέπει να κλείνουν καλά. Με την ά- λουφι αυτή θά περνάτε τα χέρια σας πρωί και βράδυ.

Άντισηπτικό του στέματος

Άσθενότρεο	45 γραμ.
Βάμμα αμύγδα- λων	45 »
Μέλι ροζ	8 »
Επίσης: Βορικόν δέο	40 γραμ.
Θυμόλη	2 »
Έσσανς μέν- τας	5 σταγ.
Νερό	1000 γραμ.

Άπεψιλωτική σκόνη

Θεϊοχον νά- τριον

Άσθενή ά- σθενος σε σκόνη	10 »
Άμυλον	10 »

Θά τα αναμίξετε καλά και τη στιγμή που προ- κείται να τα χρησιμοποιή- σετε, θά διαλύσετε μία πρέζα μέσα σε νερό και θά άλειψετε το μέρος που θέλετε να καθαρίσετε από τις τρίχες (ποτέ το πρόσωπο ή τις μασχάλες). Έπειτα από 5 λεπτά, θά ξεπλυθήτε με άφθονο νερό. Οι τρίχες θά φύ- γουν άμέσως. Άν παρατηρήσετε τον παραμικρό έρεθισμό, πρέπει να σταματήσετε άμέσως τη χρή- σι αυτού του παρασκευάσματος.

Έρπης των χειλιών

Κατά του έρπητος των χειλιών χρησιμοποιήσι- τε την ακόλουθη συνταγή: Στυπτηρία

Στυπτηρία	20 γραμ.
Τάλκ	20 »

Για τα κουνούπια

Κατά των δηγμάτων των κουνουπιών χρησιμo- ποιήσετε την ακόλουθη διάλυσις: Όείκος αίθρη

Όείκος αίθρη	10 γραμ.
Βάμμα εδκαλύπτου	20 »
Βάμμα πυρεθρού	60 »
Άλκοολά μέντας	60 »
Νερό	850 »

Καθημερινές πλύσεις του προσώπου, του λαι- μού και γενικά των μερών που είναι έκτεθειμένα στα δήγματα των κουνουπιών.

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η γιορτή του Γιαννάκη

Ο Γιαννάκης δε χόρταινε να κάβαλλε-
κευθ το αλογάκι του και να τρέχει μέσα
στο σαλόνι. Ήταν ένα ξύλινο αλογάκι
πολύ ωραίο με τέσσερις ρόδες, που του
το είχαν χαρίσει για τη γιορτή του.

— Χόπι, χόπι! φώναζε ο μικρός, που
δεν είχε ακόμα ξεπεράσει τα έφτα χρό-
νια.

— Αυτό το παιδί είναι αληθινό μαρ-
τύριο! Πάμε, επί τέλους, σταμάτα και
λίγο. Μας πήρες το μυαλό με τις φωνές
σου, ελπε νευρωμένης η μητέρα του,
μία νεαρή γυναίκα, είκοσι πέντε περί-
που χρόνων, πάρα πολύ διαφορετική.

Ο Γιαννάκης όμως δεν την άκουσε
και συνέχισε τον καλπασμό του μέσα
στο σαλόνι. Η βραδυά αυτή ήταν η πιο
ευχάριστη της μικρής ζωής του: γιόρ-
τασε και είχε κάθε δικαίωμα να χαρεί
και να παίζει. Ο κ. Φλωράς είχε έρθει
πολύ νωρίς απόψε — τ' άλλα βράδια
έρχονταν κατά τις δέκα — γεμάτος πα-
κέτα και ευδιάθετος. Είχαν κουβεντιά-
σει πολύ, είχαν φάει και γελάσει επί-
σης πολύ και οι τρεις τους. «Επειτα ήρ-
θε η εκπλήξη. Όταν σηκώθηκαν απ' το
τραπέζι, ο κ. Φλωράς μαζί με την Ελέ-
νη, τη μητέρα του μικρού, πήγαν και
στάθηκαν έξω απ' την πόρτα του σαλο-
νιού που ήταν κλεισμένη. Την άνοιξαν
διάπλατα και ύστερα φάνησαν ο Γιαν-
νάκης. Ο μικρός έτρεξε άμέσως κοντά
τους και μπήκε κι' αυτός στο σαλόνι.
Τότε είδε κατάπληκτος πάνω στο τραπέ-
ζι το αλογάκι του. Τόσο όμορφο, τόσο
πρόβλητο, τόσο άσπαστο, τόσο καλό
όσο ποτέ άλλο. Αόχισε να ξεφωνίσει από
τη χαρά του. Η μητέρα του κι' ο κ. Φλω-
ράς τον φίλησαν, του κόψαν έναν μεγα-
λό κομμάτι γλυκό απ' την τούρτα και
του δώσαν το αλογάκι να παίζει.

— Χόπι, χόπι! φώναζε ο Γιαννάκης και
του φαινόταν πως ζούσε σε όνειρο.
Από πολλόν καιρό δεν είχε χαρή και
δεν είχε παίξει όπως απόψε. Τα παι-
χνίδια του είχαν παλιώσει και τα είχε
πετάξει σε μία γωνιά κι' η μητέρα του
δεν είχε και τόσο πολλά λεφτά για να
του αγοράσει καινούρια. «Αλλά σκέψου
σήμερα, γιατί έβγαίνε το πρωί πο-
λύ νωρίς και γύριζε άργα, κουβαλών-
τας και στο σπίτι διάφορα πράγματα
για ράψιμο. Περνούσε όλο τ' άνοιγε-
μα και κάποτε και το βράδυ πάνω στη
ράπτο-μάνη της. Όταν ήταν κουρα-
σμένη, τσάβανε μαζί του και με την πα-
ρακολλητική ατσάλα τον έδεσαν. Απόμε
δμως ο Γιαννάκης γιόρταζε. Η μητέρα
του κουβεντιάζε διαπληκτικά στο ντιβάνι
με τον κ. Φλωρά και δεν τον πρόσεχε.
Έτσι μπορούσε να παίζει όσο ήθελε.

Ξαφνικά, καθώς τ' αλογάκι γυρτζέ-
μεσ' στο σαλόνι έπεσε πάνω σε μία αν-
θρώπινη και το κινέζικο βάζο που ήταν
πάνω της έγειρε με μιάς, ταλαντεύθη-
κε κι' έγινε κομμάτια στο πάτωμα. Ο
Γιαννάκης μαζεύτηκε σε μία γωνιά φο-
βισμένος κι' έβλεπε τα κλάματα πριν α-
κούη τον βόρυχο. Η μητέρα του, έβω
φρονών τον άρπαξε κι' άρχισε να τον
δένει αλύπητα, ενώ ο κ. Φλωράς πα-
ρακολουθώντας τη σκηνή, γελούσε με
την καρδιά του.

— Μην κάνεις έτσι για ένα βάζο, α-
γάπη μου, είπε στη μητέρα του Γιαν-
νάκη. Θα σου αγοράσω αμέσως ένα άλλο.

— Το έβρω πόσο καλός είσαι και πό-
σο μ' αγαπάς, του είπε, εκείνη με τσαχ-
πινιά, άλλα αυτό το παλιό παιδί μου δι-
νει στα νεύρα με τις ατσάλες του.

— Εί! δεν καταλαβαίνει, είναι μικρός.
— Θα πάς να πέσεις άμέσως στο κρε-
βάτι σου, γρήγορα! φώναζε στο Γιαννά-
κη η μητέρα του.

— Δε θα το ξανακάνω, μαμά. Αφ'ή
με να μείνω μαζί σας, παρακάλεσε ο
μικρός.

— Αλλά ένα γερό χαστούκι τον έκανε
να σωπάσει και να μαζεψτεί λαμψορίζον-
τας. Η μητέρα του τον άρπαξε απ' το
χέρι και τον πήγε κατ' ευθείαν στην κά-
μαρά του. «Επειτα, γελώντας ξαναγύρι-
σε στο σαλόνι.

— Δεν πρέπει να το δένης τόσο πο-
λύ, είναι μικρό, της είπε ο κ. Φλωράς.
Απόμε μάχιστα που γιορτάζει...

— Έσύ πάντα παίρνεις το μέρος του,
αγάπη μου!

— Η Ελένη του χαμογέλασε γλυκά και
πλησιάζοντας τον άγκάλιασε. «Εκείνος
κόλλησε το στόμα του στα χείλη της...

— Όταν βρέθηκε μονάχος στην κλινική
του, ο Γιαννάκης έπαψε να κλαίει. «Ε-
γώ, πώς άναλογα με τη ζημία που
μ'έχει κάνει, η τιμωρία ήταν αυστηρή και
μάχιστα σήμερα που γιορτάζει. «Αν είχε
κι' αυτός ένα μπαμπά, δε θα τον μάλ-
λωναν και δε θα τον έδεσαν, όπως δεν
έδεσαν το μικρό Τάκη, το γιού του
εμπόρακου που καθόταν απέναντι απ' το
σπίτι τους κι' έπαιζε μαζί του. Ο
θυμός γέμισε την καρδιά του κι' έσφι-
ξε τις μικρές γροθιές του.

Μισοαπλωμένος στο κρεβάτι του,
ο Γιαννάκης αποκοιμήθηκε για λίγο. «Ε-
τσι νόμισα, γιατί όταν ξύπνησε, η νύ-
χτα ήταν πολύ προχωρημένη. Μέσα στο
σπίτι δεν ακουόταν τώρα τίποτα. Ο Γιαν-
νάκης έτριψε τα μάτια του και τ' άνοιξε
καλά. Τί να έκαναν άργαγε μέσα στο
σαλόνι η μητέρα του κι' ο κ. Φλωράς;
Η περιέργειά του τον έκανε να σηκωθεί
απ' το κρεβάτι του και να πάν να δει.
Λίγο φοβισμένος, βγήκε απ' την κάμα-
ρά του και προχώρησε στο σκοτεινό διά-
δρομο. Όταν έφτασε στο σαλόνι είδε
την πόρτα μισάνοιχτη. Την έσπρωξε σι-
γα και μπήκε μέσα. Δεν ήταν κανείς.

Απ' το παράθυρο άρχισε να μπαίνει
το φως της ημέρας. «Ετσι το σαλόνι εί-
χε μία θαμνη άνταύγεια. Ο Γιαννάκης
πλησίασε στο τραπέζι. Είδε πάνω τη μι-
σοφωτισμένη τούρτα και τα κόκκινα κε-
ράκια της σούτας. Πιο πέρα ήταν τ' α-
λογάκι του. Τότε του ήρθε μία παρά-
ξενη ιδέα: ν' ανάψει τα κεράκια της
τούρτας, φυσικά, δε μπορούσε να φτά-
σει τόσο ψηλά. Στην προσπάθειά του
προσέσυρε το τραπέζι-αυτήνη με την
τούρτα κι' ένα μπουκαλάκι λινέρ που ή-
ταν πάνω στο τραπέζι, γλίστρησε κι' έ-
πεσε χάμου, ενώ η τούρτα τον περιέλου-
ζε με τα σφρόπια. Απ' το φόβο του λιπο-
θύμησε...

— Όλη την ημέρα κι' όλη τη νύχτα, η
μητέρα του κι' ο κ. Φλωράς ήταν πάνω
απ' το προσκέφαλό του και του έβαζαν
πάντο το μέταπο, γιατί ο γιατρός που
τον είχε εξετάσει, διέγνωσε μηνιγγοί-
τιδα. Ο μικρός υπέφερε γιατί τον έκαie
ο περσέας. Η Ελένη, απελπισμένη, έ-
κλαιγε και παρακαλούσε το Θεό να κά-
ναι καλά το μικρούλη της. Τώρα κατα-
λάβαινε πόσο άνοητη ήταν, πόσο η έ-
λπίδα της περσιέται με τον κ. Φλωρά
ήταν νεκρά. Ήταν μία γνωστή που
κτύπησε μόνο τον εαυτό της και τίποτ'
άλλο! Είχε παραμελήσει το παιδί της
και τώρα κινδύνευε να το χάσει. Τώρα
αισθανόταν πόσο τ' αγαπούσε. Ήταν το
παιδί της, που της το είχε εμπιστευθή
ο Άντρεας, ο άντρας της, που τόσο πο-
λύ την είχε αγαπήσει και που είχε σκο-
τώσει ένα αυτρκινιτιστικό δυστύχημα.
Η Ελένη έκλαιγε και δεν ξεκολλούσε
απ' το κορβέτι του μικρού. «Έκλαιγε
κι' ο κ. Φλωράς μαζί της.

Οι μέρες περνούσαν με αγωνία. «Ε-
πειτ' από τρεις βδομάδες περίπου ο
Γιαννάκης έδειξε πως σιγά-σιγά άρχιζε
να γίνεται καλά. Άνοιξε τα ματάκια
του και χαμογέλασε. Η γερή κόρη του
νίκησε τη φοβερή αρώσσεια. Το παιδάκι
είχε σωθή. Η μητέρα του τώρα το φι-
λούσε κάθε στιγμή, το χάιδευε κι' αυτό
αίσθανόταν ευτυχισμένο, όπως ποτέ του.
«Επρεπε, λοιπόν, ν' άρρωσθήση, να κιν-
δυνέψη, να πεθάνει για να ξαναέρη τη
στοργή της μαμάς του;

Κάποιο βράδυ κι' ο κ. Φλωράς φιλη-
σε το Γιαννάκη πολλές φορές, γελώντας
και συγκινημένος.

— Γιαννάκη, του είπε γλυκά πές μου,
με θέλεις για μπαμπά σου; Μ' αγαπάς
λιγάκι;

— Σ' αγαπώ και σε θέλω για μπα-
μπά, είπε το παιδάκι. Θά μ' αφήνης ό-
μως να παίζω με τ' αλογάκι μου;

— Ναι, παιδί μου, του απάντησε ο κ.
Φλωράς και το φίλησε.

Ο Γιαννάκης χαμογέλουσε από ευτυ-
χία. Ο κ. Φλωράς τον κρατούσε στην
αγκάλια του και τον γαίδευε και τον φι-
λούσε, ενώ η μητέρα του χαμογέλουσε
κι' αυτή.

— Σ' αγαπώ και σε θέλω για μπα-
μπά, είπε το παιδάκι. Θά μ' αφήνης ό-
μως να παίζω με τ' αλογάκι μου;

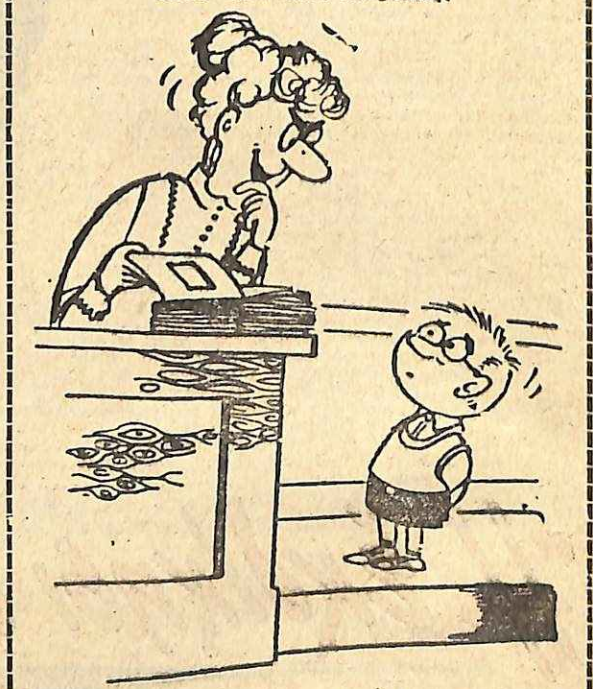
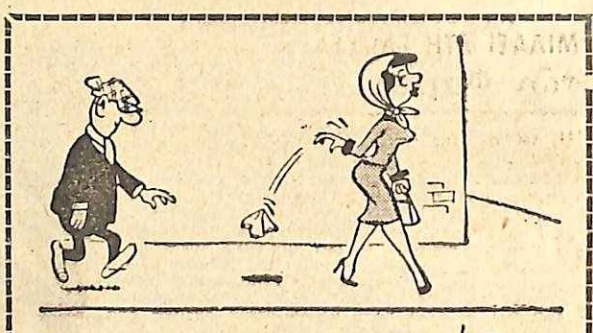
— Ναι, παιδί μου, του απάντησε ο κ.
Φλωράς και το φίλησε.

Ο Γιαννάκης χαμογέλουσε από ευτυ-
χία. Ο κ. Φλωράς τον κρατούσε στην
αγκάλια του και τον γαίδευε και τον φι-
λούσε, ενώ η μητέρα του χαμογέλουσε
κι' αυτή.

— Σ' αγαπώ και σε θέλω για μπα-
μπά, είπε το παιδάκι. Θά μ' αφήνης ό-
μως να παίζω με τ' αλογάκι μου;

— Ναι, παιδί μου, του απάντησε ο κ.
Φλωράς και το φίλησε.

ΜΙΡΑΝΤΑ

ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΦΑΡΑΩ!..

Η καταπληκτική περίπτωση
ένος μέντιου, που έχει
ανακαταστήσει τους επιστημο-
νικούς κύκλους στη Γαλλία

Οταν έδω και λίγον καιρό, ο
καθηγητής Ντ' Αζουλαί, έ-
νας από τους πιο γνωστούς
μελετητές των ανατολικών πολι-
τισμών παρακλήθηκε ν' ακού-
ση στο μαγνητόφωνο τι είχε
πην ένα μέντιου, δέχτηκε αυτή
την παράκληση με τη βεβαιό-
τητα πως θα έκανε την ώρα του.
Αλλά μόλις οι πρώτες λέξεις
έφτασαν στ' αυτιά του, πετά-
χτηκε όρθιος, έτρεξε στη βιβλιο-
θήκη του κι' ύστερα από λίγο
γύρισε μ' ένα χοντρό τόμο.

— Ξαναβάζτε το από την άρ-
χή! είπε στον άνθρωπο που χει-
ριζόταν το μαγνητόφωνο.

Ακουσε ως το τέλος τα μυ-
στηριώδη λόγια, που είχαν κα-
ταγραφη στην ταινία. Ήταν λέ-
ξεις άκατανόητες για τον καθε-
να εκτός απ' αυτόν. Στο τέ-
λος, εμπε με ταράχη:

— Δεν υπάρχει καμιά αμ-
φιβολία: Η γυναίκα αυτή φω-
νή μιλάει στη γλώσσα που έπι-
κράτησε στην Αίγυπτο μετά την
έκτη δυναστεία και που οι Ιε-
ρείς χρησιμοποιούσαν, όταν
προσεύχονταν στον Άτον, το
θεό του Ηλίου. Οι φράσεις,
που ακούσαμε, έχουν ειρμό και
νόημα, αποτελούν δε μία προ-
σευχή στο θεό αυτόν!...

Υστερ' απ' αυτή τη διαπί-
στωση, όλος ο γαλλικός τύπος
έγραψε για τη γυναίκα, που ως
μέντιου είχε μιλήσει σ' αυτή
τη γλώσσα. Επρόκειτο για μία
νεαρή κυρία, σύζυγο ενός κρο-
πώλη, που την έλεγαν Μαρία
Μαλλαι.

Η γυναίκα αυτή είχε βγάλει
μονάχα το δημοτικό σχολείο κι'
ήταν ολότελα άφοτισμένη στο
σπίτι της και στα παιδιά της.
Οι εξαιρετικές της ιδιότητες ως
μέντιου είχαν διαπιστωθή σε
μία πνευματιστική συγκέντρωση,
που είχε γίνει σε κάποιο φι-
λικό σπίτι της. Η Μαρία Μαλ-
λαι είχε λάβει μέρος σ' αυτή
έντελώς τυχαία κι' όταν την ύ-
πνώτισε ο οικοδεσπότης, αντί
να πη ό,τιδήποτε άλλο, είχε μι-
λήσει στη γλώσσα της αρχαίας
Αιγύπτου!...

Μετά την ανακοίνωσή που έ-
κανε ο καθηγητής Ντ' Αζουλαί,
όταν άκουσε στο μαγνητόφωνο
όσα είχε πη η Μαρία Μαλλαι,
την επισκέφθηκαν στο σπίτι της
απεσταλμένοι των κυριώτερων
γαλλικών εφημερίδων και προσ-
πάθησαν να ανακαλύψουν με τις
ερωτήσεις τους τι κρυβόταν κα-
τό απ' αυτό το μυστήριο.

Η κυρία Μαλλαι τους απο-
κρινόταν μ' ένα δειλό χαμόγε-
λο, ακόμα κι' όταν οι ερωτήσεις
ήταν φανερά ειρωνικές. Δήλω-
σε, λοιπόν, πως ούτε κι' η ίδια
δεν ήταν σε θέση να δώσει μία
λογική εξήγηση στο φαινόμενο
αυτό. Επατέλαβε πως είχε βγά-
λει μονάχα το δημοτικό σχολείο
και πως δε γνώριζε άλλη γλώσ-
σα εκτός από τα γαλλικά.

Πρόσθεσε ωστόσο πως ήταν
βέβαιη για το ότι είχε μιλήσει
με τα χείλη της το πνεύμα ενός
νεκρού.

Αισθάνομαι συχνά, είπε η
Μαρία Μαλλαι, γύρω μου ένα
κόσμο πολύ μεγαλύτερο απ' αυ-
τόν που βλέπω με τα μάτια μου
κι' αγγίζω με τα χέρια μου.

Οι δηλώσεις της αυτές, περ-
νώντας στις στήλες των εφημε-

ριών, προκάλεσαν άτελείωτες
συζητήσεις. «Αν οι ειδικοί στα
μεταψυχικά ζητήματα δε βρήκαν
τίποτα το ανεξήγητο σε ό,τι εί-
χε συμβη στη γυναίκα αυτή, δεν
είχαν κι' εκείνοι που την κα-
τηγόρησαν για απάτη.

Ποιος μπορεί να μας βεβαιώ-
ση, έλεγαν, πως η Μαρία Μαλ-
λαι δεν είναι μία επιδέξια άπα-
τεών; Θα ήταν τάχα αδύνατο
νάχη μάζει μερικές φράσεις ά-
πο τ' αρχαία αιγυπτιακά και
να τις επαναλαμβάνει κάνοντας
την υπνωτισμένη;

Η Μαρία Μαλλαι πικράθηκε
γι' αυτές τις υποψίες.

— Ενώ δε ζήτησα από κα-
νένα, είπε, να με πιστέψω. Αλ-
λά μία και με κατηγορούν για
άπατεώνα, απαιτώ να περσώσω
από δοκιμασία.

Πρότεινε, λοιπόν, η ίδια να
υπνωτιστή μυστηριώδη σε ειδικούς
στα μεταψυχικά ζητήματα, σε
δημοσιονόμους και στον κα-
θηγητή Ντ' Αζουλαί. Η δοκι-
μή αυτή έγινε πραγματικά.

ΑΝΕΞΗΓΗΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ!...

Η Μαρία Μαλλαι κάθισε σε
μία πολυθρόνα κι' ένας από
τους ειδικούς την υπνώτισε. Τα
χέρια της άρχισαν να τρέμουν
κι' η αναπνοή της έγινε λαχα-
νιστή. «Ενας από τους παρι-
σταμένους της έπιασε το χέρι.
Ήταν παγωμένο. Οι συγγυμοί
της, που πριν ήταν 30, τώρα
είχαν κατεβή στους 60.

Τέλος, άρχισε να μιλά. Στην
αρχή είπε μερικές φράσεις γαλ-
λικά, κατόπιν μερικές άλλες
φλαμανδικές κι' ύστερα έπιασε
κομμένα μ' ένα δημοσιονόμο
στα γερμανικά.

Αλλά ξαφνικά, σταμάτησε
να μιλά. Είχε γίνει τώρα μού-
σκευα στον ιδώτα και δυο βα-
θειές ρυτίδες είχαν σχηματιστή
στις άκρες του στόματός της.
Η φωνή της ξανακούστηκε, αλ-
λά αυτή τη φορά τα λόγια της
δεν τα καταλάβαινε κανείς εκ-
τός από τον καθηγητή Ντ' Α-
ζουλαί, που δήλωσε:

— Είναι αραβικά. Λέει τους
στίχους ενός ναυοκρίσματος του
δέκατου τρίτου αιώνα!...

Κατόπιν η Μαρία Μαλλαι
σταμάτησε πάλι. Φαινόταν έ-
ξαντλημένη. Η αναπνοή της εί-
χε γίνει πιο γρήγορη κι' ο ιδώ-
τας έτρενε πατόμι. Τέλος, ξα-
νάρχισε να μιλά. Ο καθηγητής
Ντ' Αζουλαί, άνασταταμένος,
ψιθύρισε στους παρισταμένους:

— Τώρα μιλά στη γλώσσα
των Φαραώ, όπως άλλοτε!

Αυτή τη φορά, όμως, η φωνή
δεν ήταν της Μαρίας Μαλλαι.
Ήταν βαρετή σαν ανδρική.

Ο καθηγητής εξήγησε:

— Λέει μία προσευχή, που
συνηγιζόταν στις κηδείες...

Σε μία στιγμή, από το στό-
μα του μέντιου άρχισαν να
βγαίνουν δυο διαφορετικές φω-
νές. Ήταν, όπως είπε ο καθη-
γητής, ένας λειτουργικός δια-
λογος ανάμεσα στο φαραώ και
στο μέγα άρχιερέα.

Μετά από λίγο, έφυνσαν
τη Μαρία Μαλλαι. Της έβαλαν
το μαγνητόφωνο ν' ακούση όσα
είχαν βγη από τα χείλη της κι'
έκλεινε απότομα, μη καταλαβαί-
νοντας τίποτα! Ο καθηγητής
Ντ' Αζουλαί δήλωσε τέλος
στούς παρισταμένους:

— Στο Παρίσι, δεν υπό-
χουν πάρα πάνω από δυο τρις
αυθ' ωποι, που έζησαν το νήμα
του παλιού αραβικού ναυοκρί-
σματος και των αρχαίων αιγυ-
πτιακών εύχων. Είναι ολότελα
αδύνατο να τα έμνησ' αυτή της
ή γυναίκα αυτή και να είπτε
από μνήμης!...

Η καρδιά της Άγγέλας

Κακόκεφος και μουρτζού-
φλος σκωπώθηκε από το κρε-
βάτι του ο κύρ 'Αποστόλης.
Ο μεσομεριανός του ύπνος,
αντί να τον έσκουρ' οπ, να του
δώση νέες δυνάμεις, τον τσα-
κίσε, τον ομαράλιωσε, τον έκ-
μυδένισε.

Κι' αφορμή ήταν το όνειρο
που είδε. Ένα φοβερό κι' ά-
παιστο όνειρο, που του μαύρι-
σε την ψυχή.

Ήταν, λέει, περασμένα με-
σάνυχτα. Κι' ο κύρ 'Αποστόλης,
που η καλή συντροφιά κι' η
καλύτερη ρετινά τον είχαν
προσάρει και τον έκαναν να
εξωκελινή, έφυγε σαν κυνηγι-
μένος από το ταβερνάκι της
γειτονιάς και πήρε βαστικό
το δρόμο του σπιτιού του.

Από μακριά ξεχώριζε μία
γλυκεία αντρική φωνή, που
τραγουδούσε τη μοντέρνα καν-
τάδα:

«Για μία καθαρίτσα
ξεγινώταν τα κορίτσια,
για ν' ακούσουν της αγάπης τη
(φωνή).

Πώς γλύκα τόση
κι' έχει κι' όλος εξημερώσει
και λαλήσανε κι' οι πρώτοι πε-
(τεινοί).

Μείναν όρφανά τα μαξιλάρια,
κι' αν το μάθω ο γέρος τι χαμπά-
(ασαφία)...

Κι' όσο πλησίαζε, τόσο πιο
δυνατό έφτανε στ' αυτιά του
το τραγούδι. Κι' η φωνή του
καταδόρου του φαινόταν όλο
και πιο γνωστή.

Και δεν γελώθηκε. Αυτός
που τραγουδούσε ήταν ο 'Αλέ-
κος, ένας ψευτολιμοκοντόρος,
που είχε ριζεί το δίκτυα του
σε όλα τα κορίτσια της συνοι-
κίας. Κι' εκείνη που τον άκου-
γε ήταν η Άγγελα, η μονα-
χοκόρη του κύρ 'Αποστόλη. Εί-
χε βγη με τα νυχτικά στο γα-
ράβυρο της, κι' άκουγε σαν ο-
νειροπαρμένη τη σαφή καν-
τάδα.

Η «συλληψίς» τους έγινε έπ'
αυτοφώνω. Έξω φρονών ο κύρ
'Αποστόλης άρπασε από τα πέ-
τα τον 'Αλέκο, τον παρεκθύνη-
σε γέρα και του είπτε απειλη-
τικά:

— Στά μετεξέ, από τις φωνές
είχε σκωπώη η γειτονία στο πό-
δι. Από παντού ξεπροβάλλανε
αγανακτισμένες φάτσες.
Σύνηψε κι' η δούλα η κυρά
'Αποστόλαινα και, τρέμοντας
από το φόβο της, κατέβηκε
στην αυλή, για να προλάβη κα-
νένα μεγαλύτερο κακό.

— Ελα μέσα, καλέ μπέρε,α,
λί-να περάσεις από το πέζο-
δρόμο του σπιτιού μου, γιατί

δεν είδες ξεπρωμένη την

καρδιά μου, γιατί

δεν είδες ξεπρωμένη την

καρδιά μου, γιατί

δεν είδες ξεπρωμένη την

καρδιά μου, γιατί

δεν είδες ξεπρωμένη την

θα στο κόψω τα πόδια.
Και, γυρίζοντας προς την
κόρη του, τις φώναζε:

— Κι' όσο για σενα, κοκρό-
μυαλι, μόλις ανέβω θα σε συ-
νιρίσω!

— Σκότωσέ με, αν θέλεις! του
αντιμίλησε. Αλλά και πεθαμέ-
νη δε θα πάψω να τον αγαπώ!
— Ποιόν; ρώσε ο κύρ 'Απο-
στόλης. Αυτόν τον παρακεντέ;
Αυτό τον τιποτένη;

— Γιατί με βρίζεις κύρ 'Απο-
στόλη; διαμαρτυρήθηκε ο 'Α-
λέκος. Δόξα τω θεώ τα μπρά-
τσα μου είναι γέρα κι' αγαπάω
τη δουλειά μου!

— Ποιά δουλειά σου, μπρέ; έ-
παναστάτησε ο γέρος. Γευίζεις
μουτζούρα όλη μέρα στο μ-
κνούριό σου, κι' είναι ζήτημα
αν τρεπώνης επτά-οκτώ κατο-
στάρια το μήνα.

— Μας φτάνουν για να ζήσου-
με! πετάχτηκε πεισματωμένη η
Άγγελα.

— Τι λόγια είν' αυτά που ξε-
στομίζεις, παλιόκοριτο; Σε-
χνάς πως είσαι άρραβωνιασμέ-
νη;

— Δεν άρραβωνισόμηνά εγώ.
Έσύ μ' άρραβωνιάσες! Και,
μάστα, μ' ένα γέρο!

— Μπορεί να ναι λίγο γέρος,
μά είναι και πολύ πλούσιος!
— Και δεν πά νάχη τους θη-
σουργούς όλου του κόσμου; Έ-
γώ δεν τ'ον παίρνω!

— Αυ ποιόν θα πάρης;
— Τον 'Αλέκο, που είναι νέος.
— Ναι!, πολύ νέος και πολύ
φτωχός!

— Αυτόν θέλω εγώ. Το νέο
και το φτωχό!

— Κι' εγώ σου λέω πως θα
πάρης το γέρο και το πλούσιο!
Και πολύ πιο γρήγορα απ' ό,τι
φεντάξαι!

Κι' αφορίζοντας από το κακό
του ο κύρ 'Αποστόλης, ξεκίνη-
σε τρεχάλα για το σπίτι του
αρραβωνιαστικού της Άγγέ-
λας.

Στο μετεξέ, από τις φωνές
είχε σκωπώη η γειτονία στο πό-
δι. Από παντού ξεπροβάλλανε
αγανακτισμένες φάτσες.

Σύνηψε κι' η δούλα η κυρά
'Αποστόλαινα και, τρέμοντας
από το φόβο της, κατέβηκε
στην αυλή, για να προλάβη κα-
νένα μεγαλύτερο κακό.

— Ελα μέσα, καλέ μπέρε,α,
λί-να περάσεις από το πέζο-
δρόμο του σπιτιού μου, γιατί

δεν είδες ξεπρωμένη την

καρδιά μου, γιατί

δεν είδες ξεπρωμένη την

καρδιά μου, γιατί

δεν είδες ξεπρωμένη την

καρδιά μου, γιατί

δεν είδες ξεπρωμένη την

— Να την κάνομες κι' έμεις την άσκησι, κούσε κι' θηγητά;

71

ή μητέρα σας, όπως παραδέχεται και οι ίδιοι.

Γι' αυτό, θέλει να σας παντρεύω. Να κλείσει δηλαδή η ένα γάμο την αποστολή της ως μητέρα. Έδώ όμως το παγκόσμιο μπερδέματι. Σίως, αγαπάτε κάποιον, κι αυτός σας αγαπά, αλλά δε μπορεί να σας παντρευτεί, επειδή έχει οικογενειακές υποχρεώσεις.

Τι πρέπει τότε να γίνει; Να τον περιμένετε έπ' αόριστον, τότε θα φύγουν από πάνω του αυτές οι υποχρεώσεις; Κι' αν άρνηθούν πολύ, κι' αν δεν φύγουν ποτέ και μείνι σκλάβος της οικογενείας του;

Υπακούστε, λοιπόν, άλλη μία φορά στη μητέρα σας, όπως την σεβάσατε και την ακούγατε πάντα.

Όπως φρόντιζε για το καλό και για την πρόοδο σας τώρα, τότε και χρόνια, μην αμφισβητείτε ότι και στην πιο έπιστημη και σπουδαία στιγμή, θα φρονίται έξ' ίσου να σας δώσει ως επισφράγιση άλλων των κόπων της τής ευτυχίας.

Μία λογική νύξια: Ευχαριστώ για τα ευγενικά σας λόγια κι' ευχαριστούμαι γιατί οι συμβουλές που σας έδωσα από παλαιόθρον σας βρήκαν σε καλό, όπως μου γράφετε.

Τώρα σας άσπασχε ένα γενική φύσηση ζήτημα, και πρέπει να το συζητήσουμε, γιατί γι' αυτό, ενδιαφέρονται πολλοί κορίτσια.

Μου γράφετε, ότι πολλά κορίτσια του γυναικείου έθνους την γυναιμ, πως αν παντρευτούν στην πολιτεία θα περάσουν καλύτερα.

Ξερετε τι έννοια μ' αυτό το «καλύτερα»;

Ότι θα φύγουν από το γυναικείο περιβάλλον, κι' ότι στην πολιτεία θα έγουν την ευκαιρία να ζήσουν μία άνετη ζωή.

Όσες ρώτησα κι' εγώ, αυτό μου έλεπαν.

Αλλά τους άράδισσα περιπτώσεις πολλών κοριτσιών, που παντρεύτηκαν στην πρωτεύουσα με υπαλλήλους, γιατί ήα έιδόσαστε από χωριό, μόνον έναν υπάλληλο ή έναν εγγύητο μπου σε πόση.

Παίγοντας λοιπόν ένα τέτοιο άντρα, δεν συλλογίστηκε ότι τα έσοδα αυτού του άνθρώπου είναι τόσο λίγα, που θα την έυπιδίαν να χορήγη. Αλλά έλεγε σανταροβέ ούγοντας από το χωριό. Και όταν μόνον αυτό: Άορίζουν οι στελέσεις και τα γυναιμια πηγαυόγονται στο γυναικείο έπώνυμο βοήθεια. Έτσι, η κοπέλα κοστίζει στους γονείς περισσότερο από ότι ήταν κατά το γυναιμ, και της μένει κι' ο καύλος ότι δεν μπορεί να χορήγη τίποτα.

Κατά την γνώμη μου, τα κορίτσια του γυναιμ δεν πρέπει να φαντασθύν ότι το γυναιμ είναι πλούσιο για τους λόγους που έξέθεσα παραπάνω, και δεύτερον γιατί πότε δεν μπορεί να ξέρουν τι έίδονο άνθρωπος είναι αυτός που θα πάρουν.

Ένδο στο γυναιμ και το πρόσωπο που παίρνουν θα το ξέρουν και το κλάμα τους θάνα πάντοτε γέμωτο.

Έγώ δικαιώμα στην ά-ν ά-νη: Άφρησε τα παλιά κι' ά-φρησε το τί έίνατε και δεν τόνετε τώρα ως πεποισία. Σήμερα έχετε πού πολλά, εκείνα δηλαδή, που βγάζουν, τίμια, τα δύο σας χέρια.

Σκέπτεστε και το γάμο, γιατί έίστε πιά κοπέλα 25 έτών. Δεν σκέπτεστε άσυντα. Δεν ποέπει όμως να πασασυβήτε από την έδρα αυτή και παραδύστε τον έαυτό σας σ' έναν άνθρώπο, που δεν θα είναι άξιος της άνάτης σας.

Κι' επειδή σκέπτεστε λογικά, δεν ποέπει να θέσετε το γάμο έξω από τη λογική σας. Όλα ποέπει να τα λογασιόεε και να μη σας πασασυβή ο ένδοσισμός.

Το πρόσωπο που σας ένδιαφέρει ποέπει να πάρει από κοσινία για να μην έχετε καμιά ά-πονοήτεια και προ πάντων να έλθετε σ' έπιστη με τους γονείς του.

Αλλά να το θέσετε άω άρο, γιατί έίστε μόνον και άόφανη.

Ο γάμος είναι το πιο άπο-άδιο ζήτημα στη ζωή σας. Γι' αυτό δεν ποέπει να άμυονήτε περσιόγες καταστάσεις με τα κοφά άαντε-άου, που πηγαίνετε.

MIPANIA

Απαντήσεις έπιστολών

ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ

Άνα γυνώστρια Β. Ε.: Έπαρχία: Ός κάνετε την καλύτερη έλλαση εύκολη θεραπεία και θα μου γράψετε άργότερα τα άποτέλματα: 15-20 ένεσεις Gluconate de calcium των 10 c.c. συγχρόνως με Ascorbine ένδοφλέβια, και κάθε βράδυ έπάλειψι με την έξής άλοιφή: Cile blanche 2 gr., Colophan 5 gr., Huile de noix, 15 gr., Alun 15 gr.

Ε. Α., Σύρο: Έόσον πραγματικά το πριστατικό είναι όπως μου το περιγράφετε, έχω τη γνώμη ότι μόνο η έρ-μολογή υπέρυθρου άκτινών θα έ-πέφερε κάποιο άποτέλεσμα.

Α. Π. Ε. 3553: Κα-λό θα ήταν να έχετε ύπολληξη στην ένδοειγμένη θεραπεία από τον έιδό-κα γιατρό, που σας έξέτασε. Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρευνες δεν άπέδειξαν τίποτα άξιο λόγου, δε νομίζω ότι πρέπει να σας άνησχη έπί είστε λιπόσαρκος. Ένδοκρινολόγος δε νομίζω ότι σας χρειάζεται. Μπορείτε να βοηθήσετε την κατάστασή με καλή διαιτητική άγωγή και χορήγ βιταμινών: Solerap, Heravital, κλπ.

Θ. Μ. Α. 9110: Η έίσα 5118: Η άπατάλη των περσιόμένων χρόνων, βέβαια, έχει σαν άποτέλεσμα τη ση-μερινή σας κατάσταση. Είναι άποδε-δειγμένο ότι η διά των ένεσεων θε-

ραπευτική άγωγή έπιφέρει θετικότερα άποτέλματα. Έόσον όμως δεν είναι δυνατό να τις κάνετε, όπως ίσχυ-ρίζεστε, τότε άνα δίμνο, πρωί, με-σημέρι και βράδυ, προ των φαγητών, θα παίρνετε από μια Tabl. Teston ή Αγεποισ, το έλο 45.

Α. Σ. π. 3. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρευνες δεν άπέδειξαν τίποτα άξιο λόγου, δε νομίζω ότι πρέπει να σας άνησχη έπί είστε λιπόσαρκος. Ένδοκρινολόγος δε νομίζω ότι σας χρειάζεται. Μπορείτε να βοηθήσετε την κατάστασή με καλή διαιτητική άγωγή και χορήγ βιταμινών: Solerap, Heravital, κλπ.

Θ. Μ. Α. 9110: Η έίσα 5118: Η άπατάλη των περσιόμένων χρόνων, βέβαια, έχει σαν άποτέλεσμα τη ση-μερινή σας κατάσταση. Είναι άποδε-δειγμένο ότι η διά των ένεσεων θε-

ραπευτική άγωγή έπιφέρει θετικότερα άποτέλματα. Έόσον όμως δεν είναι δυνατό να τις κάνετε, όπως ίσχυ-ρίζεστε, τότε άνα δίμνο, πρωί, με-σημέρι και βράδυ, προ των φαγητών, θα παίρνετε από μια Tabl. Teston ή Αγεποισ, το έλο 45.

Α. Σ. π. 3. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρευνες δεν άπέδειξαν τίποτα άξιο λόγου, δε νομίζω ότι πρέπει να σας άνησχη έπί είστε λιπόσαρκος. Ένδοκρινολόγος δε νομίζω ότι σας χρειάζεται. Μπορείτε να βοηθήσετε την κατάστασή με καλή διαιτητική άγωγή και χορήγ βιταμινών: Solerap, Heravital, κλπ.

Θ. Μ. Α. 9110: Η έίσα 5118: Η άπατάλη των περσιόμένων χρόνων, βέβαια, έχει σαν άποτέλεσμα τη ση-μερινή σας κατάσταση. Είναι άποδε-δειγμένο ότι η διά των ένεσεων θε-

ραπευτική άγωγή έπιφέρει θετικότερα άποτέλματα. Έόσον όμως δεν είναι δυνατό να τις κάνετε, όπως ίσχυ-ρίζεστε, τότε άνα δίμνο, πρωί, με-σημέρι και βράδυ, προ των φαγητών, θα παίρνετε από μια Tabl. Teston ή Αγεποισ, το έλο 45.

Α. Σ. π. 3. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρευνες δεν άπέδειξαν τίποτα άξιο λόγου, δε νομίζω ότι πρέπει να σας άνησχη έπί είστε λιπόσαρκος. Ένδοκρινολόγος δε νομίζω ότι σας χρειάζεται. Μπορείτε να βοηθήσετε την κατάστασή με καλή διαιτητική άγωγή και χορήγ βιταμινών: Solerap, Heravital, κλπ.

Θ. Μ. Α. 9110: Η έίσα 5118: Η άπατάλη των περσιόμένων χρόνων, βέβαια, έχει σαν άποτέλεσμα τη ση-μερινή σας κατάσταση. Είναι άποδε-δειγμένο ότι η διά των ένεσεων θε-

ραπευτική άγωγή έπιφέρει θετικότερα άποτέλματα. Έόσον όμως δεν είναι δυνατό να τις κάνετε, όπως ίσχυ-ρίζεστε, τότε άνα δίμνο, πρωί, με-σημέρι και βράδυ, προ των φαγητών, θα παίρνετε από μια Tabl. Teston ή Αγεποισ, το έλο 45.

Α. Σ. π. 3. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρευνες δεν άπέδειξαν τίποτα άξιο λόγου, δε νομίζω ότι πρέπει να σας άνησχη έπί είστε λιπόσαρκος. Ένδοκρινολόγος δε νομίζω ότι σας χρειάζεται. Μπορείτε να βοηθήσετε την κατάστασή με καλή διαιτητική άγωγή και χορήγ βιταμινών: Solerap, Heravital, κλπ.

Θ. Μ. Α. 9110: Η έίσα 5118: Η άπατάλη των περσιόμένων χρόνων, βέβαια, έχει σαν άποτέλεσμα τη ση-μερινή σας κατάσταση. Είναι άποδε-δειγμένο ότι η διά των ένεσεων θε-

ραπευτική άγωγή έπιφέρει θετικότερα άποτέλματα. Έόσον όμως δεν είναι δυνατό να τις κάνετε, όπως ίσχυ-ρίζεστε, τότε άνα δίμνο, πρωί, με-σημέρι και βράδυ, προ των φαγητών, θα παίρνετε από μια Tabl. Teston ή Αγεποισ, το έλο 45.

Α. Σ. π. 3. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρευνες δεν άπέδειξαν τίποτα άξιο λόγου, δε νομίζω ότι πρέπει να σας άνησχη έπί είστε λιπόσαρκος. Ένδοκρινολόγος δε νομίζω ότι σας χρειάζεται. Μπορείτε να βοηθήσετε την κατάστασή με καλή διαιτητική άγωγή και χορήγ βιταμινών: Solerap, Heravital, κλπ.

Θ. Μ. Α. 9110: Η έίσα 5118: Η άπατάλη των περσιόμένων χρόνων, βέβαια, έχει σαν άποτέλεσμα τη ση-μερινή σας κατάσταση. Είναι άποδε-δειγμένο ότι η διά των ένεσεων θε-

ραπευτική άγωγή έπιφέρει θετικότερα άποτέλματα. Έόσον όμως δεν είναι δυνατό να τις κάνετε, όπως ίσχυ-ρίζεστε, τότε άνα δίμνο, πρωί, με-σημέρι και βράδυ, προ των φαγητών, θα παίρνετε από μια Tabl. Teston ή Αγεποισ, το έλο 45.

Α. Σ. π. 3. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρευνες δεν άπέδειξαν τίποτα άξιο λόγου, δε νομίζω ότι πρέπει να σας άνησχη έπί είστε λιπόσαρκος. Ένδοκρινολόγος δε νομίζω ότι σας χρειάζεται. Μπορείτε να βοηθήσετε την κατάστασή με καλή διαιτητική άγωγή και χορήγ βιταμινών: Solerap, Heravital, κλπ.

Θ. Μ. Α. 9110: Η έίσα 5118: Η άπατάλη των περσιόμένων χρόνων, βέβαια, έχει σαν άποτέλεσμα τη ση-μερινή σας κατάσταση. Είναι άποδε-δειγμένο ότι η διά των ένεσεων θε-

μοκα για τα μεταβολή του χρώματος (λευκάνει) του προσώπου σας δεν ύ-πάρχουν. Αν το μελαύ χρώμα, που μου άνοφάρετε, ήταν συνέπεια των ή-λικών αλλαγών, το πράγμα θα ήταν άπολύτως. Έόσον όμως ένα γε-νός της περσιόσεως τη μελαύ αυτή χροιά του δέρματος, η οποία άλλως-ε είναι και συνέπεια του κλίματος, ό-που ζήτε, δεν ύπάρχουν δυστυχώς φάρ-μακα που να το μεταβάλουν σε λευ-κό, όπως έπιθυμείτε.

Ρ. Θ., Θεσσαλονίκη: Σας έχουν έξέτασει, όπως έλέγατε, πολλοί άνα-άδοι και έχετε κάνει χορήγ πολλών φαρμακευτικών και αντιβιοτικών άνα-σμάτων, χωρίς, όπως έλέγατε, ικα-νοποιητικό για σας άποτέλεσμα. Δεν καταλαβαίνω τώρα πως είναι δυ-νατό έγώ από την άόλη, να είμαι μόνο με την περιγραφή σας να σχηματίσω γνώμη και να σας βοηθήσω, όπως μου ζήτησε. Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι πρέπει να σας έλ νευρολό-γος, λόγω των περιπτώσεων που πε-ράσατε.

Κ. Α. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρευνες δεν άπέδειξαν τίποτα άξιο λόγου, δε νομίζω ότι πρέπει να σας άνησχη έπί είστε λιπόσαρκος. Ένδοκρινολόγος δε νομίζω ότι σας χρειάζεται. Μπορείτε να βοηθήσετε την κατάστασή με καλή διαιτητική άγωγή και χορήγ βιταμινών: Solerap, Heravital, κλπ.

Θ. Μ. Α. 9110: Η έίσα 5118: Η άπατάλη των περσιόμένων χρόνων, βέβαια, έχει σαν άποτέλεσμα τη ση-μερινή σας κατάσταση. Είναι άποδε-δειγμένο ότι η διά των ένεσεων θε-

ραπευτική άγωγή έπιφέρει θετικότερα άποτέλματα. Έόσον όμως δεν είναι δυνατό να τις κάνετε, όπως ίσχυ-ρίζεστε, τότε άνα δίμνο, πρωί, με-σημέρι και βράδυ, προ των φαγητών, θα παίρνετε από μια Tabl. Teston ή Αγεποισ, το έλο 45.

Α. Σ. π. 3. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρευνες δεν άπέδειξαν τίποτα άξιο λόγου, δε νομίζω ότι πρέπει να σας άνησχη έπί είστε λιπόσαρκος. Ένδοκρινολόγος δε νομίζω ότι σας χρειάζεται. Μπορείτε να βοηθήσετε την κατάστασή με καλή διαιτητική άγωγή και χορήγ βιταμινών: Solerap, Heravital, κλπ.

Θ. Μ. Α. 9110: Η έίσα 5118: Η άπατάλη των περσιόμένων χρόνων, βέβαια, έχει σαν άποτέλεσμα τη ση-μερινή σας κατάσταση. Είναι άποδε-δειγμένο ότι η διά των ένεσεων θε-

ραπευτική άγωγή έπιφέρει θετικότερα άποτέλματα. Έόσον όμως δεν είναι δυνατό να τις κάνετε, όπως ίσχυ-ρίζεστε, τότε άνα δίμνο, πρωί, με-σημέρι και βράδυ, προ των φαγητών, θα παίρνετε από μια Tabl. Teston ή Αγεποισ, το έλο 45.

Α. Σ. π. 3. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Έόσον όμως δεν κατέστη το έυτό δυνατό, για τους λόγους που μου άνοφάρετε, θα σας βοηθήσω κατά το δυνατό, με την καθορή άγωγή: Άνα έίνατε και μέχρι ικανοποιητικό άποτέλεσμα κατά την κρίση σας, θα κάνετε 10-15 ένεσεις Teston ή Αγε-ποισ των 25 mg. δύο την έβδομάδα.

Στα μεσοδιστάματα, έπί 15 ημέρες, θα παίρνετε 3 καταπότι την ημέρα προ των φαγητών, από το έδιο φάρμακο των ένεσεων. Έπίσης άνα πρι-μνο θα κάνετε ένα κοιλί ένεσεις Teston.

Α. Κ. η, Θεσσαλονίκη: Έόσον οι γενόμενες άκτινογραφικές έρε

ΟΙ ΛΟΛΑΔΕΣ ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Τα προσόντα

Η Έφταλία έχει το ουσταλήκι να λήη κι... χωρίς να το λήη! Αυτό είναι ένα απ' τα πολλά προσόντα πόχει. Με εύχρηστο τρόπο, χωρίς στραπάτσο, φουντίζει τα πιο φαρμακερά και μαύρα χαδανίσια και λείει με φινέτσα τα πάντα, χωρίς ν' απελπίσει, γιατί διαλέγει και ζυγίζει τα λόγια που κουλαντρίζει.

Δεν έρεζίζεται εύκολα, χαμογελάει, κ' ατάει το σάν-φρουά της. Ξέρει το βάρος της κάθε κουδέντας κι' αν δ'η με την πρώτη, που θ'α ξεστομίσει, πώς έ-τσουζε και πλήγωσε, προσέχει με τη δεύτερη να γιατρέψει το τραύμα. Σήμερα πάλι το πρωί, ξαφνιασμένη, άκουσε την καρσίνη τη να της φωνάζει:

— Άχ, Έφταλία μου, η πεθερά μου ή κακούργα ήαλε υπιζμπιλία στον άντρα μου κι' ούλη νύχτα μούχε ντουζίσει καυγά τρικού-βετο. Άλλα πάω κι' εγώ τώρα να την κάνω μπες παραί!...

— Έχεις δικιο, το' είπε ή Έφταλία. Άγκαλά δα το λείει κι' ή παροιμία: «Πεθερά κρομύδι οσπιό κάθε δαγκανά και δάκρυο...»

— Τί να σου πώ, Φταλία μου, συνέ-νιζε γκιζτισμένη. Να μπούσα ήθελε να κόψω το λαρούγκι τη γλωσσόκοπ-νας μ' ένα μπαλτά!...

Κι' ή Έφταλία, ο φιλόσοφος, πούχε ένα ηλούτο άνεκτήμητο στο στόμα και γέμιζε τις κουδέντες της με δίστιχα, πούχανε νοήματα βαθεία και δεμένα, προσέθεσε:

— Έμένα δέ μου πέφτει, λόγος... Άλλά το καλό που σου θέλω, πρέπει να ταή κόψεις τη φόρα, γιατί θα σου φέρη συμφορές: «Φράζε το ρέμα στην πηγή γιατί αν γενή (ποτάμι) δέ σταματά ή τρεχάλα του σε φράχτη από (καλάμι)»

— Άχ, έχεις δικιο Φταλία μου! Έ-σένα τα λόγια σου είναι σοφά! Ήπρεπε να σ' άκούσω. Καλά μου τάλεγε. Άλλά θα πάω τώρα να την σουρομαδίσω τη σουδοαδηνέη!...

Κι' ή Έφταλία, ο αναγκαίος σύμβου-λος του μαχαλά, μ' έκεινο το επιδόλλαν πούχε, γιά να την κουρντίση πιο πολύ, της είπε:

«Όταν μιά πέτρα κοφτερή κρατάς στο ένα (χέρι) και σ' άλλη πέτρα κότεται το φίδι, μ'ην καρ- (τέρη)».

Εύθως ή άλλη άναψε και φούντωσε σάν τσιραλίδικο δαδί και βά:δα φουνέλλο, ξεπόρτισε.

Δυστυχώς, δέν είχε στρίψει στο ντουο-σέκι και να ξεπρόβαλε ή πεθερά τη, π' άφρίζει και ξεφονιάζει:

— Καλέ Φταλία, τί σουλεγε ή νύφη μου; Πές μου, έτσι να χαρής το Νικολά-κη σου.

— Μή με ζορλαντίζης, κερά μου, δέ θέλω να σου χαλάσω την καρδιά!

Και γιά να τη ρίξη σ' ένα λαδύρινθο ύποψιών, προσέθεσε μελοδοματικά ή πανούργα:

«Κακό μαντάτο, που μπορεί φτωχή καρδιά (να κάμη) άφνης άλλον να το 'π'η και να την 'δ'η να (κλάμη)».

Αυτό ήταν στίβα, που πετιέται απ' άνοσημένα κόρβουνα. Σε λίγο νύφη και πεθερά είχαν άπαχτή μαλλιά με μαλ-λιά κι' ο μαχλάς ούλος με έπικεφαλής την Έφταλία, ήκανε σεί:ι.

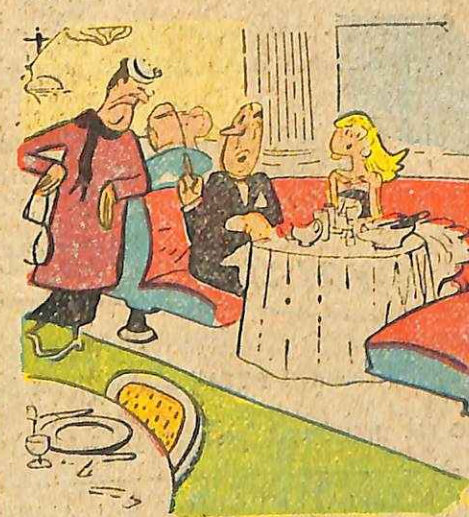
ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

— Μπορώ να κυτάξω κι' εγώ διςποι- νίς;

— Όχι σοκολάτα, Λάκη... Σου είπα πως θέλω σκέτη κρέμα!...

— Μ'ην παρεξηγής, Άμαλία, Έπειδή δ'ν. όπουργός δέ μπορούσε νάβη, μου έ- στείλε τη γραμματεία του να συζητήσουμε!

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Το στοίχημα

— Άμάν, άμάν! Ισotόκλη έφέντη, τί ή- πτατα!

— Τί ήπαθες; Σοιλέ μπακαλούμ; — Ντουν άκάμ, Κυριακή βράντο, μέ- λο καυγά με Σουρπουίτσα μου ντουζίτσα: «Μουρντάρης, υπερμπάντης, μακαράς, ζαμπάρας είσαι! Έπι μιπιτί!...», φώ- νασε έμένα και ξεπόρτισε.

— Έγκώ, μπέ, τότες, σεκλεντισμένος, πήρα τραβάγιο κι' Όμόνοια πλάς, δ- πως λείει ντραγούντι, βρέτκα. Έκει κό- σμος τουλού-του- λου, σουρτα-φέρτα, σουλάτσο ήκανε. Στα ντουρσέκια σουσου- ράδες γυρνούσανε και στορ καφεένδες τρα- πεζάκια γύρω ούζο, τσιτσιμπίρια και ντουτουρμάδες που- λούσανε.

— Μπιόλε μερακλα- ντισμένος, ντουμανια- σμένος, όπως ήμου- να, μιά ντραντάνα μπουζ-κιμπί είδα,που βόλτες ήκανε. Διό νεαροί παρακολουθού- σανε, κυνηγούσανε, κι' ένας γεροδούρας, ζορ-ζορίνα, προσπα- θούσε να βραχυκυκλώ- ση, γιαδρούμ.

— Άμα ούτη ντραντάνα, ίτς σημανα- σία ντ'ην ήτσε, και κολάι να το' άπο- φύγη γύρευε. Μπιρ-άζ σόνα με ουσταλή- κι' έγκώ καρσίλαμα τη βρέτκα. Αυτή τότες, σιγα-σιγά, γύρισε και είπε έμένα:

— Είδατε τί ανυπόφοροι αυτοί οι νεαροί που είναι;

— Εύτ'ος έγκώ τάρρος πήρα, κολακεύτη- κα, πλησίασα κοντά, με κουμπανίω προ- τείνα και ράτσησε:

— Πώς λέγε έσένα, γιαδρούμ;

— Αυτή με άκρα ματιού τη κύτταξε και με νάζι και ταχινιά μουρμούρισε:

— Λουλούκα με λένε. Και σάς;

— Καραμπέτ! Σίμντι που γνωριστή- καμε, άιντε μετρομπέρ γκιντελούμ...

— Γιά πού θα με πάς;

— Όπου γουστάρεις κι' άγαπάς, κου- ζούμ!

— Προτιμώ στο στίτι μου, κύριε. Θάμαστε πολύ π'ό ψυχουί.

— Μπεκλέ γιαδρούμ, να φέρω ένα ταξί;

— Όχι, μουσιού Καραμπέτ, γιατί κά- θομαι έδω κοντά στα Πατήσια. Άκολου- θήστε με...

— Ντογρού έσπίσω πήγα, βάλαί ποντά- ρια μου τρέμανε, καρντιά μου πάτ κιούτ ήκανε. Μπρός αυτή, πίσω έγκώ σε μιά πολυκατοικία κοντοστάτηκα. Ένα κλειδί από τσάντα τη ήγαλε, άνοιξε βασικά πόρτα. Από άσαντερ βγήκαμε και μπρο- στά σ' ένα άπαρταμένο βρετήκαμε. Σκο- τεινά ήτανε. Τσάντα τη ντεντερο κλειδί ήγαλε, άνοιξε ένα μεγάλο γώλ. Μπήκαμε. Αυτή τότες πλησιάζει και λέει:

— Βγάλτε γλήγορα τα παπούτσια σας, γιατί θα περάσουμε έξω απ' το δω- μάτιο της μητέρας μου, πούνε άρρωστη στο κρεβάτι.

— Τσαμπουκ-τσαμπουκ παπούτσια μου ήγαλα. Αυτή περιπέτεια τσ'κ νευρικό, ά- νησυχό ήκανε έμένα. Κι' ακολουτούσα,κρα- τώντας χέρι τη και με τ' άλλο παπού- τσια μου.

— Έξ'αφνικά, μιά μέαλη πόρτα άνοιξε κι' ένα σαλόνι γεμάτο κόσμο καρσίλαντσια. Εύτ'ος ούλοι έκει μέσα, άμα είδαμε έμένα με παπουτσια στο χέρι, στα γέλια σκά- σανε:

— Μπράβο! Μπράβο, Λουλούκα, φω- νάσανε κέρδιες το στοίχημα!

— Βάλαί μπιλιά σασινιούμ.

— Τζάνεμ, τί τρέχει; Τί στοίχημα κέρδιες, γιαδρούμ!

— Και τότες αυτή Λουλούκα εξήγησε:

— Ή παρέα μας άπόψε, μουσιού Κα- ραμπέτ, ήβαλε στοίχημα δυό χιλιάρικά, αν μπορέσω και καταφέρω να φέρω από το δρόμο κάποιον. Κι' έτσι κέρδις και σάς και το στοίχημα!

— Ίντροπισμένος, ξεφτελισμένος, 'Ι- σotόκλη έφέντη, ήφυγα. Βάι, βάι, άμα ίσο- βαρά κορίτσια καταφέρουνε έτσι καλά, ίσotόμ' άλλα λωλοκέρτσα τί τα κάνουνε!

— Φτού! Άλλάχ μπελαντίβερσιν!

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Η ΛΑΜΑΡΙΝΑ

ΕΝΑ καινούργιο σύστημα ηλεκτρικής θερ- μάνσεως προβλέπεται ότι θα έχη ευρύ- τατο μέλλον κι' ότι θα βρή άμέτρητες έφαρμογές: Στην καλλίτερη και φτηνό- τηρ θερμάνση των σπιτιών (καταργώντας το καλοριφέρ). Σε ηλεκτρικές κουζίνες με έντε- λώς λεία και όμοιόμορφη επιφάνεια, χωρίς «έστίες». Σε βραστήρες νερού, ηλεκτρικά πλυντήρια και στεγνωτήρια, ηλεκτρικά μπρί- κια και τηγάνια. Σε «κάσκες» γιά το στέ- γνωμα των μαλλιών. Σε μπανιέρες που θερ- μάνουν μόνες τους το νερό, κλπ.

Πρόκειται πράγματι γιά μιά άπλη και έ- ξυπνη ιδέα, που μπορεί να έφαρμοσθ' σε κάθε περίπτωση όπου χρειάζεται θερμότης γιά τις οικιακές άνάγκες.

Η θερμάνση επιτυγχάνεται με μιά λαμα- ρίνα σμαλτωμένη—σάν αυτήν απ' την όποία κατασκευάζουν μπανιέρες, μαγειρικά σκεύη, κλπ. Στο πίσω όμως μέρος της, υπάρχει ένωσισματώμενη μέσα στο σμάλτο, μιά λεπτή και συνεχής ταινία από άλουμίνιο. Το ήλε- κτρικό ρεύμα διοχετεύεται με σύρματα στις δυό άκρες αυτής της ταινίας, βρίσκει αντί- σταση στο πέρασμά του και την θερμαίνει. Η θερμότης δέ αυτή άκτινοβολείται απ' τη μπροστινή γυαλιστερή επιφάνεια της λαμα- ρίνας. Το σμάλτο, που περιέχει την ταινία του άλουμινίου, είναι άριστο μονωτικό (δ- πως ή πορσελάνη), κι' έτσι δέν υπάρχει κα- νείς κίνδυνος ηλεκτροπληξίας.

Το νέο αυτό σύστημα παρουσιάζει τα έ- ξης σπουδαία πλεονεκτήματα:

1) Το έπισμαλτωμένο έλασμα με την ταινία του άλουμινίου μπορεί να πάρη ό- ποιςδήποτε διαστάσεις—να γίνη δηλαδή είτε πολύ μεγάλο ώστε να θερμάνη όμοιό- μορφα και μέτρια ένα όλέκληρο δωμάτιο, ή μικρό ώστε να συγκεντρώνη το ίδιο ποσό θερμότητος σ' ένα μαγειρικό σκεύος και να το θερμάνη γρήγορα και δυνατά.

2) Προκειμένου ειδικά γιά τη θερμάνση σπιτιών, κάθε δωμάτιο μπορεί να έχη τη δική του θερμική πηγή, άνεξάρτητα απ' τα άλ- λα. Η θερμότης δέ αυτή είναι «άκτινοβόλος», όπως του ήλιου, κι' έπομένως προκαλεί «μεγαλύτερη εύχαρίστησι και άνεσι.

3) Δέν υπάρχει φωτιά, καπνός, σκόνη, στάχτη, κλπ.

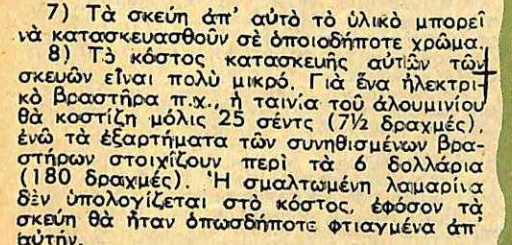
4) Με το ύλικό αυτό μπορεί να κατασκευασθ' πρώτα όποιο- δήποτε μαγειρικό σκεύος ή άλλη συσκευή, κι' ύστερα να έφαρμο- σθ' πάνω στη λαμαρίνα ή ταινία του άλουμινίου και να σκεπα- σθ' απ' έξω με σμάλτο.

5) Τα μαγειρικά σκεύη, βραστήρες, κλπ., ζεσταίνονται πολύ γρήγορα: Φτάνουν τους 93—94 βαθμούς σε 1 λεπτό και τους 150 σε 10 λεπτά της ώρας.

6) Η περισσότερη θερμότης συγκεντρώ- νεται στην μπροστινή επιφάνεια της λαμα- ρίνας που είναι κατά 50% θερμότερη απ' την πίσω.

7) Τα σκεύη απ' αυτό το ύλικό μπορεί να κατασκευασθουν σε όποιοδήποτε χρώμα.

8) Το κόστος κατασκευής αυτών των σκευών είναι πολύ μικρό. Γιά ένα ηλεκτρι- κό βραστήρα π.χ., ή ταινία του άλουμινίου θα κοστίζει μόλις 25 σέντς (7½ δραχμές), ενώ τα εξαρτήματα των συνηθισμένων βρα- στήρων στοιχίζουν περί τα 6 δολάρια (180 δραχμές). Η σμαλτωμένη λαμαρίνα δέν υπολογίζεται στο κόστος, έφόσον τά σκεύη θα ήταν όπωσδήποτε φτιαγμένα απ' αυτόν.

1) Τοίχοι έρωδιασμένοι με το νέο σύστη- μα θερμάνσεως θα θερμάνουν και θα δια- κοσμούν συγχρόνως τα δωμάτια.

2) Οι στεγνωτήρες των μαλλιών με τη σμαλτω- μένη λαμαρίνα δέ θα χρειάζονται ρεύμα θερμού άέρος.

3) Το νερό θα ζεσταίνε- ται γρηγορότερα, στην κουζίνα, με μιά συσκευή αυτού του νέου τύπου.

4) Η και- νούργια μέθοδος μπορεί να έφαρμοσθ' και σε ηλεκτρικά πλυντήρια, που θα διαπι- ρούν διαρκώς ζεστό το νερό.

5) Το νέο σύστημα παρουσιάζει τα έ- ξης σπουδαία πλεονεκτήματα:

6) Η θερμότης δέ αυτή άκτινοβολείται απ' τη μπροστινή γυαλιστερή επιφάνεια της λαμα- ρίνας.

7) Τα μαγειρικά σκεύη, βραστήρες, κλπ., ζεσταίνονται πολύ γρήγορα: Φτάνουν τους 93—94 βαθμούς σε 1 λεπτό και τους 150 σε 10 λεπτά της ώρας.

8) Το κόστος κατασκευής αυτών των σκευών είναι πολύ μικρό. Γιά ένα ηλεκτρι- κό βραστήρα π.χ., ή ταινία του άλουμινίου θα κοστίζει μόλις 25 σέντς (7½ δραχμές), ενώ τα εξαρτήματα των συνηθισμένων βρα- στήρων στοιχίζουν περί τα 6 δολάρια (180 δραχμές). Η σμαλτωμένη λαμαρίνα δέν υπολογίζεται στο κόστος, έφόσον τά σκεύη θα ήταν όπωσδήποτε φτιαγμένα απ' αυτόν.

Αυτή είναι ή διάταξη της σμαλτωμένης λα- μαρίνας με την ταινία του άλουμινίου. Α) Λαμαρίνα από χάλυβα Β) Ηλεκτρική αντίσταση (ταινία άλουμινίου) ένωσισμα- τωμένη στο πίσω στρώμα που σμάλτου. Γ) Μπροστινό στρώμα σμάλτου, απ' όπου εκ- πέμπεται ή περισσότερη θερμότης.

ώρισμένα σπίτια και σχολεία των 'Ηνωμ. Πολιτειών.

Τόν επόμενο χρόνο, υπολογίζεται ότι θα κυκλοφορήσουν στην παγκόσμιο άγορά μαγειρικά σκεύη απ' αυτό το ύλικό, που θα κο- στίζουν κατά 30% φτηνότερα από τα συνηθισμένα. Έπίσης, στε- γνωτήρια ρούχων, στην τιμή των 25 δολλαρίων (750 δραχμών).

Το πάχος μητέρας και νυιού

Όσο κι' αν τάχη μαζί τους ή μόδα, οι χοντροί την περιφρο- νούν και δέν τους καίγεται καρφί γιά τις διαμαρτυρίες της. Έ- τσι, οι πιο χοντροί άνθρωποι της Γαλλίας, που έχουν ιδρύσει από καιρό ένα σωματείο με λέσχες σε διάφορες πόλεις της χώρας αυτής, άργάωσαν και καλλίσταμε μεταξύ τους.

«Μις Χοντρή» της Γαλλίας εξέλεγή ή κ. Μαρία Σεράν. Είναι 38 ετών, ζυγίζει 130 κιλά, έχει μέση 1 μ. 20 και στήθος 1 μ. 50. Η Μαρία Σεράν έφερε στον κόσμο πέρσι ένα αγοράκι, που ζυγίζει κατά τη γέννησί του... έφτά κιλά!

1) Τοίχοι έρωδιασμένοι με το νέο σύστη- μα θερμάνσεως θα θερμάνουν και θα δια- κοσμούν συγχρόνως τα δωμάτια.

2) Οι στεγνωτήρες των μαλλιών με τη σμαλτω- μένη λαμαρίνα δέ θα χρειάζονται ρεύμα θερμού άέρος.

3) Το νερό θα ζεσταίνε- ται γρηγορότερα, στην κουζίνα, με μιά συσκευή αυτού του νέου τύπου.

4) Η και- νούργια μέθοδος μπορεί να έφαρμοσθ' και σε ηλεκτρικά πλυντήρια, που θα διαπι- ρούν διαρκώς ζεστό το νερό.

5) Το νέο σύστημα παρουσιάζει τα έ- ξης σπουδαία πλεονεκτήματα:

6) Η θερμότης δέ αυτή άκτινοβολείται απ' τη μπροστινή γυαλιστερή επιφάνεια της λαμα- ρίνας.

7) Τα μαγειρικά σκεύη, βραστήρες, κλπ., ζεσταίνονται πολύ γρήγορα: Φτάνουν τους 93—94 βαθμούς σε 1 λεπτό και τους 150 σε 10 λεπτά της ώρας.

8) Το κόστος κατασκευής αυτών των σκευών είναι πολύ μικρό. Γιά ένα ηλεκτρι- κό βραστήρα π.χ., ή ταινία του άλουμινίου θα κοστίζει μόλις 25 σέντς (7½ δραχμές), ενώ τα εξαρτήματα των συνηθισμένων βρα- στήρων στοιχίζουν περί τα 6 δολάρια (180 δραχμές). Η σμαλτωμένη λαμαρίνα δέν υπολογίζεται στο κόστος, έφόσον τά σκεύη θα ήταν όπωσδήποτε φτιαγμένα απ' αυτόν.

9) Το νέο σύστημα παρουσιάζει τα έ- ξης σπουδαία πλεονεκτήματα:

10) Η θερμότης δέ αυτή άκτινοβολείται απ' τη μπροστινή γυαλιστερή επιφάνεια της λαμα- ρίνας.

11) Τα μαγειρικά σκεύη, βραστήρες, κλπ., ζεσταίνονται πολύ γρήγορα: Φτάνουν τους 93—94 βαθμούς σε 1 λεπτό και τους 150 σε 10 λεπτά της ώρας.

12) Το κόστος κατασκευής αυτών των σκευών είναι πολύ μικρό. Γιά ένα ηλεκτρι- κό βραστήρα π.χ., ή ταινία του άλουμινίου θα κοστίζει μόλις 25 σέντς (7½ δραχμές), ενώ τα εξαρτήματα των συνηθισμένων βρα- στήρων στοιχίζουν περί τα 6 δολάρια (180 δραχμές). Η σμαλτωμένη λαμαρίνα δέν υπολογίζεται στο κόστος, έφόσον τά σκεύη θα ήταν όπωσδήποτε φτιαγμένα απ' αυτόν.

13) Το νέο σύστημα παρουσιάζει τα έ- ξης σπουδαία πλεονεκτήματα:

14) Η θερμότης δέ αυτή άκτινοβολείται απ' τη μπροστινή γυαλιστερή επιφάνεια της λαμα- ρίνας.

15) Τα μαγειρικά σκεύη, βραστήρες, κλπ., ζεσταίνονται πολύ γρήγορα: Φτάνουν τους 93—94 βαθμούς σε 1 λεπτό και τους 150 σε 10 λεπτά της ώρας.

16) Το κόστος κατασκευής αυτών των σκευών είναι πολύ μικρό. Γιά ένα ηλεκτρι- κό βραστήρα π.χ., ή ταινία του άλουμινίου θα κοστίζει μόλις 25 σέντς (7½ δραχμές), ενώ τα εξαρτήματα των συνηθισμένων βρα- στήρων στοιχίζουν περί τα 6 δολάρια (180 δραχμές). Η σμαλτωμένη λαμαρίνα δέν υπολογίζεται στο κόστος, έφόσον τά σκεύη θα ήταν όπωσδήποτε φτιαγμένα απ' αυτόν.

17) Το νέο σύστημα παρουσιάζει τα έ- ξης σπουδαία πλεονεκτήματα:

18) Η θερμότης δέ αυτή άκτινοβολείται απ' τη μπροστινή γυαλιστερή επιφάνεια της λαμα- ρίνας.

19) Τα μαγειρικά σκεύη, βραστήρες, κλπ., ζεσταίνονται πολύ γρήγορα: Φτάνουν τους 93—94 βαθμούς σε 1 λεπτό και τους 150 σε 10 λεπτά της ώρας.

20) Το κόστος κατασκευής αυτών των σκευών είναι πολύ μικρό. Γιά ένα ηλεκτρι- κό βραστήρα π.χ., ή ταινία του άλουμινίου θα κοστίζει μόλις 25 σέντς (7½ δραχμές), ενώ τα εξαρτήματα των συνηθισμένων βρα- στήρων στοιχίζουν περί τα 6 δολάρια (180 δραχμές). Η σμαλτωμένη λαμαρίνα δέν υπολογίζεται στο κόστος, έφόσον τά σκεύη θα ήταν όπωσδήποτε φτιαγμένα απ' αυτόν.

Από Ζεδώνει

Άκόμη σημαντικότερη είναι ή οικοίνο- μιά, προκειμένου γιά τη θερμάνση των σπι- τιών, γιάτι καταργούνται έτσι τα καλορι- φέρ, με τα καλάνια, τα σώματα και τις σω- ληνώσεις τους.

Όσο γιά το κόστος της λειτουργίας, έ- ξαρτάται, βεβαίως, από την τιμή του ή- λεκτρικού ρεύματος σε κάθε τόπο. Πάντως, είναι κι' αυτό μικρό—δεδομένου μάλιστα ότι το κάρβουνο και το πετρέλαιο άκριβαί- νουν συνεχώς, στα τελευταία χρόνια, ενώ ή τιμή του ρεύματος μένει σε σχετικά χαμηλά επίπεδα.

Το νέο σύστημα άποτελεί έπινόηση του 'Αμερικανού Μπάτζιλ Νήντχαμ. Τού την ένε- πνευσε δέ μιά γαλλική μέθοδος ηλεκτρικής θερμάνσεως που προοριζόταν άρχικά γιά την περίφημη... και άχρηστη Γραμμή Μαζί- νό: ένα ειδικό γυαλί με ηλεκτρικά σύρματα αντίστασης ένωσισματωμένα στο έσωτερικό του.

Όσο γιά τον τρόπο κατασκευής αυτών των νέων θερμαντικών στοιχείων, είναι ο έ- ξης στις γενικές γραμμές του: Άφού ή σμαλτωμένη λαμαρίνα πάρη την τελική μορ-φή της, έφαρμόζεται στο πίσω μέρος της ένα «καλούπι», μέσα στο όποιο χύνεται λίγο λιωμένο άλουμίνιο.

Το μέταλλο αυτό στερεοποιείται και γί- νεται έτσι μιά ταινία, με το κατάλληλο σχήμα.

Έπειτα, άφού άφαιρεθ' το «καλούπι», το μέρος εκείνο σκεπάζεται με σμάλτο και «ψη- νεται» όλο το αντίκειμενο στο φούρο.

Ηδη θερμαίνονται μ' αυτή τη μέθοδο οι σταθμοί ραντάρ του βορείου Καναδά, που προστατεύουν συνεχώς την 'Αμερική από έδραχμένη έχθρική άεροπορική επίθεση. Έ- πίσης έχουν γίνει τέτοιες εγκαταστάσεις σε ώρισμένα σπίτια και σχολεία των 'Ηνωμ. Πολιτειών.

Τόν επόμενο χρόνο, υπολογίζεται ότι θα κυκλοφορήσουν στην παγκόσμιο άγορά μαγειρικά σκεύη απ' αυτό το ύλικό, που θα κο- στίζουν κατά 30% φτηνότερα από τα συνηθισμένα. Έπίσης, στε- γνωτήρια ρούχων, στην τιμή των 25 δολλαρίων (750 δραχμών).

Το πάχος μητέρας και νυιού

Όσο κι' αν τάχη μαζί τους ή μόδα, οι χοντροί την περιφρο- νούν και δέν τους καίγεται καρφί γιά τις διαμαρτυρίες της. Έ- τσι, οι πιο χοντροί άνθρωποι της Γαλλίας, που έχουν ιδρύσει από καιρό ένα σωματείο με λέσχες σε διάφορες πόλεις της χώρας αυτής, άργάωσαν και καλλίσταμε μεταξύ τους.

«Μις Χοντρή» της Γαλλίας εξέλεγή ή κ. Μαρία Σεράν. Είναι 38 ετών, ζυγίζει 130 κιλά, έχει μέση 1 μ. 20 και στήθος 1 μ. 50. Η Μαρία Σεράν έφερε στον κόσμο πέρσι ένα αγοράκι, που ζυγίζει κατά τη γέννησί του... έφτά κιλά!

1) Τοίχοι έρωδιασμένοι με το νέο σύστη- μα θερμάνσεως θα θερμάνουν και θα δια- κοσμούν συγχρόνως τα δωμάτια.

2) Οι στεγνωτήρες των μαλλιών με τη σμαλτω- μένη λαμαρίνα δέ θα χρειάζονται ρεύμα θερμού άέρος.

3) Το νερό θα ζεσταίνε- ται γρηγορότερα, στην κουζίνα, με μιά συσκευή αυτού του νέου τύπου.

4) Η και- νούργια μέθοδος μπορεί να έφαρμοσθ' και σε ηλεκτρικά πλυντήρια, που θα διαπι- ρούν διαρκώς ζεστό το νερό.

5) Το νέο σύστημα παρουσιάζει τα έ- ξης σπουδαία πλεονεκτήματα:

6) Η θερμότης δέ αυτή άκτινοβολείται απ' τη μπροστινή γυαλιστερή επιφάνεια της λαμα- ρίνας.

7) Τα μαγειρικά σκεύη, βραστήρες, κλπ., ζεσταίνονται πολύ γρήγορα: Φτάνουν τους 93—94 βαθμούς σε 1 λεπτό και τους 150 σε 10 λεπτά της ώρας.

8) Το κόστος κατασκευής αυτών των σκευών είναι πολύ μικρό. Γιά ένα ηλεκτρι- κό βραστήρα π.χ., ή ταινία του άλουμινίου θα κοστίζει μόλις 25 σέντς (7½ δραχμές), ενώ τα εξαρτήματα των συνηθισμένων βρα- στήρων στοιχίζουν περί τα 6 δολάρια (180 δραχμές). Η σμαλτωμένη λαμαρίνα δέν υπολογίζεται στο κόστος, έφόσον τά σκεύη θα ήταν όπωσδήποτε φτιαγμένα απ' αυτόν.

9) Το νέο σύστημα παρουσιάζει τα έ- ξης σπουδαία πλεονεκτήματα:

10) Η θερμότης δέ αυτή άκτινοβολείται απ' τη μπροστινή γυαλιστερή επιφάνεια της λαμα- ρίνας.

11) Τα μαγειρικά σκεύη, βραστήρες, κλπ., ζεσταίνονται πολύ γρήγορα: Φτάνουν τους 93—94 βαθμούς σε 1 λεπτό και τους 150 σε 10 λεπτά της ώρας.

12) Το κόστος κατασκευής αυτών των σκευών είναι πολύ μικρό. Γιά ένα ηλεκτρι- κό βραστήρα π.χ., ή ταινία του άλουμινίου θα κοστίζει μόλις 25 σέντς (7½ δραχμές), ενώ τα εξαρτήματα των συνηθισμένων βρα- στήρων στοιχίζουν περί τα 6 δολάρια (180 δραχμές). Η σμαλτωμένη λαμαρίνα δέν υπολογίζεται στο κόστος, έφόσον τά σκεύη θα ήταν όπωσδήποτε φτιαγμένα απ' αυτό

Α.ντέ ΜΠΡΕΑ

Το Ναυτοπούλο

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο 'Αντρίκος ήταν έντεκα χρόνων, όταν γύρισε ο Τζανής Λετολάς για να τον πάρει μαζί του στο καράβι ('Ζάν Μπάρτι'), που έτοιμαζόταν να κάνει ένα μεγάλο ταξίδι για δυο-τρία χρόνια σε διάφορες χώρες. Ο Τζανής είχε μιλήσει για τον 'Αντρίκο στον καπετάνιο του κι' εκείνος είχε δεχτεί να πάρει το όρφανό ως ναυτοπούλο στο καράβι. Η Μαριάννα, λοιπόν, παρ' όλη τη λύπη της, που θα αποχωριζόταν το παιδί της, άρχισε να ετοιμάζει τα ρούχα του. Ο Τζανής όμως της εξηγούσε ότι ο 'Αντρίκος θα μπορούσε να πάρει μαζί του μόνο δυο ρούχα θα χωρούσε ο ναυτικός σάκος του...

1008 —Μα χωράει ακόμα! Ελεγε η μητέρα, σπρώχνοντας και βουλιάζοντας τα ρούχα μέσα στο ναυτικό σάκο που θα έπαιρνε ο 'Αντρίκος. Και κατέκτο που δεν έχει; —Μη σε νοιάζει, θ' αγοράσουμε ένα στή Χάβρη.

Τέλος η 'επρίκα' τελείωσε κι' έπρεπε να φύγουν... Η Μαριάννα ήθελε να κερδίσει ακόμα λίγες μέρες, αλλ' ο Τζανής φαινόταν ανένδοτος. —Ελεγε ότι ο 'Αντρίκος ήταν ο πιο λίγο γυμνασμένος και δραστήριος από τ' άλλα ναυτοπούλα της ηλικίας του κι' έπαινε, πριν ξεκινήσει το καράβι, να γυμναστή λίγο βοηθώντας στη φόρτωση.

Τα έξηγισε δλ' αυτά στη μητέρα κι' εκείνη άναγκάστηκε ν' αναγορεύσει το δικαίο.

Ένα πρωί, η άμαξάκι ενός γείτονα χωρικού, σταμάτησε νωρίς έξω απ' το σπίτι του Λοράνδου. Η Μαριάννα κι' η Διονυσία θα συνάδευαν τον 'Αντρίκο ως το χωριό, απ' όπου έπρεπε να περάσουν, για να πάνε στο Λιζαντιρό.

Ο 'Αντρίκος φίλησε τη Ροζαλία, πού έκλαιγε κι' ήθελε να φύγει μαζί του. —Επειτα πήγε ν' αποχαιρετίσει τα αγαπημένα του ζώα.

—Αντίο 'Αστέρι! είπε στην αγαλέα που τον κούταζε με τα μεγάλα της μάτια. 'Αντίο Κεμπάν, αντίο 'Ικανέλλω!

Τα ζώα όμως δεν καταλάβαιναν τα λόγια του. Για να του δείξουν ωστόσο την αγάπη τους έβρισαν τα κεφάλια στο στήθος του.

Μόνο ο Κιντού βέν έννοωσε ν' αφήσει βήμα το μικρό του κύριο.

Στο δρόμο τους έντάμωσαν τη Μαρούσα, που παραφύλαγε για ν' αποχαιρετίσει το φίλο της. Τον φίλησε και τούβαλε στο χέρι ένα είκοσι νομιστάκι του 'Αη-Νικόλας κι' ένα άσπασμένο φράγκο, δλο της τδ θησαυρό. Η Μαριάννα κι' ο 'Αντρίκος την έβλεπαν συγκινημένοι.

—Οταν έφτασαν στον Λαμοντέ, ο χωρικός που είχε την καλωσύνη να τους πάρη με τ' άμαξί του ως πδ Λαζαντιρό, σταμάτησε πέντε λεπτά για να πάρει μερικές παραγγελίες. Είχε αποφασιστεί ότι εκεί το ναυτοπούλο θ' αποχαιρετούσε άριστά την οικογένειά του.

Ο 'Αντρίκος, θαμνωμένος από τη σκέψη του ταξιδιού του, γιατί βέβαια δεν είχε ακόμη την ηλικία για να νοιώσει την πίκρα του χωρισμού, λυπόταν που άφηνε τη μητέρα και τις αδελφές του, ακόμη δε πδ πολύ που τις έβλεπε να κλαίνε. Κι' έκλαιγε κι' αυτός...

Η Μαριάννα τον κράτησε πολλή ώρα στην άγκαλιά της, δίνοντάς του φιλά και ευχές.

Ο Τζανής έκανε νόημα στον άμαξά: —Είμαι καίριος να φύγωμ! είπε εκείνος.

—Αντίο μητέρα! φώναξε ο 'Αντρίκος.

—Στο καλό, παιδί μου! αποκρίθηκε η Μαριάννα. Να είσαι υπάκουος, καλός κι' άξιος, σάν τον πατέρα σου κι' ο Θεός να σε φυλάει!

Οι ταξιδιώτες ξεκίνησαν, ενώ ο Κιντού ήθελε να τους ακολουθήσει. Η Μαριάννα κι' η Διονυσία τον έβλεπαν μ' ένα μαντίλι και στάθηκαν αρκετή ώρα άπου από γύρισμα του βρόμου, τους έχασαν πιά από τα μάτια τους.

—Υστερα μίλησαν κι' οι δυο στην έκκλησία, όπου προσευχήθηκαν στην Παναγία.

—Οταν γύρισε στην καλύβα της, η δυστυχισμένη μητέρα, έπιασε πάλι τις συντηρημένες της δουλειές. Αλλά χαμόγελο δε φαινόταν πιά στή χείλη της, όπως τότε που είχε κοντά της τον άντρα της και το παιδί της.

Κάθε φορά που η θάλασσα φουρτούναζε, η Μαριάννα γινόταν μελαγχολική κι' άνησυχη. Αυτό δεν ήταν λογικό, γιατί ο 'Αντρίκος βρισκόταν τώρα μακριά από τη Γαλλία. Και η τρικυμία που βασιλευσε στη θάλασσα της Βρετανίας δεν είχε καμμία σημασία για τδ 'Ζάν-Μπάρτι'. Αλλά η μητρική καρδιά άνησχει 'άντα για όλα.

Η Ροζαλία κι' η Διονυσία δεν ήξεραν τότε τί να κάνουν για να την ησυχάσουν. Γονάξαν και προσευχόντουσαν κι' οι πρείς μαζί κι' έτσι έβρισκαν κάπως τη γαλήνη της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Δέν θα προσπαθήσω να σας περιγράψω τις εκπλήξεις και τους θαυμασμούς του 'Αντρίκου στή ταξίδι που έκανε, ως νά φτάση στή Χάβρη. —Ολα, σ' ένα παιδί που δε βγήκε ποτέ έξω απ' το χωριό του, φαίνονταν άμαξα.

—Πανηγύρισα μου! φώναξε όταν είδε το λιμάνι. Καλέ αυτό μοιάζει με βάρος άπάνω στή νερό!

Οι εκπλήξεις του 'Αντρίκου διασκέδαν δλ' Τζανή, που του τα εξηγούσε όλα με κάθε λεπτομέρεια και με ύπομονη. Ο ναύτης περίμενε δυο-τρεις ημέρες πριν παρουσιάσει τον προστατευμένο του στον πλοίαρχο. Φοδόνταν μήπως νδ σαστισμένο ύφος του 'Αντρίκου έκανε κακή έντύπωση στον κ. Ταγκύ.

Μαζί με τους άλλους ναύτες του καραβιού ήταν και δυο, που ήξεραν τον 'Αντώνη. Ο Τζανής τους σύστησε τον 'Αντρίκο.

Ο ένας ήταν θαλασσινός γερούλος με ρωνή τραχεία και άγρια βρος. —Ελεγε την καλλιμέρα με τόσο πού άλλος δα έβριζε το χειρότερο έχθρό του. Τδ όνομά του ήταν Πέτρος Νορξέκ και καταγόταν κι' αυτός από τη Βρετανία. Η- τον κατά βάθος καλός άνθρωπος, αλλά για να είναι τόσο άγριος, ο σύντροφός του τον έλεγαν 'Ευδατός.

Ο άλλος, ήταν τδ αντίθετο του Νορξέκ. Ίδω έλεγαν Λάζαρο Φλατάς. Αύ-ός συνήθειε να διηγείται ψεύτικες ιστορίες κι' οι σύντροφοί του τον φώναζαν Φαφλατάς.

Και οι δυο τους, παρ' όλο που είχαν αντίθετους χαρακτήρες, ήταν καλοί φίλοι. Απ' τδ πρώτο ως τδ θράβι ο Φαφλάς άκ πείραζε τδ σύντροφό του κι' ο μπάρμπα-Ευδατός, που δε σήκωνε και πολλά άστεια, εδέρριζε τδ Λάζαρο ότι θα τον έγδυερε ζωντανό, άπειλή που ποτέ του δέν 'πραγματοποίησε.

Οι άντρώποι του καραβιού έλεγαν ότι η φι- λια τους σπρωχνόταν στή ό ένα ήταν τόσο φιλόσοφος όσο ο άλλος σιωπηλός. Ο Λάζαρος μιλούσε, ο Πέτρος άκουγε κι' έτσι 'αριάζαν περίφημα.

Και οι δυο ναύτες υποδέχτηκαν με καλω- συνη τον 'Αντρίκο.

—Τδ όνομά σου; ρώτησε ο Νορξέκ άπότομα.

—'Αντρίκος.

—Πόσων χρόνων είσαι;

—Δώδεκα...

—Άξιός ναύτης ο πατέρας σου! Νά δου- λεύης καλά, για άλλωστώς θαχης να κάνης μαζί μου. Δε κάνει να ντροπιάσης τον πατέρα σου. Θέλεις κανένα ποτήρι ρομύι, μουστάκι;

—Τι κάδεται και λές στο παιδί; είπε ο Φα- φλατάς. Ρομύι πίνουν τδ μικρά; Δάς του σου- λάκι στον ένα σουδάκι.

—Δε δά πάρη τίποτα! πρόσθεσε σάν 'πδ φρόνιμος ο Τζανής. Αφήστε τον να συνηθίσει στή ζωή πιά- σιγά.

—Τδ όνομά σου; ρώτησε ο Νορξέκ άπότομα.

—'Αντρίκος.

—Πόσων χρόνων είσαι;

—Δώδεκα...

—Άξιός ναύτης ο πατέρας σου! Νά δου- λεύης καλά, για άλλωστώς θαχης να κάνης μαζί μου. Δε κάνει να ντροπιάσης τον πατέρα σου. Θέλεις κανένα ποτήρι ρομύι, μουστάκι;

—Τι κάδεται και λές στο παιδί; είπε ο Φα- φλατάς. Ρομύι πίνουν τδ μικρά; Δάς του σου- λάκι στον ένα σουδάκι.

—Δε δά πάρη τίποτα! πρόσθεσε σάν 'πδ φρόνιμος ο Τζανής. Αφήστε τον να συνηθίσει στή ζωή πιά- σιγά.

—Τδ όνομά σου; ρώτησε ο Νορξέκ άπότομα.

—'Αντρίκος.

—Πόσων χρόνων είσαι;

—Δώδεκα...

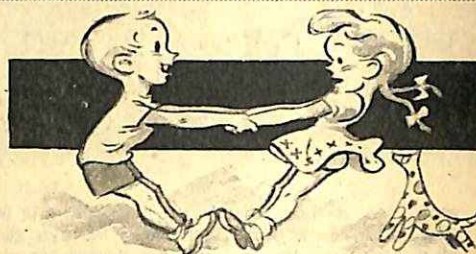
—Άξιός ναύτης ο πατέρας σου! Νά δου- λεύης καλά, για άλλωστώς θαχης να κάνης μαζί μου. Δε κάνει να ντροπιάσης τον πατέρα σου. Θέλεις κανένα ποτήρι ρομύι, μουστάκι;

—Τι κάδεται και λές στο παιδί; είπε ο Φα- φλατάς. Ρομύι πίνουν τδ μικρά; Δάς του σου- λάκι στον ένα σουδάκι.

—Δε δά πάρη τίποτα! πρόσθεσε σάν 'πδ φρόνιμος ο Τζανής. Αφήστε τον να συνηθίσει στή ζωή πιά- σιγά.

—Τδ όνομά σου; ρώτησε ο Νορξέκ άπότομα.

—'Αντρίκος.

—Ελα εδδ κοντά μου, είπε ο Φαφλατάς, άρπάζοντας τον 'Αντρίκο και βάτοντας τον ά- νώμεσα στή πόδια του. Ξέρεις με τί χροίο τρώει ο μαίμοβας της Βεγγάλης ή Ζάχορη;

—Όχι, κύριε...

—Είρε Ζάχορη, παιδί. —Ε, πού είσαι; Τδ παιδί του καρβιού έτρεξε κι' έφερε σ' ένα πινατάκι πένι- έξη κομμάτια.

—Βάλε στή στόμα σου ένα κομμάτι! είπε ο Λάζαρος στον 'Αντρίκο. Τραγανίσε το!

Ο 'Αντρίκος τδ τραγανίσε. Κι' έπειδή άγα- πόσε τη Ζάχορη, τδ περμάα του άρεσε.

—Λοιπόν, τού έπεσε σφοδρά ο Λάζαρος, ιη- γαίνοντας τον στήν καθρέφτη. Για να φάν' οι μαίμοβες τη Ζάχορη, κάνουν ό,τι κάνουν κι' εσύ τώρα: την τραγανίζου!

Ο μικρός δέν κατάλαβε στήν αρχή τδ ά- πειστο του ναύτη, αλλά με τδ δεύτερο κομμάτι είδε καλά ότι δέν είχε άλλο σκοπό, ιαρά νά τού δώσει λίγο άρρος, νά τον κάνει νά γελάσει.

—Μούδεις και νά τρώη Ζάχορη! μουρμού- ριζε ο Νορξέκ. Γιατί να μην τού πάρουμε σο- κολάτες και παγωτά; Νά, μουστάκι, πάρε μισό φράγκο... δικό σου! —Αν όμως τδ χαλά- σης για γλυκά, θα σε κάνω κομμάτια. —Ελα τώρα, ώρα καλή στήν πρηνή σου!

Σε λίγο ο Τζανής τον πήρε και βγήκαν μα- ζι. Μόλις είχαν κάνει λίγα βήματα, όταν πα- ρουσιάστηκε μπροστά τους ο πλοίαρχος Γα- γκύ, που περιόδεσε τυχαία από τδ δρόμο.

Αυτός είναι ο προστατευμένος σου; ρώ- τησε τδ Τζανή σαρφώνοντας τδ φρούδι του.

—Μάλιστα, καπετάνιε.

—Και πότε ήρθατε στή Χάβρη;

—Προχτές.

—Γιατί, λοιπόν, δε μού τον έφερες άμέσως;

Ο Τζανής δέν έβγαλε ψέμματα. Και ψιθύρισε μερικά λόγια μασχημένα.

—Ηθέλας νά τού δώσης εσύ τδ πρώτο μα- θήματα, Ε; Για αυτό τον πήγες στή κομηλιά από τδ τώρα; για νά μάθη νά πίνει και νά κα- πνίζει, σάν τδ Βερνάρδο που καπνιστράφικε.

Καπετάνιε μου, αποκρίθηκε ο Τζανής ενυ- σταλμένος, τδν πήγα για νά τον δείξω στή Νορξέκ και στήν Φλατάς, που ήταν κι' οι δυο φίλοι του πατέρα του.

—Τότε διαφέρε. Αλλ' άλλη φορά νά μην τον ξεπατάς εκεί και πάρη τδν κακό δρόμο. Τά παιδιά φιλοτιμούνται να γίνουν γρήγορα με- γάλοι και παίνουν τδ έλαττώματα τδν με- γάλων, γιατί τούς κάνουν μεγαλύτερη έντύπω- ση από τδ προσηρήματα...

—Όσο μιλούσε ο κ. Ταγκύ, είχε άπλώσει τδ χέρι του και χάιδευε τδ μακριά ξανθά μαλλιά του 'Αντρίκου.

—Έχεις καλή φυσιογνωμία, παιδί μου, μοιά- ζεις τδν πατέρα σου. Φρόντισε να τού μοιά- σης σέ όλα, γιατί ο πατέρας σου άφησε σ' άλλους τούς ναυτικούς καλό όνομα, τού έπε.

Και τδν έκανε νά μιλήσει. —Αν και ήταν δει- λός ο μικρός Μορσόνδος, έδωσε καλές άπαν- τήσεις κι' ο πλοίαρχος σχημάτισε καλή ιδέα.

—Κάτι θα γίνει, είπε στή Τζανή. Νά δούμε.

Ξέρεις να διαβάσης, 'Αντρίκο; Νά γράφης, γά λογαριάζης;

—Μάλιστα, λίγο απ' όλα...

—Λοιπόν από σήμερα θα είσαι μέλος του πληρώματος τδ 'Ζάν-Μπάρτι'. Μπορείς νά τδ γράφης στή μητέρα σου κι' ακόμη να της πής ότι ο καπετάνιος ήξερε τδν πατέρα σου και θα σε προσέχει.

Την άλλη μέρα, ο Τζανής έφερε πδν 'Αντρίκο στή κοράβι, που ήταν δεμένο στήν προκυμλία και φορτώνονταν. Τδ παιδί άρχισε άμέσως έρυ- λειά, την πρώτη μέρα την πήρε για διασκε- δασί. Τη δεύτερη τού φάνηκε λίγο βαρειά.

Για νάχη όμως κοντά του τδ Τζανή και τούς δυο ναύτες, δέν κουράστηκε πολύ. Μά για να καταλάβη καμμία αλήθεια τί θα τδ δουλειά, πρέπει να δουλέψη άλλού κι' όχι στή σπύτι του. Τά παιδιά φαντάζονται, ότι έζω από τδ σπύτι τους θα έρουν περισσότερη έλευθερία κι' έπιείκεια και συμβαίνει ακριβώς τδ αντίθετο.

Λίγες μέρες πριν φύγη από τη Χάβρη ο 'Αντρίκος έγραψε τδ πάρα κάτω γράμμα στή μητέρα του, που τδν δυσκόλεψε πολλές άρες; γιατί δέν κατάφερε πώς ν' άρχειση και πώς να τελειώσει και γενικά πώς νά έκφραστή. Παρ' όλ' αυτά τδύγαλε καλά τδ γράμμα του:

«Αγαπητή μου μητέρα, της έγραψε, είμαι καλά, τδ ίδιο επιθυμώ και για σένα, τη Ροζα- λία, τη Διονυσία και τη Μαρούσα. Φεύγωμ με όχ'ω μέρες. Έγώ δουλεύω γερά. Καμμά φορά —τί νά σου πω ψέμματα;— βαρυνέμαι. Αλλά ο Τζανής μου λέει: «Σκέψου τη μητέ- ρα σου, που δούλεψε για νά σε θρέψη!» Αύ- τος ο λόγος; μου δίνει κουράγιο και έλσασοχί- ζω. Ο πλοίαρχος είναι εύχαριστημένος με μέ- να. Προχτές πέρασε κοντά μου και με χάιδεψε στή μάγουλο, ενώ ο άλλος ο μικρός Βερνάρδος έφαγε μιά κλωστή, γιατί βασάνιζε τδ σκυλί εγός επίθετη.

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

Η ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΠΑΤΡΟΓΟΝΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό, ήταν ένας πα- τέρας, που είχε τρία άγόρια. Η μόνη τού παρουσία ήταν τδ πατρογονικό σπι- τί, όπου καθόταν.

Με τά χρόνια, τά παιδιά μεγάλωσαν κι' έ- πειδή θέλανε να παντρευτούν, άρχισαν νά μαλ- λώνουν μεταξύ τους. Η αίτια ήταν ότι καθέ- νας χωριστά, ζητούσε να πάρη δικό του τδ σπύτι.

—Ενας γείτονας, που άκουγε τις φιλονει- κίες κι' ήξερε τις αξιώσεις τδν παιδιών, πήρε, μιά μέρα, τδν πατέρα κατά μέρος και τού είπε:

—Φίλε μου, νά μη δώσης τδ σπύτι σου σέ κανένα! Φύλαξε τδ νά τήκης για τδ γε- ράματά σου. Τά παιδιά σου, αν είναι άξια, άς φροντίσουν νά κάνουν δική τους περιου- σία. Κι' όταν πιά κλείσης τά μάτ' α σου, δικό τους θάνα κι' άς τδ κάνουν ό,τι θέ- λουν!

Ο πατέρας δέν ήθελε ν' άκούη τά παιδιά- του νά μαλλώνουν, ούτε πάλι ήθελε ν' άδι- κήση κανένα. Τδ καλύτερο δάταν νά πουλήση τδ σπύτι και νά μοιράση τά χρήματα στή τρία.

Μά και πάλι λυπόταν τδ πατρογονικό σπι- τάκι του.

Στδ τέλος, άφού σκέφτηκε πολύ, κάλεσε και τά τρία παιδιά κοντά του.

—Πηγαίνετε, τούς έπε, να γυρίσετε τδν κόσμο. Άς μάθω ο καθένας σας μιά τέχνη. Αυτός που δα φανή πδ άξιος από τούς άλ- λους, αυτός θα κληρονομήσει και τδ πατρο- γονικό σπύτι!

Η ιδέα τού πατέρα τούς άρεσε. Συμφώ- νησαν, λοιπόν, να φύγουν γι' άλλους τόπους και νά γυρίσουν μέσα σέ τρία χρόνια.

—Ετσι πήραν τδ δρόμο καθένας χωριστά. Ο μεγαλύτερος, άφού γύρισε χώρας και χω- ριά, κατάλαξε νά μη παραγυιός στή μαγα- ριά ενός πεταλωτή. Καί, μέσα σέ λίγο καιρό, έμαθε τόσο καλά τή τέχνη, πού κι' ο βα- σιλιάς άκόμα, τδν καλούσε νά τού πεταλώνη τδ έλαγά του. Άρχισε τότε νά καμαρώνη κι' ήταν πιά σίγουρος πώς η τέχνη η δική του θα τδν έδειχνε πδ άξιο για νά πάρη τδ σπύτι.

Ο δεύτερος γιός, γύρισε από δώ, γύρι- σε από κεί και καταστάλαξε στή μαγαρί ενός μπαρμπερί. Έμαθε μάλιστα τόσο καλά τή δουλειά του, πού έφτασε νά ξυρίζη τδ βα- σιλιά κι' άλλους τούς παλατιανούς. Αυτό τδν έκανε υπερήφανο κι' ήταν πιά βέβαιος πώς, γυρίζοντας, θα τδν έκρινε ο πατέρας του άξιο νά κληρονομήσει τδ σπύτι.

—Όσο για τδν τρίτο γιό, αυτός γύρισε χωριά και πολιτείες κι' έγινε στή τέλος μα- θητευόμενος τής ξιφομαχίας. Ώσπου νά μά- θη, όμως, νά χειρίζεται καλά τδ σπαθί, είχε φάει πολλές σπαθιές κι' έσφιγγε τά δόντια του, όταν τδν τής έβδιναν. Μά δέν άποκαρδι- νόταν, γιατί σκεφτόταν, πώς, αν δέιλιαζε, θά- χανε τδ σπύτι.

Στά τρία χρόνια μέσα, τά παλληκάρια γύρισαν πίσω στήν πατέρα τους. Περίμεναν, λοιπόν, νά τούς δοθή η εύκαιρία, για νά δεί- ξουν τις ικανότητές τους. Και, μιά μέρα, εκεί πού καθόντουσαν όλοι μαζί κι' έλεγαν σάν πατέρα τις περιπέτειές τους, πέρασε σφαιρικά από μπροστά τους ένας λαγός, πού- τρεχε για τδν κάμπο.

Ο μπαρμπερίς τότε, θέλοντας νά δείξη τήν τέχνη του, φώναξε:

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

—Μπά! Νά κάτι που έρχεται σάν κόκκινο αύγό τδ Σαρακοστή!

Καί, χωρίς νά χάση καιρό, άρπαξε τή λε- κάνη και τδ σπαυτί. Όσο πλησίαζε τδ λα- γό, έτοιμαζε και τδ σπαυνάδα. Κι' όταν πιά τδν κοντούλασε, τού πέρασε με τή σα- πουνάδα τδ μούτρα και τού ξύρισε τδ μου- στάκι με μαεστρία και γρηγοράδα, χωρίς νά κόψη άλλες τρίχες απ' τδ μουσούδι του.

—Μά αυτό είναι σπουδαίο! έπε άμέσως ο πατέρας στή μπαρμπερί. —Αν τ' άδελφία σου δε σε φτάσουν στήν αξιωσύνη, τότε τδ σπύτι είναι δικό σου!

Δέν πέρασε όμως λίγη ώρα, όταν είδαν νά περνά σάν άστραπή ένα άμαξί.

—Πατέρα, φώναξε τότε ο πεταλωτής, τώ- ρα θα δής πόσο έγώ είμαι άνώτερος από τδν μπαρμπερί!

Καί, τρέχοντας πίσω απ' τ' άμαξί, κατά- φερε μέσα σέ λίγα λεπτά, νά βγάλη τά τέσ- σερα πετάλα τού άλόγου και νά τού περάση καινούργια.

—Μπράβο, παιδί μου! έπε ο πατέρας. —Άξίζεις σάν τδν άλλο άδελφό σου. Δέν ξέρω όμως τί κρίσι νά κάνω ά

Η βελίς της γυναίκας

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΥΣΤΕΡΑ από τη μανία της γραμμής «Σάκκος», που είχε πιάσει όλες σχεδόν, τις γυναίκες, παρατηρείται τελευταία μία τάση επιστροφής στην κλασική γραμμή.

Ήδη η μόδα αλλάζει κατεύθυνση και οδηγείται προς νέες τάσεις περισσότερο προσιτές, σε όλα τα γυναικεία σώματα.

Τα πρώινα φορεματάκια, της τελευταίας μόδας, είναι όλα απλά και χαριτωμένα, καθώς και τα απογευματινά. Όλα δε ανεξαρτήτως έχουν τη χάρη και την όμορφη της φρεσκιάς και της πρωτοτυπίας, που τα διακρίνει.

Τα κομψότερα καλοκαιρινά φορέματα γίνονται στον τύπο των μοντέλων του φουγιουρινιού μας.

Η μόδα των «πουαντιγιέ» ευνόει ιδιαίτερες τις πελώριες «πίκες», τις οποίες ανακατεύει με «πουά» πιο μικρά, για ποικιλία.

Ρετσίτζει δε τα μοντέρνα αυτά φορέματα με φαρδιά «γκρό» κορδέλλα, για να υπογραμμιστεί η «κούπη» του φορέματος.

Το κομψό φορεματάκι με τα μεγάλα «πουά», που βλέπετε στο φουγιουρίνι μας, είναι από πιο μοντέρνα καλοκαιρινά φορέματα, για βράδυ.

Οι μπρετέλλες γίνονται από το ίδιο ύφασμα του φορέματος και δένουν φιόγκο στους ώμους.

Ένα κοντό μπολερό ή μία στενή και μακρεια έσάρπα, από το ίδιο ύφασμα, ενώνουν το ιδιότροπο αυτό φορεματάκι και το κάνουν να μπορεί να φορεθί όλες τις ώρες.

Ένας άλλος τύπος καινούργιου καλοκαιρινού φορέματος είναι το «μπριμέ» μοντελάκι μας, που γαρνίρεται με πολύ πρωτότυπο τρόπο.

Το φορέμα είναι απλό, με εφαρμοστό κορσάκι ντεκολτέ και διπλά μπρετέλλες στους ώμους, ή δε φούστα σουρώνει γύρω από την τάλια σε κανονικές αποστάσεις.

Έντενο, που δημιουργεί την πρωτοτυπία του ωραίου μοντέλου, είναι ο «μινι», που γαρνίρεται με το μονόχρωμο ύφασμα.

Μία φαρδιά ζώνη φουρτισμένη με δέρμα, που κλείνει με μία πλατεία κλασική άγκραφα, σημειώνει έντονα την τάλια.

Το δε ντεκολτέ του φορέματος «συμμάζευται» με το ιδιότροπο μπολερό της μόδας του 1958.

Το χαριτωμένο αυτό μπολερό, όπως βλέπετε, είναι ξεχωριστό και σχηματίζει ένα είδος τραχηλίας, που «πιάνει» κάτω από τις μασχάλες και γαρνίρεται τριγύρω με μία φάσα διπλή, φάρδους 1½-2 πόντων περίπου, η οποία έρχεται και δένει εμπρός.

Είναι δυνατόν το κορσάκι του μοντέρνου αυτού φορέματος να αποτελείται από το μαγιώ, που γίνεται από το ίδιο ύφασμα και που ρετσίτζεται με μία λεπτή γραμμή, από το μοσχάρι της γαρνιτούρας, ώστε να παίρνει συνέχεια το σύνολο.

Πολλά φορέματα «αμπιγιέ» άρχισαν να γίνονται σε ίσια γραμμή, αλλά ενώ είναι κοκκίτικα, δεν είναι τόσο πρακτικά, όσο τα φορέματα με την ανάλαφρη φαρδιά φούστα.

Τα μοντέρνα «μπριμέ» φάσματα γίνονται τελευταία σε διαφορετικό στυλ, απ' ό,τι έφεραν ως τώρα.

Τα λουλουδιένια σχέδια σταμπάρονται σε μπουκέτα και κλωνάρια και διακοσμούν το ύφασμα κατά πολύ πρωτότυπο τρόπο, έτσι καθώς πέφτουν τόποι-τόποι, πάνω στο «μπριμέ» και αφήνουν μεγάλες επιφάνειες σκέτου ύφασματος.

Τα λουλουδιένια, που χρησιμεύουν για στάμπες των μοντέρνων «μπριμέ», είναι του κήπου και του αγρού ή και τα δύο μαζί, σε έναν κομψό συνδυασμό, που δίνει φρεσκιά και πολύ νεανικότητα στο «ντεσέν».

Στα «πουαντιγιέ», τα μεγάλα «πουά» κυριαρχούν ή «πωσδήποτε» ποικίλλουν με το μέγεθός τους τα συντηρητικά σχέδια.

Μερικά διάσπαρτα πελώρια «πουά», απάνω σε ένα ψιλό «πουαντιγιέ», είναι η «νουθωτέ» της εποχής, στον τομέα των «μπριμέ», που δίνουν τη «ντά» της καλοκαιρινής μόδας.

«ΤΡΟΥΑ — ΠΙΕΣ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΞ

Ο καινούργιος τύπος ντυσίματος, για να πάτε στη θάλασσα, είναι το μοντέρνο «τρούα-πιές» για πλάξ, που γνωρίζετε τελευταία, μεγάλες δόξες.

Το καινούργιο αυτό σύνολο είναι πολύ πρακτικό και «επιτυχεί» κάθε κομψή γυναίκα, η οποία φιλοδοξεί να είναι ντυμένη, σύμφωνα με την τε

λευταία λέξη της μόδας.

Το ύφασμα από το οποίο θα κάνετε το χαριτωμένο αυτό «τρούα-πιές» της πλάξ, ποικίλλει ανάλογα με τα χρήματα, που θα ξοδεύετε.

Οι διάφορες ποπλίνες, σκέτες ή «μπριμέ», τα χαριτωμένα τοίτια και κάθε άλλο βαμπακερό ύφασμα προσφέρεται για τη δουλειά αυτή.

Εξαιρετικά κομψό «τρούα-πιές» μπορείτε να κάνετε επίσης και με φτηνότερα αλατζαδάκια, των οποίων τα σχέδια και τα χρώματα είναι νεανικά. Μερικοί αλατζάδες μάλιστα, είναι τόσο «επιτυχημένοι», που μοιάζουν σαν ιδιότροπες «ακρί-βες» «εκτονάντ».

Οι ξένες, όταν βλέπουν ωραίο αλατζά ή άλλα βαμπακερά ύφασμα, «ενοουσιάζονται» πραγματικά με την πρωτοτυπία των ωραίων αυτών ελληνικών ύφασμάτων.

Οι μόνες, που ελάχιστα τα εκτιμούμε, είμαστε εμείς οι ντόπιες και τις προσφέρονται σε τόσο χαμηλές τιμές.

Τα μοντέρνα «τρούα-πιές» για την πλάξ αποτελούνται από φούστα της πλάξ, ή οποία είναι εμπρός ανοιχτή και έχει κουμπία και κουμπότροπες ή δεν έχει καθόλου κουμπωμά, όπως είναι και το μοντέλο του φουγιουρινιού, που σας δίνουμε. Στη μέση «αμυνάρεται» απάνω σε φαρδύ ζωνάκι, που γίνεται πολύ μακρύτερο από όσο πρέπει και δένει εμπρός.

Το μπλουζάκι είναι χαριτωτό και γίνεται με φαρδιές μπρετέλλες, «έφσον» θα φορεθί μόνο στην πλάξ ή με στρογγυλό ντεκολτέ ή ντεκολτέ «ματάς», αν σκοπεύετε να το φορέσετε και μεσα στην πόλη.

Η «μπλουζίτσα» του «τρούα-πιές» φοριέται με την ίδια φούστα και σχηματίζει ένα απλό, κομψό φορεματάκι ή φοριέται με το μονόχρωμο σόρτ, το οποίο γίνεται «έφτος» ίσιο και στενό.

Το τρίτο συμπλήρωμα του κομψού «τρούα-πιές» είναι το ποικίμο της πλάξ, που τόσο συνήθιζεται «έφτος» και που άλλοτε φοριέται πάνω από το μαγιώ, άλλοτε με το σόρτ και όταν φυσάει ή κάνει δροσιά, χρησιμεύει για «ζακετάκι» του σασορί φορέματος της πλάξ.

Έτσι με το τίποτα σχεδόν αποκτάτε ένα κομψό ντύσιμο και εμφανίζεστε σύμφωνα με την τελευταία λέξη της μόδας.

Πολύ της μόδας, επίσης, είναι να κάνετε αντί μπλουζας, μακρεια καμιζόλα, μέσα από τη φούστα.

Το νέο αυτό είδος, της «καμιζόλας» καταβαίνει ως κάτω από τους γοφούς και αντικαθιστά συχνότατα το ποικίμο της πλάξ. Γίνεται δε σε ίσια γραμμή και δεν κολακεύει παρά τις ψηλές γυναίκες, με ωραίο σώμα ή τις μετρίου άναστηματος, αλλά με αναλογίες σώματος μαν-κενέ.

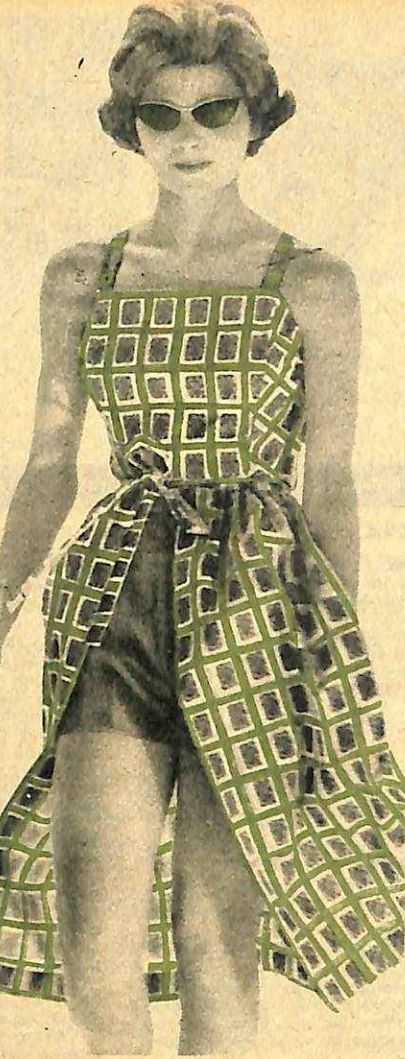
Με αυτά, που γράφουμε, καταλαβαίνετε πως η καμιζόλα πολύ δύσκολα πηγαίνει σε κάθε σώμα και δεν κολακεύει καθόλου τις «επιδόσεις» οι οποίες πρέπει να προτιμήσουν το σύνολο «τρούα-πιές» με μπλουζά και όχι με καμιζόλα.

Ένας άλλος τύπος «τρούα-πιές» για τη θάλασσα με σύνολον «δίκρωμα», που αντί για μπλουζά, φοριέται από μέσα καμιζόλα.

ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ «ΜΑΓΙΩ»

Η καλοκαιρινή μόδα παρουσιάζει καινούργιες πάλι «επιπλήξεις» στον τομέα των «μαγιώ». Μία πρωτοτυπία, που

1) Πρωτότυπο «πουαντιγιέ» φορέμα της καινούργιας μόδας, που ρετσίτζεται, με φαρδιές φάσες από κορδέλλα «γκρό». 2) Μοντέρνο «μπριμέ», πρωτότυπα γαρνιρισμένο με μονόχρωμο ύφασμα. 3) Μαγιώ, που αντικαθιστά το κορσάκι του φορέματος και που ρετσίτζεται επίσης με μονόχρωμο ύφασμα.

«Τρούα-πιές» για την πλάξ, όπως εμφανίζεται με τις διάφορες μεταμορφώσεις του.

Έχει παραξενέψει πολύ, τις κομψές λουόμενες, είναι τα «εξώρραφα» μαγιώ με χρωματιστή κλωστή.

Η καινούργια αυτή μόδα στα κοστούμια του μπάνιου διασκεδάζει τις κομψές λουόμενες, γιατί δίνει μία περίεργη νότα.

Όπως βλέπετε στο φουγιουρίνι, που σας δίνουμε, το μαύρο αυτό μαγιώ, με τα άσπρα διπλά γαζιά, μοιάζει πολύ με τις μπλε εργατικές φόρμες.

Το ντεκολτέ των μοντέρνων κοστούμιων του μπάνιου είναι στρογγυλό και «μαγιώ» είναι κοκκίλινα και πολύχρωμα. Δεν εφαρμόζουν δε καθόλου στο χέρι, ώστε να μην αφήνουν σημάδια, με το μαύρισμα του ήλιου.

Εκτός από τα «εξώρραφα» μαγιώ, η μόδα λανσάρει και κοστούμια του μπάνιου με σουρωτές φουστίτσες γαρνιρισμένες με κεντητά γαλόνια, τρεσάκια ή άλλες μοντέρνες γαρνιτούρες.

Μέσα από τη φούστα, το μαγιώ είναι μονοκόμματο και καλύπτει το επάνω μέρος των μηρών.

Η φουστίτσα είναι ανάλαφρη σουρωτή και σηκώνεται ελαφρά στα δύο πλάγια, πράγμα, που δίνει εξαιρετική χάρη στο γυναικείο σώμα.

Τα κεντητά σειρήνια, αυτά με τα οποία γαρνίσαμε άλλοτε τις μονόχρωμες πρώινες φουστές, βρίσκονται στην ημερησία διάταξη και γαρνίζουν τώρα τα μαγιώ.

Όπως βλέπετε στο φουγιουρίνι μας, το χαριτωμένο αυτό κοστούμι του μπάνιου έχει στη φούστα δύο σειρές από διπλό κεντητό γαλόνι και μία μονή.

Δύο σειρές μόνες, επίσης, γαρνίζουν το επάνω μέρος του μαγιώ και

υπογραμμίζουν το στυλ «στρά-ιπλες» του κορσάκι.

Ο νέος αυτός τύπος του μαγιώ χρησιμεύει και για «Μπαίν-ντε-σολέιγ». Σε πολλές γυναίκες μάλιστα άρ-σει να το φορούν μόνον κατά την ώρα της ηλιοθεραπείας και το βρίσκουν εξαιρετικά κο-κετικό και πρακτικό.

Το μαντηλόδεμα του κεφα-λιού, συντηρίζεται πολύ στην πλάξ. Προτού όμως να δέσει-τε το μαντήλι ή το «μπαντά», το άσορτι με το ντύσιμό σας, φοριάρεστε καλά τα μαλλιά σας.

Με το σύστημα αυτό, η μό-δα θα σας βοηθήσει, με το μαντηλόδεμα, να εισάγετε πάν-τοτε ωραία χτενισμένη, όταν αφνίτε τα μαλλιά σας ελεύ-θερα.

1) Μπλουζά από άσπρη οργάντζα κατά τον νέο ρομαντικό τύπο του 1958. 2) Βραδυνό χτένισμα με ένα μεγάλο τριαντάφυλλο στερεωμένο πάνω από το δεξί αυτί. 3) Γυλάντσα από λουλουδιό υπογραμμίζει το τελείωμα του «ντεκολτέ» τα δε σκουλαρίκια είναι άσορτι με τα λουλουδιό της γαρνιτούρας.

Τα διάφορα χτενίσματα της εποχής, που περιγράφουμε.

ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Πολλά χρόνια είχαμε να δούμε μπλούζες από όργαντζα, με φαρδιά σουρωτά βολάν, να παισιώνουν το πρόσωπο και με μακρυά μανίκια, πολύ φαρδιά, που σουρώνουν στον καρπό. Τα μοντέρνα αυτά μανίκια, του καινούργιου τύπου βραδυνης μπλούζας καταλήγουν σ' ένα φαρδύ, σουρωτό έπισης βολάν, που καλύπτειλόκληρο σχεδόν το χέρι.

Οι μπλούζες αυτές, προορίζονται για βραδυνές εμφανίσεις «άμπιγιέ». Το χρώμα της όργαντζας, που θα διαλέξετε, ποικίλλει ανάλογα με τον τύπο σας. Οι αέρινες αυτές μπλούζες, που μάς μεταφέρουν σε παλιές ρομαντικές εποχές, γίνονται συνήθως άσπρες.

Μπορείτε όμως να χρησιμοποιήσετε και μία χρωματιστή όργαντζα, ροζ, θαλασσιά, κίτρινη ή μωβ, με την προϋπόθεση να είναι πολύ άχνος ο χρωματισμός και σε αποχρώσεις κουφέτου.

Η μπλούζα, όπως βλέπετε και στο φιγουρίνι, σταυρώνει εμπρός και σχηματίζει ένα σημαντικό άνοιγμα στο ντεκολτέ, που παισιώνεται με δύο πλούσια βολάν, διπλά και τα δύο και τοποθετημένα το ένα δίπλα στο άλλο και ραμμένα μαζί.

Τα βολάν αυτά κόβονται στο λεζό του ύφασματος και σουρώνονται και τα δύο στην ίδια κλωστή.

Γίνονται δε στενότερα εμπρός και φαρβαίνουν ως 17—20 πόντους. Στις μπλούζες αυτές, χρειάζεται ιδιαίτερα προσοχή στο εσωτερικό ντύσιμο, που πρέπει να είναι άψογο.

Είναι προτιμώτερο να φορήτε «οτράιπλες» από μέσα, ώστε να μην υπάρχουν μπρετέλες κλπ.

Αν όμως, για έναν οποιοδήποτε λόγο, φορέσετε μισοφόρι με μπρετέλες, τότε πρέπει να προσέχετε να εφαρμόζει καλά στο σώμα, να είναι του ίδιου χρώματος με την μπλούζα και η μπρετέλα να είναι μία μονάχα. Απάνω δηλαδή στην μπρετέλα του σουτιέν, πρέπει να στερεώσετε το μισοφόρι, ώστε

να μη φαίνονται διπλές μπρετέλες, στον κάθε ώμο.

Επίσης, τα μανίκια της μπλούζας πρέπει να είναι φαρδιά και να πέφτουν μπλόικα στο χέρι. Μόνο έτσι δημιουργείται καλαισθητά ο καινούργιος αυτός τύπος της δεινερδούς βραδυνης μπλούζας.

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΚΟΚΚΕΤΑΡΙΕΣ

Ένα «τίποτα» στο ντύσιμο, χαρακτηρίζει τη μοντέρνα γυναίκα και βάζει τη σφραγίδα της κομψότητας. Εφέτος η καλοκαιρινή μόδα λανσάρει χαριτωμένες κοκκεταρίες, οι οποίες μπορούν να ικανοποιήσουν κάθε γούστο.

Το βραδυνό χτένισμα π.χ. ποικίλλεται με λουλούδια.

Όπως βλέπετε και στην εικόνα μας ένα τριαντάφυλλο, που στερεώνεται πάνω από το δεξί αυτί, αποτελεί μία μοντέρνα κοκκεταρία πρώτης γραμμής.

Επίσης μία γκιρλάντα από λουλούδια, τοποθετημένη στη βάση ενός στρουγγυλού ντεκολτέ, με σκουλαρίκια άσορτι, είναι η γαρνιτούρα της τελευταίας μόδας του 1958.

Η μοντέρνα αυτή κοκκεταρία, ανανεώνει ένα μονόχρωμο φόρεμα ή ένα φόρεμα με διακριτικό έμπριμέ και υπογραμμίζει καλαισθητά την προσωπικότητα της γυναίκας.

Μία καινούργια ιδιοτροπία της μόδας είναι τα φιογκάκια στους ώμους από το ίδιο ύφασμα του φορέματος και οι πολύ «επαρτές» μασχάλες.

Το κορσάκι εφαρμόζει καλά στο σώμα και το «επάρσιμο» της μασχάλης ανεβαίνει στο ίδιο του και φτάνει στον ώμο.

Το άνοιγμα του λαιμού, πάλι, τραβιέται προς τους ώμους και σχηματίζει ντεκολτέ «μπατάς».

Η νέα αυτή γραμμή του κορσάκι δίνει νεανική χάρη στη σιλουέτα και βάζει τη σφραγίδα της καινούργιας μόδας, άκομη και σε ένα παλιό έμπριμέ φορεματάκι.

Άλλες χαριτωμένες κοκκεταρίες της μόδας 1958 είναι οι μακρείες ε-σάρπες στα φορέματα, οι οποίες σχηματίζουν ελεύθερα «πανόν» που άνεμίζουν.

Άλλες εσάρπες, άσορτι με το ύφασμα του φορέματος πάντοτε, τυλίγονται γύρω από το λαιμό «ε-λα-Ιαιδώρα Ντούγκαν» και πέφτουν με χάρη στην πλάτη.

Οι λίγες αυτές λεπτομέρειες για τις καινούργιες ιδιοτροπίες που λανσάρει η μόδα, θα σας βοηθήσουν να ανανεώσετε την βεσιτέρα σας και την εμφάνισή σας.

ΛΙΛΙΑΝ

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ

Το καλοκαίρι στον τόπο μας είναι η εποχή, που τα μαλλιά ζητούν ά-κόμη μεγαλύτερη περιποίησι. Και τούτο γιατί το κλίμα μας εύνει την εμφάνισή χωρίς καπέλλο.

Έτσι καλό είναι να ριζώμε μία ματιά στις τελευταίες έμπνεύσεις της μόδας, για να ιδούμε τι χτενίσματα συμβουλεύει.

Κατά γενικό κανόνα εκείνο που επιδιώκουν όλα σχεδόν τα έφετεινά χτενίσματα, είναι να δίνουν την ψευδαίσθηση του φυσικού και του ακατάστατου.

Οι όντουλασιόν είναι πάντα στη θέσι τους, αλλά τόσο απαλές, ώστε να φαίνονται σαν φυσικές και να μην έχουν τίποτε το τυπικό.

Τούφες ανώμαλες έδω κι' εκεί, σπαρμένες πότε πάνω από το μέτωπο, πότε στα πλάγια, δίνουν την εντύπωση του ακατάστατου, του άχνηστου.

Άλλοτε ένα χώρισμα των μαλλιών στην κορυφή του κεφαλιού ρίχνει τα μισά μαλλιά πίσω και τ' άλλα μισά μπροστά με ανώμαλες κλίσεις.

Όσες δεν αγαπούν τα κοντά μαλλιά κόβουν έδω κι' εκεί μερικές τούφες, για ν' ακολουθήσουν την τάσι της μόδας.

Έτσι τα κλοσάκια, τα μπρετόν και οι καπλίν άμυλλώνται, για να μάς κορυφή του κεφαλιού σχηματίζοντας μία μεγάλη μπουκλα.

Δίνουμε στο χτένισμα κάποιο ύψος, ενώ τα μπροστινά μαλλιά είναι κομμένα σε ανώμαλες τούφες, που πέφτουν στο μέτωπο.

Άλλο χτένισμα με συνδυασμό μακρυών και κοντών μαλλιών είναι αυτό που χωρίζει πάλι σε δυο τα μαλλιά και σχηματίζονται έτσι δυο κοιτίδες στριφογυριστές πάνω από τ' αυτιά.

Τα μπροστινά μαλλιά σχηματίζουν μία τούφα, που πέφτει στο μέτωπο. Καθώς έλέπετε υπάρχουν χτενίσματα για όλα τα γούστα.

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Μολοντί το καλοκαίρι εύνει το ξεκαπέλλωμα, αυτό δε θα πη ότι δεν υπάρχουν άρες που το καπέλλο είναι απαραίτητο.

Έτσι τα κλοσάκια, τα μπρετόν και οι καπλίν άμυλλώνται, για να μάς προσελκύσουν.

Η ψάθα είναι βέβαια ο κυριώτερος συντελεστής αυτή την εποχή. Σε φυσικό χρώμα ή στα χρώματα της μόδας.

Και πολλά ύφασματα όμως παίζουν σημαντικό ρόλο, φανταζί ή μονό-χρώμα σε όλα τα σχήματα.

Ανάλογο με την περίοσσι είναι και το σχήμα του καπέλλου. Άλ-λοτε το βλέπουμε καμωμένο από γαζωτό λινό λευκό ή σε άλλο άνοιχτό χρώμα, άλλοτε ψάθινο γαρνιρισμένο με μία κορδέλλα, που έναρμονίζεται με το χρώμα του φορέματος.

Τα σχήματα είναι κλός ή μπρετόν. Για έκδρομες όμως και ταξίδια συνηθίζουν πολύ τα σκουφάκια-μπερέ, που προφυλάσσουν τα μαλλιά από τον άνεμο.

Γίνονται από κοτονάντ, που συνδυάζεται με μία όμοιόμορφη τσάντα ή ένα γαρνίρισμα του φορέματος.

ΤΣΑΝΤΕΣ ΕΚΔΡΟΜΙΚΕΣ

Το καλαθάκι που περιείχε άλλοτε, τι χρειάζοταν για ένα πρόγευμα στην έξοχή έχει κι' αυτό μεταβληθή σύμφωνα με τις άπαιτήσεις της εποχής.

Σκουφός μπερέ καμωμένος από το ύφασμα της βέστας.

Παίρνει άπλούστατα την εμφάνισι μιάς κομψής τσάντας με μεγάλη χωρητικότητα.

Γίνεται από φανταζί κρετόν, που μόνο με τα έρθυμα χρώματά της... ά-νοίγει την δρεζί.

Το σχήμα της είναι στον τύπο της τσάντας-νεσεσαίρ. Κλείνει με έκλαιρ από τη μία άκρη ως την άλλη, ώστε ν' άνοιξη έντελώς ελεύθερα και κρα-τιέται από δυο κρεμάσματα καμωμένα από το ίδιο ύφασμα.

Μέσα σ' αυτή την όμορφη τσάντα μπορείτε να τοποθετήτε όλα τα χρεια-ζούμενα για το πρόγευμά σας στο ύπαιθρο: Τα πλαστικ πιτάτα σε διάφορα χρώματα, τη θήκη με τα μαχαιροπήρουνα, το πλαστικ ποτηράκι, το «τερμίο» με τον καφέ, το τσάι ή το παγωμένο νερό ή κρεσί, και το φαγητό σας το-ποθετημένο κι' αυτό σ' ένα πλαστικ κουτί.

Δε θα λείπει μέσα από την τσάντα και ένα νάυλον τραπεζομάντηλο, καθώς και χάρτινα πετσετάκια. Έτσι θα έχουμε όλη την άνεσι που μάς χρειάζεται, για ν' άπολαύσoμε τρώγοντας στη οικία κάποιου δέντρου ή σε κάποια οικερή γωνία στην άκρογιαλιά.

Η ίδια τσάντα μπορεί να γίνη κι' από ψάθα χρωματιστή σε ζωηρό χρώμα.

Το σχήμα της είναι στρουγγυλό μ' ένα φαρδύ καμπυλωτό χερούλι, που περνά και κάτω από την τσάντα, ώστε να είναι στερεό το κράτημά της όσο βαρεία κι' άν είναι.

Το καπάκι της, στρουγγυλό κι' αυτό, βγαίνει έντελώς ώστε ν' άφίνεται ελεύθερο το εσωτερικό της τσάντας.

Αυτό το σχήμα είναι πολύ πρακτικό, για να φιλοξενή όσα περιγράφαμε παρ άπάνω και είναι συγχρόνως άρκετα κομψό.

Θά προσέξωμε κι' έδω στην έκλογη του χρώματος, ώστε να μην ύπάρχη καμμία κακοφωνία με το ντυσίμό μας.

Δέν είναι άπαραίτητο νάχη το ίδιο χρώμα με το φόρεμα. Φτάνει να θυ-μίζη κάποιο έξάρτημα: τα παπούτσια, τη ζώνη του φορέματος ή το καπέλλο.

Τα φιογουρίνια μας θα σας δώσουν μία ιδέα της προσπάθειας, που κα-ταβάλλει η μόδα για κάθε λεπτομέρεια. Δέν άφνιτε τίποτε άνεκμετάλλευτο, για να συνδυάση την πρακτικότητα με την όμορφία.

Ο έκδρομικός σάκος έχει καταρνηθή για τους καλοκαιρινούς μήνες, γιατί με όλη του την πρακτικότητα είναι κάτι που ζεσταίνει πολύ την πλάτη.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΟΔΑ

Τα παιδιά σήμερα έχουν κι' αυτά τα γούστα τους και οι μαμάδες θέ-λουν να τα βλέπουν πάντα καλοβαλμένα και κομψά.

Γι' αυτό ίσως, όσο πότε άλλοτε, η μόδα άσχολεείται μαζί τους, δίδοντας μεγάλη προσοχή στην κάθε λεπτομέρεια που άφορά το ντύσίμό τους.

Βλέπoμε πολλά φορέματα σε σχέδια σεμιζιέ, όπως έπίσης βλέπoμε και χαριτωμένες τουαλέττες για τις άρες που πρέπει να εμφανιστούν τα παι-διά πιο ντυμένα.

Τα σεμιζιέ φορέματα ακολουθούν μία πολύ άπλη γραμμή, που τους προσ-

δίδει μία ιδιαίτερη κομψότητα. Το κούμπωμα γίνεται ή από πάνω ως κάτω ή από πάνω ως τη μέση της φούστας.

Η γραμμή των ώμων ακολουθεί την κοψή ζαπονέ, ενώ άλλοτε ένας νο-μίτης ή μόνον έπωλέττες στους ώμους συμπληρώνονται μ' ένα κοντό κανο-νικό μανίκι έφαρμοσμένο λιγάκι χαμηλά στους άμους.

Το μπουστάκι στα σεμιζιέ φορέματα μπορεί να σχηματίζη ένα έλαφρό μπουφάν πάνω από τη μέση ή να είναι έφαρμοσotό με μερικές πένες, που περιορίζουν το φάρδος του. Έχει για συμπλήρωμα ένα λευκό πικεδένιο για-καθάκι.

Τα σεμιζιέ φορέματα δέν παραλείπουν να έχουν στο κορσάκι μία τσέπη κοψή ή έξωτερική, για να φιλοξενή το μαντηλάκι.

Οι φούστες γίνονται με πιέτες πλαγιαστές ή ελεύθερες, δέν άποκλείονται όμως και οι σούρες, που δίνουν περισσότερο άέρα στο σύνολο της γραμμής.

Στη μέση έχουμε ζώνες είτε από το ίδιο ύφασμα, είτε δερμάτινες, άλλοτε στενές, άλλοτε φαρδείες.

Όταν έν τούτοις το μπουστάκι είναι έφαρμοσotό στη μέση, τότε ή ένωσι του με τη φούστα γίνεται χωρίς ζώνη.

Τα παιδικά σεμιζιέ θά τα δούμε μονόχρωμα, αλλά και ριγωτά και καν-τριγιέ και σκαυτέζικα.

Οι κοπλίνες, τα ζεφύρια, τα ήμίλινα και διάφορες κοτονάντ έχουν έδω το λόγο.

Όταν πρόκειται για φανταζί ύφασματα, χρησιμοποιούμε πολύ τη δια-φορετική τοποθέτησι του ύφασματος, που άποτελεί αυτή μόνη της όλο το γαρνίρισμα.

ΑΜΠΙΓΙΕ ΤΟΥΑΛΕΤΙΤΕΣΣ

Για τα λουσατα φορέματα των παιδιών ή μόδα συμβουλεύει ιδιαίτέρως τα έμπριμέ ύφασματα σε λεπτά βουαλά, έλαφρά μεταξωτά και άλλα.

Έδω βέβαια ή κοψή άλλάξει. Βλέπομε φαρδιά βολάν και άλλα πιο στενά να παίζουν τον πρώτο ρόλο.

Έτσι ένα παιδικό φόρεμα λουσαotό, που είναι καμωμένο από ύφασμα με σκόρπια άνθακια, σχηματίζει κάτω από το μπουστάκι τη φούστα μ' ένα φαρδύ σουρωτό βολάν.

Το μπουστάκι σχηματίζει γύρω από το λαιμ έλαφρές σουρίτσες και στολίζεται μ' ένα λευκό γιακαθάκι, που έχει για κατάληξη ένα πλισσεδωotό βολανάκι.

Η κλίσι στους ώμους είναι έλαφρη ζαπονέ και πλισσεδωotά βολανάκια σχηματίζουν πολύ κοντά μανίκια.

Μία άλλη παιδική τουαλέττα από έμπριμέ βουαλά, που σχηματίζει συ-γχρόνως ραβδώσεις, παρουσιάζει το σκέρσο να έχη το μπουστάκι με όρι-ζόντιες τις ραβδώσεις και πιασμένες σε τρόπο, που να σχηματίζουν πιέτες.

Η φούστα έχει τις ραβδώσεις κάθετες και σχηματίζει όλοτρίγυρα κου-φωτές πιέτες, που πέφτουν ελεύθερα και δίνουν στη φούστα φάρδος.

Η Άλληλογραφία μου

Μελ π. Άντ., Χαλκίδα: Η άργοπορία δέν προέρχεται από μένα. Το γράμμα σας έφτασε με μεγάλη καθυστέρηση, κι' έτσι ή γιορτή του άρραθω-νιστικού σας πέρασε. Λι ο κ α μ μ έ ν η. Φάληρο: Όλα αυτά τα σχέδια, που αναφέρετε είναι καλά. Μη κάνετε όμως κατάχρησι, γιατί ή έπιδερμίδα χάνει τη φρεσκάδα της. Ν. Κ. Α.. Κώ: Η χρήσι αυτής της λοσιόν γί-νεται με θρέξιμο των δαχτύλων και τρίψιμο καλό στις ριζές των μαλ-λιών.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

1) Σεμιζιέ φορεματάκι από μονόχρωμο λινό. 2) Κι' άλλο σεμι-ζιέ λιγάκι πιο φανταζί με μία σκερτοόζικη τσέπη στη φούστα. 3) Τουαλετίτσα με βολανάκια. 4) Φορεματάκι από σαρμπάπη πο-πλίνα με μεγάλο νυμπί. 5) Τουαλετίτσα από σαρμπάπη βατί-στα με πλατύ βολάν στη φούστα. 6) Μπουσotος κορσελέ που κα-τολίζει σε μύτη και ένώνεται με μία φούστα άν φόρμ.

καρδιά της Ζαΐρας

ΕΣΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΙΑΤΙ ήρθες, Ταχήρ;
—Γιατί ένα μόνο δρόμο ξέρει ο Εύφρατης, αυτόν που κυλάει τα νερά του στη θάλασσα. Κι' εγώ, όμορφη Ζαΐρα, δεν ξέρω άλλο δρόμο από κείνον που με φέρνει κοντά σου.
—Μιλώ απερισκεπτά, Ταχήρ. Τό ξέρεις καλά πώς μπήκα κάτω από τον ίσκιο της σκηνής ενός άλλου άντρα.
—Τον αγαπάς το Ντολάφ;
—Οί γυναικες της φυλής των Ζουμπέχ, μόνο μία φορά αγαπάνε στη ζωή τους. 'Αλλ' ο Ντολάφ είναι άντρας μου... Γιατί δεν ήρθες όταν σε περίμενα;
—Ο πατέρας σου με είχε διώξει από τη φυλή, όταν σε ζήτησα για γυναίκα μου. Κι' είχα πάει μακριά για να κρύψω τον πόνο μου.
—Μπορούσες να με κλέψεις.
—Όταν πήρα το μήνυμά σου, ανέβηκα στο βουνό μου κι' άρχισα να τρέχω σαν τρελλός... Δύο μέρες και δυο νύχτες, δεν σταμάτησα ούτε στιγμή. 'Αλλά το πρωί της τρίτης ημέρας, το αλογό μου σωριάστηκε κάτω από τα πόδια μου. Βρισκόμουν μέσα στην έρημο και κανένα καραβάνι δε φαινόταν πουθενά. 'Ετσι πέρασαν πολλές μέρες ώσπου να βρω άλλο αλόγο κι' όταν έφτασα στο Καζεντάρ, είχες φύγει πια...
—Ο πατέρας μου με είχε πάρει για να με φέρη στο Ντολάφ. Τό έμαθα κι' η καρδιά μου σπαράχτηκε από τον πόνο.
—Είμαι από δυο μήνες γυναίκα του Ντολάφ. Γιατί να ξαναόρθης, Ταχήρ;
—Σου τό είπα, όμορφη Ζαΐρα. Δεν ξέρω άλλο δρόμο από αυτόν που με φέρνει σε σένα.
'Η νεαρή γυναίκα έμεινε κάμποσες στιγμές συλλογισμένη. 'Επειτα είπε:
—Πρέπει να ξαναφύγης τώρα, Ταχήρ. 'Ορκίσει μου ότι δε θα γυρίσης ποτέ πια το κεφάλι σου πίσω...
—Δε μπορώ, Ζαΐρα.
—Λες ότι μ' αγαπάς κι' όμως αρνείσαι να κάμης εκείνο που σου λέω;
—Όυτε ο Εύφρατης δε άκουγε τον 'Αλλάχ, αν τον πρόσταζε να γυρίση τα νερά του προς τα πίσω.

Ο Ταχήρ σωριάστηκε άμέσως κάτω χωρίς να θγάλη λέξι από το στόμα του.

—'Αλλά τί ήρθες να κάμης εδώ;
—'Ηρθα για να σε πάρω, Ζαΐρα.
—'Εφτασες άργά, Ταχήρ.
—Δεν είναι ποτέ άργά για κείνον που αγαπάει... Στην αρχή του δάσους περιμένουν οι άνθρωποι μου με τ' αλογά τους, που έχουν φτερά στα πόδια τους και σχίζουμε σαν βέλη τον αέρα...
—'Ελα μαζί μου, αγαπημένη μου Ζαΐρα. 'Η ευτυχία μας περιμένει.
—Σώπα, Ταχήρ.
Τα πόδια της έτρεμαν και μία ανατριχίλα ανατάρασσε τη μελαψή επιδερμίδα της.
'Ο Ταχήρ την έσφιξε με λαχτάρα στην άγκαλιά του. Κι' η όμορφη Ζαΐρα έγειρε το κεφάλι της στο στήθος του... Τά χείλη τους έσφιξαν έπειτα από μία στιγμή.
Αυτό τό φίλι ήταν σαν μία φωτιά, που κύλησε μέσα στο αίμα της Ζαΐρας. Λίγες στιγμές πρωύτερα, νόμιζε πως θα σωριάζονταν στο χώμα. 'Αλλά τώρα είχε την έντύπωσι πως μία άγνωστη δύναμι την έσεύωνε πάνω από τη γη.
—'Ο Ταχήρ, είπε, ήμουν πάντα δική σου, ακόμη κι' όταν ο άντρας μου έσφιγγε στην άγκαλιά του τό άψυχο κορμί μου.
—Ζαΐρα, φώς των ματιών μου, της ψυχής μου πνοή...
—Θά σ' ακολουθήσω παντού, ακόμη και στο θάνατο, συνέχισε η νεαρή γυναίκα.
—'Ο δρόμος που θα πάρωμε αυτή τη νύχτα θα μάς φέρη στην ευτυχία, της απάντησε.
Πάνω από τα κεφάλια τους, η σελήνη σκόρπιζε τό άσημέριο φώς της. 'Η γη φαινόταν σαν να κολυμπούσε μέσα στην άπειραν- τωσύνη των ουρανών.
—'Ελα, Ζαΐρα, της είπε ο Ταχήρ, πιάνοντάς την από τό χέρι.
—Πάμε, αγαπημένη μου.
'Αλλά, ξαφνικά, πίσω από τα δέντρα πρόβαλε ένας ίσκιος, που άρχισε να προχωρή άργά προς τό μέρος τους.
—'Ο πατέρας μου, είπε η Ζαΐρα αναγνωρίζοντάς τον.
—Σκύλα, γέννημα σκύλας! Βρυχήθηκε τό γέρο 'Αμπού Φικρί. 'Ατίμασες τό άσπρα γένια του πατέρα σου και τώρα όλοι θα διαβάσουν στο πρόσωπό του τη ντροπή του. 'Ας είναι καταραμένη η στιγμή που γεννήθηκες!
Γύρισε ύστερα στον Ταχήρ.

—'Η φτυσιά μου στο πρόσωπό σου κι' η φτέρνα μου στο στήθος σου, του είπε. 'Ο 'Αλλάχ να δώσει να γίνη κο- πρώνας των ζώων τό τάφος του πατέρα σου και τα τσακάλια να σκορπίσουν τα κόκκαλά του στις τέσσερις γωνίες της γης.

—'Αμπού Φικρί, άκουσε με! τραύλι- σε ο νέος, σαστισμένος από τό προσβολητικό του λόγια. 'Η όργή σου είναι δικαία...

Δεν πρόφτασε να πη τίποτα άλλο. Μία γρήγορη κίνηση, ο 'Αμπού Φικρί έβγα- λε κάτω από τό καφτάνι του ένα μακρύ μαχαίρι και τόχωσε ως τη λαβή μέσα στο στήθος του Ταχήρ, που σωριάστηκε άμέσως κάτω, χωρίς να θγάλη λέξι από τό στόμα του.

Την ίδια στιγμή, μία πνιγμένη κραυγή βγήκε από τό στόμα της Ζαΐρας κι' η δυστυχισμένη νέα κυλίστηκε στο χώμα πλάι στον αγαπημένο της.

Ο 'Αμπού Φικρί έσκυψε πλάι στον Ταχήρ, έβρεξε τά χέρια του στο ζεστό αίμα που έτρεχε από την πληγή του κι' άλειψε τό πρόσωπο και τά γένια του. 'Αρπάξε κατόπιν τό πτώμα κι' άρ- χισε να τό σέρνη προς τό μέρος του Εύφρατη.

Όταν έφτασε στην όχθη, έφτυσε μ' άγρια γα- ρά πάνω στο πρόσωπο του νέου κι' έπειτα κλώ- τησε μ' όλη του τη δύναμη τό πτώμα για να τό ρίξη μέσα στο νερό. 'Αλλ' ήταν τόση η όρμη του, που έχασε την ίσορροπία του και κύλησε κι' αυ- τός μέσα στο όρμητικό ρεύμα του ποταμού.

Την άλλη μέρα, βρήκαν τη Ζαΐρα νεκρή σε μι- κρή απόσταση από τό ιτουάρ. Όταν είδε τον ά- γαπημένο της να σωριάζεται στο χώμα, κάτω από τό τρομερό χτύπημα του πατέρα της, η καρ- διά της έπαψε άμέσως να χτυπά.

Πλάι στο πτώμα της, τό χώμα είχε βαφή κόκ- κινο από τό αίμα του Ταχήρ. Πιο κάτω ύπληχαν κι' άλλες κόκκινες κηλίδες.

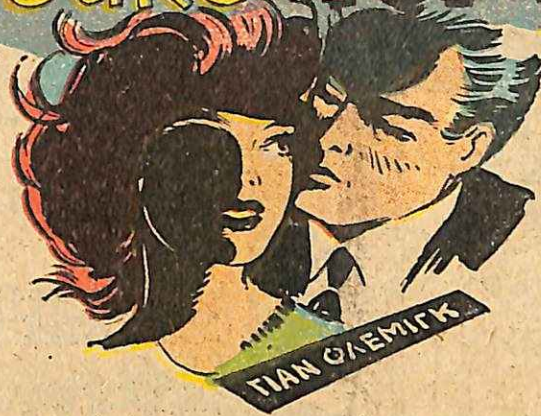
Οί άνθρωποι του ιτουάρ παρακολούθησαν αυ- τές τις κηλίδες κι' έφτασαν ως τον Εύφρατη. Τά νερά του, που κυλούσαν όρμητικά μέσα στην κοι- τη του, έκλειναν τό μυστικό που ζητούσαν. Αυτό τό μυστικό πολλοί τό μάντεψαν, αλλά κανένας δεν τό ξεστόμισε. Μόνο οί γεροντότεροι της φυ- λής σύστησαν στις γυναίκες που ήταν έγκυες να μην δώσουν στα κορίτσια που θάφεριαν στον κό- σμο τό δνομα Ζαΐρα.

—'Η κόρη του 'Αμπού Φικρί βρήκε τό θάνατο έξω από τη σκηνή του άντρα της, την ώρα που έπρεπε να βρισκόταν στο πλευρό του, τους εί- παν. Τ' όνομά της άς είναι για πάντα καταραμέ- νο ανάμεσα στους ανθρώπους της φυλής των Ζουμπέχ.

ΠΙΕΡ ΛΕΓΚΡΑΝ

"Ένα συναρπαστικό άστυνομικό μυθιστόρημα του "Αγγλου συγγραφέως ΓΙΑΝ ΦΛΕΜΙΝΓΚ

Τό μυθικό του ΠΥΡΑΝΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΟΤΑΝ τελείωσε την καθη- μερινή σκοποβολή του, ο Τζέιμς Μπόντ πήρε τό ά- σανσέρ κι' ανέβηκε στο όγδοο πάτωμα του μεγάλου γκρί- ζου κτιρίου του Λονδίνου που στεγάσε τη Μυστική 'Υπηρεσία. Μπήκε στο γραφείο του και χα- μογέλασε στην όμορφη γραμμα- τέα του.

—Καλημέρα, Λιλ, της είπε.

—Μη με λέτε Λιλ, τον έκο- ψε εκείνη ξερά. Ξέρετε πως δε μ' άρέσουνε τά υποκοριστικά!

Ο Μπόντ την κούταξε και κούνησε τό κεφάλι του. 'Ηταν ψηλή, μελαχροινή, αλλά ο πόλε- μος και πέντε χρόνια υπηρεσίας είχαν κάνει κάπως αύστηρη τη φυσιογνωμία της. Τη λέγανε Λέ- λια Πόνσονμπυ.

«Πρέπει να παντρευτή, άλλοι- ως θα πάρη γρήγορα τό ύφος της γεροντοκόρης — σκέφτηκε ο Μπόντ. Θάσαι μία από κείνες που «παντρεύονται» την καριέ- ρα τους...»

Της τόχε πη έπανεπιλημμένος κι' είχε κάνει άρετικές επίθεσεις κατά της άρετής της — όπως κι' οί συνάδελφοί του άλλωστε. Αυτή όμως τους είχε βάλει πάν- τα στη θέσι τους, με ευγένεια και με μία μυστική στοργή. Τους συμπάθους όλους τό ίδιο, άγω- νιούσε όταν κινδύνευαν, δεν έν- νοούσε όμως να έρωτευτή έναν άνθρωπο που μπορούσε να σκο- τώη την άλλη βδομάδα...

Ο Μπόντ κάθισε στο γραφείο του κι' άνοιξε τους φακέλους του. 'Εδώ και κάμποσο καιρό, έκανε μία δουλειά της ρουτίνας, ρυθμισμένη με χρονομετρική ά- κριβεια. Δεν του είχαν αναθέσει καμιά έπικίνδυνη άποστολή. 'Η ζωή του κυλούσε μονότονη. Είχε ένα μικρό άλλ' άνετο δια- μέρισμα, μία μεσόκοπη Σκωτσέ- ζα οικόνομο, τη Μαίρη, κι' ένα αυ- τοκίνητο «Μπέντλεϊ» του 1930.

Η αδράνεια αυτή τον ευχαρι- στούσε και τον στενοχωρούσε μαζί.

Ενώ ξεφύλλιζε τά χαρτιά του, χτύπησε ξαφνικά τό έσωτερικό τηλέφωνο που είχε πάνω στο γραφείο του. 'Ηταν ο προσω- πάρχης.

—Σας ζητάει ο 'άρχηγός,

του άνάγγειλε.

—Ξέρετε τί με θέλει;

—Όχι. Ρώτησε δυο-τρεις φο- ρές αν ήρθατε...

Ο Μπόντ έκλεισε τους φακέλ- λους του, πήρε τό άσανσέρ κι' ανέβηκε στο έννοτο και τελευ- ταίο πάτωμα του κτιρίου. 'Εκεί επικρατούσε άπόλυτη ήσυχία. Μπήκε στο τρίτο δωμάτιο του διαδρόμου. 'Η ιδιαίτερη γραμμα- τέας του 'άρχηγού του χαμο- γέλασε.

—'Ελάτε, σας περιμένει, του

είπε.

Ο Μπόντ βρήκε τον 'άρχηγό, καθισμένο μπροστά στο μεγάλο γραφείο του, ν' ανάδη την πίτα του. 'Εκείνος τούδειξε μία πολυ- θρόνα, απέναντί του.

—'Ελπίζω να ξεκουραστήκατε

άρκετά, του είπε κυτάζοντάς τον με τό διαπεραστικό του μά- τια. Θα μπορούσατε ν' αναλάβε- τε μία ύποθεσι;... να με βοηθή-

σετε σε κάτι, προσωπικά;

—Και βέβαια, κύριε! απάν-

τησε πρόθυμα ο Μπόντ.

Σκεπτόταν πως κάποιος συγγε- νής του 'άρχηγού θαχε μπλεχτεί σε κάποια ιστορία έκδισιού ή ναρκωτικών, όπου δεν έπρεπε ν' ανακατευτή ή άστυνομία. 'Ηταν ευχαριστημένος που είχε διαλέ- χει αυτόν, άποδεικνύοντας του έτσι την εμπιστοσύνη του.

—'Ημουν βέβαιος πως θα δε- χόσαστε, είπε ο 'άρχηγός. Δεν πρόκειται άλλωστε ν' άσασχολη- θήτε πολύ... 'Εχετε άκούσει να μιλάνε για τό σέρ Ούγκο Ντράς;

—Φυσικά, απάντησε ο Μπόντ με κάποια άπαρία. Όλες οί έ- φημερίδες αναφέρουν τ' όνομα του κι' έχουν γραφεί για τη ζωή του.

—'Ας δούμε τί ακριβώς ξέρε-

τε γι' αυτόν.

Ο Μπόντ κούταξε μία στιγμή έξω από τό παράθυρο, για να συγκεντρώση τις ιδέες του. 'Ε- πρεπε νάναι ακριβής, σαφής και

σύντομος, όταν μιλούσε στον 'άρχηγό.

—Πρόκειται για ένα έθνικο ήρωα... άρχισε να λη. 'Ο κό- σμος τον λατρεύει, τον θεωρεί σαν υπεράνθρωπο. Με τόσα που έκανε μάλιστα για τη χώρα, απ' την τσέπη του πάντα, είναι πε- ριέργο πως δεν άπείτησε ή κοι- νή γνώμη να τον δη και πρωτο- πουργό!

«Φαίνεται πως εξασφάλισε τη χώρα μας από κίνδυνο πολέμου για πολλά χρόνια. Κι' όμως δεν έχει περάσει ακόμα τό 40... Εί- ναι φυσικό να τον θαυμάζουν ό- λοι... Κι' ύστερα νοιάζουν κάποιο οίκτο γι' αυτόν, παρ' όλα του τά εκατομμύρια, όταν συλλογίζων- ται πόσο μονάχο θα νοιάθον τον εαυτό του, αφού υπάρχει αυτό τό μυστήριο γύρω απ' την πραγμα- τική ταυτότητά του...»

—Θάθελα ν' άκούσω την ί- storia του, όπως την έγραψε ο τύπος, είπε ο 'άρχηγός. Βλέ- πετε, εγώ δεν πολυδιαβάω έφη- μερίδες...

Μικρές Ιστορίες

Τό μεγάλο κατόρθωμα

Στό διαμέριόμα του κ. Μουρνταρίδη είναι όλα άνάστατα! 'Ενας διαρρήκτης μπήκε κρυφά, την ώρα που τό ζεύγος κοι- μότανε, κι' έκλεψε τά διαμαντικά και τά χρυσοφικά της κυρίας.

—Είναι πρωτάκουστο!... Πρωτοφανές!... 'Απίστευτο!... Ξε- φωνίζει ο σύζυγος, χωρίς όμως να λη άκριβώς τί, ενώ ή συμ- βία του θρηνεί διαρκώς την άπώλεια των κοσμημάτων της.

—'Ολόκληρη περιουσία μας πήρε ο παλιάνθρωπος... λέει και ξαναλέει συνεχώς, με λυγμούς και κλάματα.

Ο δε Μουρνταρίδης επαναλαμβάνει στερειότητα:

—Είναι πρωτάκουστο!... Πρωτοφανές!... 'Απίστευτο!...

Ευτυχώς, την επομένη, ένας άστυφύλακας, είδοποίη τό ζεύ- γος Μουρνταρίδη, ότι ο διαρρήκτης συνελήφθη και κρατείται στο Τμήμα.

—Και τά κοσμήματα, ρωτάει με άγανάη ή κυρία.

—Βρέθηκαν και θά σας παραδοθούν άμέσως, τη βεβαιώνει ο άστυφύλακας, ενώ εκείνη πετάει απ' τη χαρά της.

Ο κ. Μουρνταρίδης, όμως, είναι σκεπτικός και δε συμμερί- ζεται τον ένθουσιασμό της σύζυγου του. Γι' αυτό, τη στιγμή που ο άστυφύλακας έτοιμάζεται να φύγη, πλησιάζει και του λέει σιγά:

—Θά μπορούσα να γνωρίσω τό διαρρήκτη που συλλάβατε;

—Βεβαίως, κύριε! 'Ελάτε μαζί μου στο Τμήμα.

Κι' ο Μουρνταρίδης, χωρίς άλλη συζήτηση, τον ακολουθεί. 'Εκεί παρουσιάζεται στο διοικητή και επαναλαμβάνει την πα- ράκλησή του να γνωρίση τον κλέφτη.

—Μά γιατί, ρωτάει ο άστυνόμος. Τί θέλετε να τον ρωτή- σετε;

—Νά σας πώ, απαντάει εμπιστευτικά ο κ. Μουρνταρίδης. Αυτό που συνέβη ήταν πρωτοφανές, πρωτάκουστο, άπίστευτο! Μπήκε ο άθεόφοβος σπίτι μου, βαθεία μεσάνυχτα, χωρίς να ζήτηση τη γυναίκα μου. 'Εγώ τόσα χρόνια προσπάθω, χω- ρίς να τό καταφέρνω... Και θέλω να τον ρωτήσω πως τό κα- τάφερε εκείνος!...

—Τά θετικά στοιχεία είναι έ-λάχιστα... Κατά την αντίθεση των 'Αρδενών, τό 1944, οί Γερ- μανοί χρησιμοποίησαν πολλούς άντάρτες και σαμποτέρ. Τους λέ- γανε «Λυκανθρώπους». Οί φα- ντικοί αυτοί κανέαν όχι λίγες ζη- μίες στους Συμμάχους. Συνέχι- σαν για πολύ τη δράση τους, ά- κόμα κι' αφού τά συμμαχικά στρατεύματα διάβηκαν τό Ρήνο.

«'Ενα απ' τά περιφημότερα κατορθώματά τους ήταν ή άνάτι- ναξί ενός κέντρου συνδέσμου των άμερικανικών και βρετανικών δυ- ναμείων. Καταστρέφανε την καν- τίνα, τό έστιατόριο κι' ένα με- γάλο μέρος τό νοσοκομείου. 'Υπήρχαν έκατοντάδες νεκροί και τραυματίες.

»Ανάμεσα στα θύματα βρι- σκόταν κι' ο Ντράς. Είχε κατα- στροφή τό μισό πρόσωπό του κι' είχε πάθει άμνησία. 'Επί ένα χρόνο, δεν ξέρανε ποιος ήταν. 'Αφού έμεινε όλον αυτό τον και- ρό σε διάφορα νοσοκομεία, τον εξέτασε ή υπηρεσία εξαφανισθέν- των του 'Υπουργείου Στρατιω- τικών. Συμβουλευτήκαν εκεί διά- φορους φακέλλους. 'Όταν φτάσα- νε στα χαρτιά κάποιου Ούγκο Ντράς, όρφανού, δίχως συγγε- νείς, που υπήρξε πριν απ' τον πόλεμο λιμενεργάτης στο Λί- βερπουλ, ο άνθρωπος μας έδειξε ένδιαφέρον. 'Η φωτογραφία κι' ή περιγραφή του Ντράς φαινό- νταν ν' ανταποκρίνονται σε ό,τι θά ήταν αυτός πριν τραυματι- σθή.

«Απ' την ημέρα εκείνη, άρχι- σε να ξαναβρίσκει σιγά-σιγά τη μνήμη του. Οί γιατροί ήταν τώ- ρα περήφανοι γι' αυτόν. Τό 'Υ- πουργείο ανακάλυψε κάποιον που είχε υπηρετήσει στην ίδια μονά- δα με τον Ούγκο Ντράς. Τον κα- λέσανε στο νοσοκομείο, και βε- βαιώσε κι' αυτός ότι τό θύμα της άμνησίας ήταν πραγματικά ο Ντράς. Τέλος, παρ' όλες τις προσκλήσεις που δημοσίεψαν οί έφημερίδες, δε βρέθηκε κανένας ίχνος άλλου Ούγκο Ντράς.

»'Ετσι, ο άνθρωπος μας άπο- στρατεύτηκε τελικά τό 1945 μ' αυτό τό όνομα, παίρνοντας τους καθυστερημένους μισθούς του και μία καλή σύνταξη.

—'Όστόσο εξακολουθεί να μην ξέρη πραγματικά ποιος είναι, διέκοψε ο 'άρχηγός. Είναι με- λος της λέσχης Μπλέιντ, όπως κι' εγώ. 'Εχομε παίζει συχνά χαρτιά οί δυο μας κι' έχομε φλυ- αρήσει... Μου εμπιστευτηκε πως δεν έχον ξεκαθαρίσει ακόμα οί έντυπώσεις στην μνήμη του. Πη- γαίνει συχνά στο Λίβερπουλ, προσπαθώντας να ξαναβρη τό πα- ρελθόν του... Τί άλλο ξέρεις γι' αυτόν;

—Τά ίχνη του χάνονται, στα τρία πρώτα μεταπολεμικά χρό-νια. 'Υστερα έχομε την έμφανι- σί του στους οικονομικούς κύ- κλους του Λονδίνου. Κατόρθωσε πρώτα να μονοπωλήση όλα τά στοκ ενός όρμητο περιζήτητου και μεγάλης αξίας, που λεγόταν «κόλουμπίτης». 'Απ' τό σπάνιο αυτό όφρυτο παράγονται μετάλ- λα με πολύ μεγάλο σημείο τήξε- ως, άπαραίτητα για τους κινη- τήρες των αερίωνομένων αερο-

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Το μοναδικό
Χρωμο-Σαμπουάν
σε 13
διαφόρους χρω-
ματισμούς από το
μαύρο μέχρι το
ανοικτό ξανδό.

Τελείως άβλαβές
Χρήσις απλή

Το προτιμούν
και τα καλά
ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΑ

Προϊόν των Γερμανικών
Έργοστασίων WELLA A.E.

ΒΕΛΛΑ - ΕΛΛΑΣ
Νίκης και Ξενοφώντος 14
Τηλ. 32.749

ΑΡΙΑΔΗ-ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΛΕΛΟΥΔΑ
ΙΑΤΡΟΣ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Οδός Δελφών 3 (π.α.σ. οδός
Σκόφου από το άρ. 64) τηλ.
612-515. Ώρες επίσκεψης 11
π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 7 μ.μ.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ "LYDIA P."

Τα συνιστούν οι γιατροί γιατί πα-
ρασκευάζονται με την τελευταία λέ-
ξη της επιστήμης ΓΑΛΛΑ ΚΑΘΑΡ-
ΣΜΟΥ Νο 1 δια έπ.ρ.ν. Νο 2 δια
κανονικών. Νο 3 δια λιπαρών δερμα-
των. Κρέμες: ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ Α δια έπ.ρ.ν.
δέρμα. ΛΕΚΙΘΙΝΗΣ προλαμβάνει τις
ρυτίδες. ΤΟΝΩΤΙΚΗ ΛΟΣΙΟΝ
ΣΥΓΓΡΗΓΙΚΗ ΛΟΣΙΟΝ Κρέμα χειρών,
σας προσφάττει από σκάνισμα και
χιονισμούς. Οδηγία εντός Παλουν-
ται στα Φαρμακεία και Μυροπωλεία
Σέκερ 4 Τηλ. 612-450

**ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ
& ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛ-
ΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ**

«LADAS»
ΙΑΤΡΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35
ΤΗΛ. 32.692
ΔΕΧΕΤΑΙ:
Από 10 π.μ. έως 9 μ.μ.

Κατά τη 1, ο Μπόντ είχε πραγματοποιήσει την υπόσχεσή του: Κλέβοντας στα χαρτιά καλύτερα απ' το Ντράξ, του είχε πάρει 15 χιλιάδες λίρες.

Έκείνος άφριζε απ' το κακό του, αλλά δεν τολμούσε να μιλήσει, γιατί καταλάβαινε πως είχε αποκαλυφθεί. Του το λέγανε καθαρά οι ευγλωττες ματιές του Μπάξιλντον κι' η ειρωνική έκφραση του Μπόντ.

Σηκώθηκε, καληνύχτισε τους συμπαίκτες του και πρόσθεσε, πριν φύγει:

— Έγώ στη θέση σας, κύριε πλοίαρχε, θα έσπευδα να ξεδιψάσω αυτά τα λεφτά που κέρδισα τόσο εύκολα!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Μολονότι είχε πλαγιάσει τη νύχτα εκείνη στις 2, ο Μπόντ έφτασε στο γραφείο του στις 9 το πρωί. Ήταν όμως κατακουρασμένος και κακόκεφος απ' το ξενύχτι.

Η Λέλια Πόνσονμπυ κύταζε με περιέργεια τα κομμένα ματία του.

— Δεν ήταν μόνο γλέντι, αλλά και δουλειά... της εξήγησε εκείνος χαμογελώντας. Άλλωστε είχαμε μονάχα άντρες στην παρέα μας.

— Ο «άρχηγός» θέλει να σάς δει, του είπε η γραμματίσας του. Θα σάς τηλεφωνήσει πάλι.

Ο Μπόντ κάθισε κι' άρχισε να ξεφυλλίζει πάλι τα χαρτιά του. Μά δε μπορούσε να συγκεντρώσει το μυαλό του σ' αυτή τη δουλειά της ρουτίνας. Ή σκέψι του πήγαινε ολόένα σ' όσα είχαν συμβεί την προηγούμενη νύχτα.

Γιατί ένας άνθρωπος σαν το Ντράξ, πολυκατομνησιούχος, με μεγάλη κοινωνική θέση, εθνικός ήρωας, έκλεβε στα χαρτιά; Τι ζητούσε ν' αποδείξει έτσι; Μήπως φανταζόταν τον εαυτό του ανώτερο απ' τους νόμους κι' από τους άπλους θνητούς, τόσο ώστε να μπορεί να περιφρονήσει την κοινή γνώμη; Πώς μπορούσε να εξηγηθεί αυτό το ψυχολογικό του σύμπλεγμα;

Όλα τα συμπτώματα που είχε παρατηρήσει με προσοχή ο Μπόντ, δείχνανε πως ήταν πανανούκιος τύπος, με μεγαλομανία και μανία καταδιδεύσεως... πώς έπαιρνε τον εαυτό του για Θεό.

Γι' αυτό είχε χαρίσει στην Άγγλία τον πανίσχυρο έκδοιο πύραυλο που θα εκμηδένιζε όλους τους έχθρους της: για ν' αποδείξει πως ήταν πανίσχυρος.

Ο Μπόντ ανασήκωσε τους ώμους του. Τι τον ένοιαζαν όλα αυτά, στο κάτω-κάτω; Είχε εκπληρώσει την άποστολή του κι' είχε κερδίσει 15 χιλιάδες λίρες! Ποτέ του δεν είχε τόσο λεφτά, δικά του...

Θ' αγόραζε ένα καινούργιο αυτοκίνητο, μερικά ρούχα, θα φρεσκάριζε το διαμέρισμά του... Με τα υπόλοιπα, θ' αγόραζε μετοχές στο Χρηματιστήριο. Πρόβλεπε πως θ' άνεβαιναν. Θα πλούτιζε τότε και θα μπορούσε επιτέλους να πάρει τη συνταγή του και να ήσυχάσει...

Το τηλέφωνο δέκοψε ξαφνικά τις ευχάριστες αυτές σκέψεις του. Τον ζήτησε ο «άρχηγός».

Όταν μπήκε στο γραφείο του, ο Μπόντ τον βρήκε να συμβουλεύεται κάτι σημειώσεις του.

— Καθίστε... του είπε. Ξέρτε, είχαμε ιστορίες χτες το βράδυ στη βάση εκσφενδονίσεως του πυραύλου. Δυο θανάτους!... Ή αστυνομία ζήτησε το Ντράξ, για να τον ειδοποιήσει. Δε σκέφτηκε όμως ν' αποταθεί στη λίσσα. Τον βρήκε μόνο κατά τη 1½, όταν γύρισε στο ξενοδοχείο του. Όταν

πληροφορήθηκε τί είχε συμβεί, ο Ντράξ απάντησε ότι αδιαφορούσε κι' έκλεισε το τηλέφωνο. Τέτοιος τύπος είναι!...

Ήτ' άρα όμως βρίσκεται εκεί. Πιστεύω πως θα πάρει το πράγμα λίγο πιο σοβαρά.

— Ε, κι' έμεις τί ενδιαφερόμαστε; απάντησε ο Μπόντ. Είναι δουλειά της αστυνομίας.

— Είναι και δική μας, γιατί έχουμε αναλάβει την εποπτεία της βάσεως. Πρέπει να σάς εξηγήσω ότι η βάση του πυραύλου έχει εγκατασταθεί σ' ένα παλιό αεροδρόμιο της Ρ.Α.Φ. Για να καμουφλάρουν τον πραγματικό προορισμό της, λένε πως είναι τμήμα του δικτύου ραντάρ των ανατολικών ακτών... Βρίσκεται στην άκρη της απόκρημνης ακτής που απλώνεται απ' τη Δούβρη ως το Ντρή, σε μία έρημη περιοχή.

Μένουν εκεί μονάχα οι πενήντα-τα δύο συνεργάτες του Ντράξ. Οι πενήντα απ' αυτούς είναι Γερμανοί... σχεδόν όλοι οι ειδικοί των κατευθυνόμενων βλημάτων, όσοι δεν πέρασαν στα χέρια των Ρώσων. Ο Ντράξ τους πληρώσε για να βοηθούν να εργαστούν για τον πύραυλό του. Το Ύπουργείο Έξοπλισμού αναγκάστηκε να δεχτεί αυτή τη λύση, εφόσον δε διέθετε άλλους τεχνικούς. Άνέθεσε μονάχα την επίβλεψη σ' ένα αξιωματικό ασφαλείας, κάποιο ταγματάρχη Τάλλον.

Ο «άρχηγός» σάπασε και κύταζε το ταβάνι. Σε λίγο συνέχισε:

— Χτες λοιπόν, ένας απ' τους Γερμανούς σκότωσε αυτόν τον ταγματάρχη Τάλλον κι' ύστερα αυτοκτόνησε! Αυτό έγινε σ' ένα γειτονικό μπάρ, μπροστά σε μάρτυρες. Φαίνεται ότι επιτρέπεται στο προσωπικό της βάσεως να συχνάζει σ' αυτό το μπάρ, για να ξεσκάζει κάπως.

Είχαμε ερευνήσει την περίπτωση αυτού του Γερμανού, καθώς κι' όλων των άλλων, πριν τους δώσουμε την άδεια να έρθουν να εργαστούν στην Άγγλια. Είχαμε καταρτίσει τους ατομικούς φακέλους των. Όταν λοιπόν έγινε ο φόνος, η υπηρεσία ασφαλείας της Ρ.Α.Φ. κι' η Σκότλαντ-Γουάρδ μάς ζήτησαν άμεσα το φάκελό του δράστου.

Ο χτεσινόβραδυνός αξιωματικός υπηρεσίας μας βρήκε τα χαρτιά στα αρχεία μας και τα διεδίδασε στη Σκότλαντ-Γουάρδ.

Ήταν μία απλή, τυπική ενέργεια. Ωστόσο, τη σημείωσε στο ημερολόγιό μου, έτσι για την τάξη. Σήμερα το πρωί, είδα αυτή τη σημείωση και μου κίνησε άμεσως το ενδιαφέρον... Ήταν περίεργη η συμπτωσι, αφού είχαμε περάσει το χτεσινό βράδυ μαζί με το Ντράξ!

— Αλήθεια, πολύ περίεργη, συμφώνησε κι' ο Μπόντ.

— Η υπόθεσι αυτή έχει προτεραιότητα από κάθε άλλη, γιατί ο πύραυλος πρόκειται να εκσφενδονιστεί την Παρασκευή, δηλαδή τέσσερις μέρες! Θάνα ή πρώτη δοκιμαστική εκτόξευσις...

Ο Μπόντ περίμενε τη συνέχεια. Έξακολουθούσε να μη καταλαβαίνει γιατί όλα αυτά ενδιαφέρονταν τη Μυστική Υπηρεσία, που ασχολείτο μόνο μ' άποστολές στο εξωτερικό. Ήταν μάλλον της αρμοδιότητας του ειδικού κλάδου της Σκότλαντ Γουάρδ ή ίσως του Γραφείου Άντικατασκοπείας...

— Ανακατεύτηκα επειδή είχα ενδιαφερθεί χτες το βράδυ για το Ντράξ, συνέχισε ο «άρχηγός». Όταν διάβασα τη σχετική έκθεσι, τηλεφώνησα στο Βέλλαν, στη Σκότλαντ-Γουάρδ. Του είπα

Γκράλ

Η ΟΝΟΜΑΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ
ΚΟΛΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

ΠΡΟΣΟΧΗ

Μη παραλείψετε να δοκιμάσετε την
λοσιόν προσώπου

ANTHO—FRUITINE VITAMINEE

Άπεδείχθη ότι οι χυμοί των φρού-
των είναι αυτοί που δίδουν λάμψη και
ζωτικότητα στο δέρμα.

Όχι πλέον ρυτίδες, λεκέδες (πα-
νίδες) και μπιμπικία.

Προϊόν του LABORATOIRE DE PRO-
DUITS DE BEAUTE

«PARADIS»

24 RUE PHILHELLENES. ATHENES

TEL. 27.198

Πωλείται σ' όλα τα κεντρικά Μυρο-
πωλεία και Φαρμακεία.

**ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ
ΤΑ ΝΕΥΡΑ**

Είναι επιστημονικά αποδεδειγμέ-
νον ότι η Βιταμίνη Β, είναι εκεί-
νη από την ομάδα Βιταμινών Β
που δυναμώνει τα νεύρα. Η μύ-
ρα λοιπόν είναι ιδιαίτερος πλού-
σια σε Βιταμίνες της ομάδας Β (Β₁-
Β₂-Β₆). Για να αποδίδετε καλύ-
τερα πάρετε την εύχρηστη καθη-
μερινή συνήθεια να πίνετε μύρα
με το φαγητό και μεταξύ των γευ-
μάτων. Γευστική, τονωτική και ξε-
διψαστική η μύρα είναι πραγμα-
τική απόλαυσις.

Διαβάζοντας αυτή την άγγελια
κερδίσατε και ένα ωραίο παιχνίδι
συναστροφών. Για να το λάβετε
δωρεάν, κόψετε το κείμενο αυτό
και άποστείλατέ το έντονος όκτώ
ήμερών με την διεύθυνσί σας και
ένα δίδραμο γραμματόσημο στην
Α.Ε. Κάρολος Φίξ, Υπηρεσία
116 Λεωφ. Συγγρού 53, Α-
θήνας.

πως δεν έννοούσα να καταπατή-
σω τις δικαιοδοσίες του Γρα-
φείου Άντικατασκοπείας. Μου
απάντησε πως είχε ήδη επικοινωνή-
σει με το Γραφείο αυτό και
πως του είπαν από εκεί ότι η ύ-
πόθεσι αφορά έμάς, εφόσον έ-
μεις συμφωνήσαμε στην πρόσλη-
ψη του Γερμανού.

Ήλγα λοιπόν ο ίδιος εκεί κά-
τω, στη βάση του πυραύλου. Βρί-
σκεται πέντε χιλιόμετρα μακριά
απ' τη Δούβρη. Το μπάρ είν' έ-
κεί κοντά, στο δημόσιο δρόμο.
Έχει την περίεργη όνομασία
«Δε λείπει τίποτα». Το προσω-
πικό δεν είχε ιδιαίτερες σχέσεις
μαζί του. Την είχε πει μονάχα
δυο φορές στον κινηματογράφο,
μέσα σε 18 μήνες. Άλλωστε ή-
ταν πολύ μεγαλύτερος της στα
χρόνια, παντρεμένος, με τέσσερα
παιδιά.

Όσο για το φονιά, κάποιον
Έγκον Μπάρτς, είδικό στα ή-
λεκτρονικά, η Γκάλα τον ήξερε
μόλις εξ έφσεως.

Τί λένε οι φίλοι αυτού του
Μπάρτς;

Ο συγκατοικός της κάμα-
ράς του επιβεβαιώνει τα γεγονό-
τα. Σύμφωνα μ' αυτόν, ο Μπάρτς
είχε έρωτητή τρελλά τη Γκάλα
Μπράντ κι' απέδιδε την άποτυ-
χία του στον «Έγγλεζο». Λέει
άκόμη ότι ο Μπάρτς είχε γίνει
σκυθρωπός τον τελευταίο καιρό,
κλεισμένος στον εαυτό του, κι'
ότι δεν άπόρησε καθόλου όταν
έμαθε το δράμα.

Καθώς καταλαβαίνω, ο
κυριώτερος πρωταγωνιστής του
δράματος είναι ένας απ' τους
νευρικούς εκείνους και άγέρω-
χους τύπους Γερμανών... Τί
γνώμη έχει ο Βάλλαν;

Δεν ξέρει κι' αυτός τί να
πή... Προσπαθεί ίδιος να μνή ά-
ποκαλύψουν οι έφημερίδες την
άληθινή άποστολή της Γκάλα

Μπράντ... Φυσικά, όλος ο Τύ-
πος θα γράψη γι' αυτό το δρά-
μα, στις μεσημεριανές εκδόσεις.
Οι ρεπόρτερ ζήτηνε φωτογραφί-
ες της κοπέλλας... Εύτυχώς, δε
μπορούν να πλησιάσουν στη
βάσι.

Οι άνακρίσεις έγιναν σήμε-
ρα. Ο Βάλλανς έλπίζει πως θα
κλείση επίσημα η υπόθεσι και
πως οι έφημερίδες, μη έχοντας
πληροφορίες, θα πάσουν ν' ασχο-
λούνται μ' αυτήν.

Κι' η δοκιμή του πυραύ-
λου;

Θα γίνει την ώρισμένη ήμέ-
ρα και ώρα: το μεσημέρι της
Παρασκευής. Ο πύραυλος θα έκ-
σφενδονιστεί κατακόρυφα, με τα
τεπάζια της καυσίμου ύλης γε-
μάτα κατά τα τρία τέταρτα. Θα
ναι εφωδιασμένος με ψεύτικο έκ-
ρηκτικό κώνο, άδειανό... Θάχη
έκκενωθή προηγουμένως η θαλάσ-
σια περιοχή όπου ύπολογίζεται
πως θα πέση: 150 τετραγωνικά
χιλιόμετρα της Βορείου Θαλάσ-
σης, στα βόρεια μιας γραμμής
που εκτείνεται απ' τη Χάγη ως
το Γουέξ. Όλες οι λεπτομέρει-
ες θ' άνακοινωθούν απ' τον πρω-
θυπουργό το βράδυ της Πέμπτης.

Ο «άρχηγός» σάπασε. Ύστε-
ρα από λίγο πρόσθεσε:

Το Ύπουργείο Έξοπλισμού
δε μπορεί να το χωνέψη. Ο Τάλ-
λον ήταν ένας απ' τους καλλι-
τερους πράκτορές του... Όλες
οι άναφορές και οι εκθέσεις του
δεν άναφέρονε ως τώρα τίποτε
το αξιοσημείωτο. Χτες τ' άπό-
γεμα όμως, τηλεφώνησε ξαφνικά
στο Ύπουργείο ότι συνέβαινε κά-
τι παράξενο... Ζήτησε μάλιστα
άκρόασι απ' τον ύπουργό για
σήμερα το πρωί στις 10.

Δε θέλησε να πή περισσότε-
ρα πράγματα στο τηλέφωνο. Κι'
ύστερα από μερικές ώρες τον

σκοτώσανε! Άλλη περίεργη σύμ-
πτωσι!...

Πολύ περίεργη, συμφώνησε
κι' ο Μπόντ. Μά γιατί δεν κλεί-
νουν τη βάση, άσπου να κάνουν
μία συστηματικότερη έρευνα;

Σήμερα το πρωί, νωρίς,
συνεδρίασε το Ύπουργικό Συμ-
βούλιο. Αποφάσισαν λοιπόν ότι
λόγοι σοβαρότατοι έπιδέλλουν
να έτοιμασθή όσο το δυνατόν
γρηγορότερα ο πύραυλος... Κι'
ώστόσο ξέρουν καλά ότι θα τον
μία καλοσσαιία νίκη για τους
Ρώσους, αν κατάρθωναν να συμ-
ποτάρουν τον πύραυλο, στις πα-
ραμονές της δοκιμής του! Ίσως
θα μπορούσαν τότε να ματαιώ-
σουν ολόκληρο το σχέδιο... Απ'
τους πενήντα Γερμανούς λοιπόν
που εργάζονται στη βάση, ίσως
μερικοί νάχουν στη Ρωσία συγ-
γενείς, που η ζωή τους να μπο-
ρή να χρησιμείνη σαν μέσο πιέ-
σεως κι' εκδίασμού!

Ο «άρχηγός» έρριξε στο
Μπόντ μία ματιά συλλογισμένη.

Μετά το συμβούλιο, με κά-
λεσε ο ύπουργός, συνέχισε. Μου
είπε πως πρέπει ν' άντικαταστα-
θί άμέσως ο Τάλλον. Ο διάδο-
χος του πρέπει να μιλή άριστα
γεωμετρικά, να ξέρη άπό σμμπο-
τάζ και νάχη σπουδάζει τις συν-
ήθειες των φίλων μας των Ρώ-
σων. Ο ύπουργός με ρώτησε αν
ξέρω κανένα κατάλληλο. Του ύ-
πέδειξα έσας.

Ο σέρ Ούγκο Ντράξ είδοποι-
ήθηκε κι' όλας για το διορισμό
σας και σάς περιμένει να φάτε
μαζί άποψε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Το ίδιο βράδυ, κατά τις 6,
ο Τζέιμς Μπόντ ταξίδευε στο
δρόμο της Δούβρης, με το με-
γάλο αυτοκίνητό του. Ένώ σω-
φάριζε, άναπολούσε συγχρόνως
όσα είχε κάνει άφο βγήκε απ'

ΕΧΕΤΕ ασφαλεία
ΕΧΕΤΕ καθαρό εισόδημα
ΕΧΕΤΕ την ήσυχία σας

καταθέτετε τις οικονομίες σας
στα **ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ**

ΤΟΚΟΣ 8% ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΣ

Απολαμβάνετε άφοβα τον Ήλιο!!

...χωρίς τον φόβο να χαλάσετε το δέρμα σας σ' αυτή την εποχή του καλοκαιριού. Μπορείτε χωρίς μεγάλη φροντίδα να προφυλάξετε την επιδερμίδα σας και να την διατηρήσετε πάντα δροσέρη και άπαλη χρησιμοποιώντας την Κρέμα COMPLETE TOKALON που είναι μοναδική γι' αυτόν τον σκοπό.

Η Κρέμα COMPLETE TOKALON σε κουτία περιέχει υπερλινολίνη, το συστατικό αυτό που δεν άφινει την επιδερμίδα να ξηρανθεί και ταυτόχρονα σας διευκολύνει να αποκτήσετε αυτό το ωραίο ηλιοκαμμένο χρώμα. Εκτός αυτού η Κρέμα COMPLETE TOKALON, χωρίς στά αντισηπτικά συστατικά που περιέχει έμποδίζει να σχηματισθούν στο δέρμα μπιμπικία, μαύρα στίγματα, κοκκινίλες κ.λπ. Μετά τις καλοκαιρινές διακοπές, η επιδερμίδα σας θα είναι πάλι σε πλήρη φόρμα.

Το Νέον Κομμωτήριο:
ΠΑΝΟΥ—ΥΒΟΝΝΗΣ
ΚΑΛΥΒΙΤΟΥ
Έχουμε ένορκον των εργασιών του επί της οδού ΕΡΜΟΥ 6 (έναντι της στοάς)

Η Μπέρα
τονώνει
δροσιζει
ξεκουράζει

το γραφείο του «άρχηγού», πριν από 4½ ώρες.

Αφού έφαγε βιαστικά στην καμπίνα, τηλεφώνησε στο γκαράζ να του στείλουν άμεσα τ' αυτοκίνητό του στο σπίτι του. Ύστερα πήγε μ' ένα ταξί στη Σκότλαντ-Γουάρντ, όπου είχε ραντεβού με τον αστυνομικό Βάλλαν στις 3 παρά τέταρτο.

Ενοίωσε κάποια στενοχώρια, γιατί θα μπλεκότανε σε δουλειές που του ήταν τελείως ξένες, και θ' άφινε αναγκαστικά την υπηρεσία του και τις μικρές συνήθειές του.

Ανακουφίστηκε ωστόσο, όταν κατάλαβε ότι ο Ρόννι Βάλλαν, χάρηκε πολύ που τον είδε, ότι αδιαφορούσε για τις υπηρεσιακές αντιζηλίες κι' ότι βασιζότανε σ' αυτόν για την προστασία του πυραύλου και το ξελόσπωμα της Γκάλα Μπράντ...

Ο Βάλλαν είχε πολύ τάκτ. Δε δυσκολεύτηκε να εξασφαλίσει τη συμπάθεια και την πρόθυμη συνεργασία του Μπόντ. Όταν χάρισαν, έπειτα από ένα τέταρτο, ήξερε καθένας τους πώς είχε συμβαχό του τον άλλο.

Ύστερα ο Μπόντ πέρασε απ' το Υπουργείο 'Εξοπλισμού κι' εξέτασε το φάκελλο του Τάλλον και τις αναφορές του. Μά δε βρήκε τίποτα το αξιοσημείωτο.

Μίλησε έπειτα μισή ώρα με τον καθηγητή Τρέιν, παγκόσμια αυθεντία στα κατευθυνόμενα βλήματα και τους πυραύλους.

Αυτός του δείξε σ' ένα σχεδιάγραμμα το σχήμα που θα είχε το «Πουλί του Απείρου» και του δωσε τεχνικές πληροφορίες για την κατασκευή του, τον τρόπο λειτουργίας του, την καύσιμη ύλη του...

Του εξήγησε ότι έκαιγε ένα μίγμα φθορίου και υδρογόνου. Αντίχει σε υψηλότερες θερμοκρασίες, χάρις στον «κολομβιότη» του Ντράξ — που είχε σημείο τήξεως 3.500 βαθμών. Υπολογίζαν πώς θ' ανέπτυσσε ταχύτητα 25.000 χιλιομέτρων την ώρα κι' ότι θ' ανέβαινε κατακόρυφα σε ύψος 600 χιλιομέτρων, έπομένως θαχε βεληγμένες 7.000 χιλιομέτρων περίπου.

Κατά τη δοκιμαστική πτήση, ο κώνος του ρύγχους του θα περιείχε συσκευές και όργανα μετρήσεως. Πιο κάτω βρίσκονταν οι γυροσκοπικές πυξίδες και διάφορα μικρά βοηθητικά μοτέρ. Ύστερα, τα τεπόζιτα της καυσίμου ύλης, με χωρητικότητα 15 τόννων.

Στο κάτω μέρος του, υπήρχαν οι τουρμπίνες κινήσεως των αντλιών που έστελναν την καύσιμη ύλη στον αντίδραστήρα του πυραύλου, με τεραστία πίεση. Οι τουρμπίνες αυτές λειτουργούσαν με ρεύμα οξυγόνου, παραγόμενο από την ανάμιξη οξυζενέ και υπερμαγγανικού καλίου.

Τα πτερύγια της ουράς, από «κολομβιότη» κι' αυτά, εξασφάλιζαν την ευστάθεια του πυραύλου. Και τα γυροσκόπια θ' αναλάβαιναν να τον οδηγήσουν στο μέρος όπου έπρεπε να πέση. Έπιπλέον όμως, θα τον κατεύθυνε προς το στόχο του ένα ραντάρ, εγκατεστημένο πάνω σ' ένα σκάφος, στη μέση της θάλασσας. Οι έμπομπές του θα έπληραζαν ένα αυτόματο μηχανήμα διακυβερνήσεως, τοποθετημένο μέσα στο ρύγχος του πυραύλου.

Φυσικά, αν ο πυραύλος έπρόκειτο να χρησιμοποιηθεί για πολεμικό σκοπό, το ρύγχος του θα περιείχε θερμολυχνική γόμεση.

Μία ερώτησι ακόμη, είπε ο Μπόντ. «Αν ήθελε κάποιος να σαμποτάρει τον πυραύλο, ποιά θα ήταν το ευκολώτερο μέσον;

Μπορεί να ρίξη άμμο μέσα στην καύσιμη ύλη ή ρινισμένη μετάνιο στις αντλίες... Μπορεί ακόμα ν' ανοίξει μια μικρή τρύπα σ' οποιοδήποτε σημείο του πυραύλου. Με τέτοιες ταχύτητες και πιέσεις, η παραμικρή ανωμαλία της επιφανείας του θ' άρκούσε για να τον κάνει σκόνη!

Ευχαριστώ πολύ, είπε ο Μπόντ. Έχω την έντυπωσι πώς δεν άνησχυε για τη λειτουργία του πυραύλου.

Είναι ένα μηχανήμα θαυμάσιο! Βεβαίως ο καθηγητής. Ο Ντράξ έκαμε πολύ καλή δουλειά. Αποδείχτηκε εξαιρετός οργανωτής και συγκέντρωσε ένα πιστό κι' άφοσιωμένο προσωπικό. Του χρωστάμε πολλή ευγνωμοσύνη.

Καθώς έτρεχε τώρα με τ' αυτοκίνητό του, ο Μπόντ αναρωτιότανε πώς θα τον δεχόταν άρα γε ο Ντράξ...

Όταν είχε άκουσει τ' όνομά του στο τηλέφωνο, είχε σωπάσει μια στιγμή κι' ύστερα είχε πη στον «άρχηγόν».

«Α, ναι, τον γνωρίζω... Δεν ήξερα πώς ήταν άνακατεμένος σ' αυτή την υπόθεση... Στείλτε τον λοιπόν. Θα τον περιμένω να φάμε μαζί απόψε.

Οι άνθρωποι του υπουργείου είχαν τη δική τους γνώμη για το Ντράξ. Δεν τους άρεσε το άπατομο και έπιτακτικό ύφος του, αλλά τον σέβονταν για την ενεργητικότητα του και την άφοσίωσι στο σκοπό του. Και τον βλέπανε — όπως όλοι οι Άγγλοι — σαν σωτήρα της χώρας τους.

Εφόσον έπρόκειτο να συνεργαστεί μαζί του, ο Μπόντ έπρεπε να συνηθίση να τον θεωρή κι' αυτός ήρωα. Έπρεπε να ξεχάση τελείως την ιστορία της λέσχης και να συγκεντρώση όλη του την προσοχή στην προστασία του Ντράξ και του έργου του.

Μά χρειαζότανε γι' αυτό πολύ τάκτ — κι' ο Μπόντ άμφέβαλλε αν το είχε...

Ευτυχώς γι' αυτόν, δε θαχε ν' ασχοληθεί με το διπλό δράμα, εφόσον είχε χαρακτηριστή ως «φόνος και αυτοκτονία πάνω σε μια κρίσι τρέλλα».

Μόνο που θάπρεπε να προσπαθήση την άλλη μέρα να εξακριβώση τι ήθελε ν' αναφέρει ο Τάλλον στον υπουργό... Δεν υπήρχε καμιά σχετική ένδειξη. Δεν είχε βρει τίποτα στην κάμερα του Τάλλον. Τώρα όμως που θα την έπαιρνε ο Μπόντ, θαχε όλο τον καιρό να ψάξει στα χαρτιά του μακαρίτη.

Είχε συννεφιάσει στο μεταξύ κι' άρχισε να ψυχάλιζε. Ο Μπόντ λιγότεψε την ταχύτητα του κι' άναψε τα φώτα του...

Αρά γε θα του φαινόταν καβάλου χρήσιμη η νέα γυναίκα;... Εφόσον βρισκόταν ένα χρόνο κοντά στο Ντράξ, θα ήξερε ίσως διάφορα πράγματα γι' αυτόν και για τη βάση. Ήταν εξασκημένη σ' αυτή τη δουλειά — που έμοιαζε με του Μπόντ.

Μά θα φερνόταν φιλόποπτα, ίσως και έχθρικά, στον άντκα, ταστάτη του Τάλλον. Τι τύπος ήταν άρα γε;... Σε μία φωτογραφία της, που είχε δει ο Μπόντ μέσα στο φάκελλό της, στη Σκότλαντ Γουάρντ φαινόταν άρκετά όμορφη, άλλ' άστυρη. Άλλωστε η σκούρα άστυνομική στολή της άφαιρούσε κάθε θηλυκότητα.

Είχε μαλλιά καστανόξανθα, μάτια γαλανά, άνάστημα 1,67, βάρος 60 κιλά.

Ένα μικρό μπάρ φάνηκε στη στροφή του δρόμου. Ο Μπόντ σταμάτησε έξω απ' την πόρτα του και διάβασε την ταμπέλα του: «Δε λείπει τίποτα». Κατέβηκε από τ' αυτοκίνητο και δοκίμασε ν' ανοίξη την πόρτα, άλλα τη βρήκε κλειδωμένη. Ήταν όμως άνοιχτή η πόρτα της υπηρεσίας. Ένας άντρας καθότανε στον πάγκο και διάβαζε μία έφημερίδα.

Ο Μπόντ ζήτησε ένα ούισκυ. Έπειτα είπε στον καταστηματάρχη:

«Άσχημη ιστορία για σας, ή χτεσινόβραδύν!»

Φοβερή, κύριε, καταστρεπτική! φώναξε εκείνος. Μήπως τυχόν είσατε δημοσιογράφος; «Όλο ρεπόρτερ κι' άστυνομικοί μας έρχονται σήμερα, απ' το πρωί!...

«Όχι, εξήγησε ο Μπόντ, έρχομαι ν' αντικαταστήσω τον ταγματάρχη που σκοτώθηκε... Ήταν απ' τους ταχτικούς πελάτες σας;

Μπα, ήταν η μοναδική φορά που ήρθε... και του βγήκε σε κακό! Τώρα η άστυνομία μου κλεισε το μαγαζί μου για μία βδομάδα, ώπου να ησυχάσουν τα πνεύματα. Ευτυχώς, ο σέρ Ουγκο μούστειλε 50 λίρες σήμερα τ' άπόγεμα, για τις ζημιές μου. Α, αυτός είναι πραγματικός τζέντλεμαν! «Όλοι τον αγαπάνε...

Ναι βέβαια... συμφώνησε ο Μπόντ. «Ήσαυτε παρών σ' όλη τη σκηνή;

Είδα μονάχα την πρώτη πιστολιά, κύριε. Σερβίριζε εκείνη τη στιγμή... και μούπεσε ο δίσκος απ' τα χέρια!

Τί έγινε ύστερα;

Παραμέρισαν όλοι οι άλλοι

Γερμανοί που βρίσκονταν στη σάλλα... καμιά ντουζίνα. Φάνηκε έτσι το πτώμα στο πάτωμα, κι' ο φονιάς που το κυτάζε. Σαφικά, εκείνος στάθηκε προσοχή, σήκωσε ψηλά τ' άριστερό του χέρι και φώναξε: «Χάιλ, Χίτλερ!», όπως εκείνοι οι ήλιθιοι, τον καιρό του πολέμου. Έπειτα έχωσε στο στόμα του την κάνη του πιστολιού του και ξαναπυροβόλησε...

Δεν είπε τίποτ' άλλο απ' το «Χάιλ»; έπέμεινε ο Μπόντ.

«Όχι, τίποτα... Τελοσπάντων, δεν την δεχνάμε μερικοί αυτή τη λέξι!

Ναι, βέβαια... δεν τη ξεχνάμε... μνημονύρισε ο Μπόντ, συλλογισμένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Πέντε λεπτά αργότερα ο Μπόντ έδειχνε την άδεια εισόδου του στο σηνία της Ρ.Α.Φ., που φρουρούσε στην καγκελλόπορτα. Εκείνος τον χαίρετσε στρατιωτικά και του είπε:

«Ο σέρ Ουγκο σας περιμένει. Είναι σ' εκείνο το μεγάλο σπιτί, εκεί στο βάθος.

Κι' έδειξε ένα φωτισμένο κτίριο, προς το μέρος της άκτης. Έπειτα είδοποίησε τηλεφωνικώς το έπόμενο φυλάκιο.

Τ' αυτοκίνητο του Μπόντ κύλησε άργά στον πισσόστρωτο δρόμο. Άκούγε το μακρινό μουγκρητό της θάλασσας στα βράχια, και πίο κοντά το θόρυβο μίας μηχανής, που δυνάμωνε όσο πλησίαζε στα δέντρα.

Τον σταμάτησε πάλι άλλος φρουρός — με πολιτικά αυτός — σε μία δεύτερη καγκελλόπορτα, στην είσοδο του δάσους. «Όταν τή πέρασε κι' αυτήν, άκουσε μακρινά γαυγίσματα σκυλιών, που έδειχναν νυκτερινή περιπολία. Σκέφτηκε πώς ο Ντράξ είχε πάρει όλα τα δυνατό μέτρα άσφαλείας.

Αφού πέρασε τα δέντρα, είδε άριστερά τα φώτα ενός μεγάλου σπιτιού, μισοκρυμμένου πίσω από ένα τοίχο πάχους δυο μέτρων, που έφτανε σχεδόν ως τη σκεπή του και προοριζότανε προφανώς για να το προστατέψη κατά την έκσφενδόνισι του πυραύλου.

Ο Μπόντ έκοψε ταχύτητα κι' έκαμε στροφή προς τη θάλασσα. Οι προβολείς του αυτοκινήτου του φώτισαν ένα μεγάλο δόλο, που βρισκόταν 500 μέτρα μακρύτερα κι' έφτανε σε ύψος 16 ή 17 μέτρων. Φαινότανε σαν στέγη άστεροσκοπείου. Είχε μαλλισαμένα σιχισμή, που έκοβε την επιφάνειά του, απ' την άνατολή προς τη δύσι.

Ο Μπόντ έκαμε μισή στροφή και ξαναγύρισε προς το σπιτί. Μόλις σταμάτησε απ' έξω, άνοιξε η έξωπορτα κι' ένας υπηρέτης με άσπρο σασκάκι πρόχωρησε για να τον υποδεχτή.

Καλησπέρα σας, κύριε, του είπε. Από δω, παρακαλώ.

Μιλούσε με προφορά λίγο ξενική. Ο Μπόντ τον άκολούθησε σ' ένα εύρύχωρο χώλλ. Ο υπηρέτης χτύπησε μία πόρτα.

Εμπρός!... άκούστηκε από μέσα η στρίγγη κι' έπιτακτική φωνή του Ντράξ.

Ο Μπόντ μπήκε σ' ένα άπείραντο και κατάφωτο λίκνισκ—ρούμ.

Ο Ντράξ στεκόταν όρθιος, άκουμπώντας τη ράχη του στο τζάκι.

Τρία άλλα πρόσωπα βρίσκονταν κοντά του: δυο άντρες και μία γυναίκα.

Προχώρησε ζωηρά κι' έσφιξε έγκάρδια το χέρι του νεοφερμένου.

Να που ξαναβλεπόμαστε,

αγαπητέ μου φίλε! του είπε. Και μάλιστα τόσο γρήγορα!... Δε φανταζόμουν πώς ήσαυτε ένας απ' τους διαβολοκατασκόπους του υπουργείου μου, άλλοιώς θα πρόεχα περισσότερο όταν παίξαμε χαρτιά χτές... Πέστε μου, ξοδεψατε τα λεφτά που μου κερδίσατε;

«Όχι ακόμα, άπάντησε ο Μπόντ χαμογελώντας. Δεν τα είσαπράξε άλλωστε!

Μα ναι, έχετε δίκιο! Η πληρωμή θα γίνη το Σάββατο... Σας συνιστώ από δω τη γραμματέα μου, μίς Μπράντ.

Ο Μπόντ είδε δυο γαλανά και ήρεμα μάτια. Χαμογέλασε φιλικά στη Γκάλα Μπράντ. Εκείνη όμως δεν άπάντησε στο χαμόγελό του, ούτε και στο έλαφρό σφίξιμο του χεριού του.

Χαίρω πολύ... είπε με φωνή αδιάφορη και μάλιστα λίγο έχθρική.

Ο Μπόντ σκέφτηκε πώς ήταν μία δεύτερη Λέλια Πόνσονμπυ, ίκανή, πιστή, συγκρατημένη και άστυρη.

«Τόχει το έπάγγελμα!» σκέφτηκε.

Πέντε λεπτά αργότερα ο Μπόντ έδειχνε την άδεια εισόδου του στο σηνία της Ρ.Α.Φ., που φρουρούσε στην καγκελλόπορτα. Εκείνος τον χαίρετσε στρατιωτικά και του είπε:

«Ο σέρ Ουγκο σας περιμένει. Είναι σ' εκείνο το μεγάλο σπιτί, εκεί στο βάθος.

Κι' έδειξε ένα φωτισμένο κτίριο, προς το μέρος της άκτης. Έπειτα είδοποίησε τηλεφωνικώς το έπόμενο φυλάκιο.

Τ' αυτοκίνητο του Μπόντ κύλησε άργά στον πισσόστρωτο δρόμο. Άκούγε το μακρινό μουγκρητό της θάλασσας στα βράχια, και πίο κοντά το θόρυβο μίας μηχανής, που δυνάμωνε όσο πλησίαζε στα δέντρα.

Τον σταμάτησε πάλι άλλος φρουρός — με πολιτικά αυτός — σε μία δεύτερη καγκελλόπορτα, στην είσοδο του δάσους. «Όταν τή πέρασε κι' αυτήν, άκουσε μακρινά γαυγίσματα σκυλιών, που έδειχναν νυκτερινή περιπολία. Σκέφτηκε πώς ο Ντράξ είχε πάρει όλα τα δυνατό μέτρα άσφαλείας.

Αφού πέρασε τα δέντρα, είδε άριστερά τα φώτα ενός μεγάλου σπιτιού, μισοκρυμμένου πίσω από ένα τοίχο πάχους δυο μέτρων, που έφτανε σχεδόν ως τη σκεπή του και προοριζότανε προφανώς για να το προστατέψη κατά την έκσφενδόνισι του πυραύλου.

Ο Μπόντ έκοψε ταχύτητα κι' έκαμε στροφή προς τη θάλασσα. Οι προβολείς του αυτοκινήτου του φώτισαν ένα μεγάλο δόλο, που βρισκόταν 500 μέτρα μακρύτερα κι' έφτανε σε ύψος 16 ή 17 μέτρων. Φαινότανε σαν στέγη άστεροσκοπείου. Είχε μαλλισαμένα σιχισμή, που έκοβε την επιφάνειά του, απ' την άνατολή προς τη δύσι.

Ο Μπόντ έκαμε μισή στροφή και ξαναγύρισε προς το σπιτί. Μόλις σταμάτησε απ' έξω, άνοιξε η έξωπορτα κι' ένας υπηρέτης με άσπρο σασκάκι πρόχωρησε για να τον υποδεχτή.

Καλησπέρα σας, κύριε, του είπε. Από δω, παρακαλώ.

Μιλούσε με προφορά λίγο ξενική. Ο Μπόντ τον άκολούθησε σ' ένα εύρύχωρο χώλλ. Ο υπηρέτης χτύπησε μία πόρτα.

Εμπρός!... άκούστηκε από μέσα η στρίγγη κι' έπιτακτική φωνή του Ντράξ.

Ο Μπόντ μπήκε σ' ένα άπείραντο και κατάφωτο λίκνισκ—ρούμ.

Ο Ντράξ στεκόταν όρθιος, άκουμπώντας τη ράχη του στο τζάκι.

Τρία άλλα πρόσωπα βρίσκονταν κοντά του: δυο άντρες και μία γυναίκα.

Προχώρησε ζωηρά κι' έσφιξε έγκάρδια το χέρι του νεοφερμένου.

Να που ξαναβλεπόμαστε,

αγαπητέ μου φίλε! του είπε. Και μάλιστα τόσο γρήγορα!... Δε φανταζόμουν πώς ήσαυτε ένας απ' τους διαβολοκατασκόπους του υπουργείου μου, άλλοιώς θα πρόεχα περισσότερο όταν παίξαμε χαρτιά χτές... Πέστε μου, ξοδεψατε τα λεφτά που μου κερδίσατε;

«Όχι ακόμα, άπάντησε ο Μπόντ χαμογελώντας. Δεν τα είσαπράξε άλλωστε!

Μα ναι, έχετε δίκιο! Η πληρωμή θα γίνη το Σάββατο... Σας συνιστώ από δω τη γραμματέα μου, μίς Μπράντ.

Ο Μπόντ είδε δυο γαλανά και ήρεμα μάτια. Χαμογέλασε φιλικά στη Γκάλα Μπράντ. Εκείνη όμως δεν άπάντησε στο χαμόγελό του, ούτε και στο έλαφρό σφίξιμο του χεριού του.

Χαίρω πολύ... είπε με φωνή αδιάφορη και μάλιστα λίγο έχθρική.

Ο Μπόντ σκέφτηκε πώς ήταν μία δεύτερη Λέλια Πόνσονμπυ, ίκανή, πιστή, συγκρατημένη και άστυρη.

«Τόχει το έπάγγελμα!» σκέφτηκε.

Πέντε λεπτά αργότερα ο Μπόντ έδειχνε την άδεια εισόδου του στο σηνία της Ρ.Α.Φ., που φρουρούσε στην καγκελλόπορτα. Εκείνος τον χαίρετσε στρατιωτικά και του είπε:

«Ο σέρ Ουγκο σας περιμένει. Είναι σ' εκείνο το μεγάλο σπιτί, εκεί στο βάθος.

Κι' έδειξε ένα φωτισμένο κτίριο, προς το μέρος της άκτης. Έπειτα είδοποίησε τηλεφωνικώς το έπόμενο φυλάκιο.

Τ' αυτοκίνητο του Μπόντ κύλησε άργά στον πισσόστρωτο δρόμο. Άκούγε το μακρινό μουγκρητό της θάλασσας στα βράχια, και πίο κοντά το θόρυβο μίας μηχανής, που δυνάμωνε όσο πλησίαζε στα δέντρα.

Τον σταμάτησε πάλι άλλος φρουρός — με πολιτικά αυτός — σε μία δεύτερη καγκελλόπορτα, στην είσοδο του δάσους. «Όταν τή πέρασε κι' αυτήν, άκουσε μακρινά γαυγίσματα σκυλιών, που έδειχναν νυκτερινή περιπολία. Σκέφτηκε πώς ο Ντράξ είχε πάρει όλα τα δυνατό μέτρα άσφαλείας.

Αφού πέρασε τα δέντρα, είδε άριστερά τα φώτα ενός μεγάλου σπιτιού, μισοκρυμμένου πίσω από ένα τοίχο πάχους δυο μέτρων, που έφτανε σχεδόν ως τη σκεπή του και προοριζότανε προφανώς για να το προστατέψη κατά την έκσφενδόνισι του πυραύλου.

Ο Μπόντ έκοψε ταχύτητα κι' έκαμε στροφή προς τη θάλασσα. Οι προβολείς του αυτοκινήτου του φώτισαν ένα μεγάλο δόλο, που βρισκόταν 500 μέτρα μακρύτερα κι' έφτανε σε ύψος 16 ή 17 μέτρων. Φαινότανε σαν στέγη άστεροσκοπείου. Είχε μαλλισαμένα σιχισμή, που έκοβε την επιφάνειά του, απ' την άνατολή προς τη δύσι.

Ο Μπόντ έκαμε μισή στροφή και ξαναγύρισε προς το σπιτί. Μόλις σταμάτησε απ' έξω, άνοιξε η έξωπορτα κι' ένας υπηρέτης με άσπρο σασκάκι πρόχωρησε για να τον υποδεχτή.

Καλησπέρα σας, κύριε, του είπε. Από δω, παρακαλώ.

Μιλούσε με προφορά λίγο ξενική. Ο Μπόντ τον άκολούθησε σ' ένα εύρύχωρο χώλλ. Ο υπηρέτης χτύπησε μία πόρτα.

Εμπρός!... άκούστηκε από μέσα η στρίγγη κι' έπιτακτική φωνή του Ντράξ.

Ο Μπόντ μπήκε σ' ένα άπείραντο και κατάφωτο λίκνισκ—ρούμ.

Ο Ντράξ στεκόταν όρθιος, άκουμπώντας τη ράχη του στο τζάκι.

Τρία άλλα πρόσωπα βρίσκονταν κοντά του: δυο άντρες και μία γυναίκα.

Προχώρησε ζωηρά κι' έσφιξε έγκάρδια το χέρι του νεοφερμένου.

Να που ξαναβλεπόμαστε,

αγαπητέ μου φίλε! του είπε. Και μάλιστα τόσο γρήγορα!... Δε φανταζόμουν πώς ήσαυτε ένας απ' τους διαβολοκατασκόπους του υπουργείου μου, άλλοιώς θα πρόεχα περισσότερο όταν παίξαμε χαρτιά χτές... Πέστε μου, ξοδεψατε τα λεφτά που μου κερδίσατε;

«Όχι ακόμα, άπάντησε ο Μπόντ χαμογελώντας. Δεν τα είσαπράξε άλλωστε!

Μα ναι, έχετε δίκιο! Η πληρωμή θα γίνη το Σάββατο... Σας συνιστώ από δω τη γραμματέα μου, μίς Μπράντ.

Ο Μπόντ είδε δυο γαλανά και ήρεμα μάτια. Χαμογέλασε φιλικά στη Γκάλα Μπράντ. Εκείνη όμως δεν άπάντησε στο χαμόγελό του, ούτε και στο έλαφρό σφίξιμο του χεριού του.

Χαίρω πολύ... είπε με φωνή αδιάφορη και μάλιστα λίγο έχθρική.

Ο Μπόντ σκέφτηκε πώς ήταν μία δεύτερη Λέλια Πόνσονμπυ, ίκανή, πιστή, συγκρατημένη και άστυρη.

«Τόχει το έπάγγελμα!» σκέφτηκε.

Πέντε λεπτά αργότερα ο Μπόντ έδειχνε την άδεια εισόδου του στο σηνία της Ρ.Α.Φ., που φρουρούσε στην καγκελλόπορτα. Εκείνος τον χαίρετσε στρατιωτικά και του είπε:

«Ο σέρ Ουγκο σας περιμένει. Είναι σ' εκείνο το μεγάλο σπιτί, εκεί στο βάθος.

Κι' έδειξε ένα φωτισμένο κτίριο, προς το μέρος της άκτης. Έπειτα είδοποίησε τηλεφωνικώς το έπόμενο φυλάκιο.

Τ' αυτοκίνητο του Μπόντ κύλησε άργά στον πισσόστρωτο δρόμο. Άκούγε το μακρινό μουγκρητό της θάλασσας στα βράχια, και πίο κοντά το θόρυβο μίας μηχανής, που δυνάμωνε όσο πλησίαζε στα δέντρα.

Τον σταμάτησε πάλι άλλος φρουρός — με πολιτικά αυτός — σε μία δεύτερη καγκελλόπορτα, στην είσοδο του δάσους. «Όταν τή πέρασε κι' αυτήν, άκουσε μακρινά γαυγίσματα σκυλιών, που έδειχναν νυκτερινή περιπολία. Σκέφτηκε πώς ο Ντράξ είχε πάρει όλα τα δυνατό μέτρα άσφαλείας.

Αφού πέρασε τα δέντρα, είδε άριστερά τα φώτα ενός μεγάλου σπιτιού, μισοκρυμμένου πίσω από ένα τοίχο πάχους δυο μέτρων, που έφτανε σχεδόν ως τη σκεπή του και προοριζότανε προφανώς για να το προστατέψη κατά την έκσφενδόνισι του πυραύλου.

Ο Μπόντ έκοψε ταχύτητα κι' έκαμε στροφή προς τη θάλασσα. Οι προβολείς του αυτοκινήτου του φώτισαν ένα μεγάλο δόλο, που βρισκόταν 500 μέτρα μακρύτερα κι' έφτανε σε ύψος 16 ή 17 μέτρων. Φαινότανε σαν στέγη άστεροσκοπείου. Είχε μαλλισαμένα σιχισμή, που έκοβε την επιφάνειά του, απ' την άνατολή προς τη δύσι.

Ο Μπόντ έκαμε μισή στροφή και ξαναγύρισε προς το σπιτί. Μόλις σταμάτησε απ' έξω, άνοιξε η έξωπορτα κι' ένας υπηρέτης με άσπρο σασκάκι πρόχωρησε για να τον υποδεχτή.

Καλησπέρα σας, κύριε, του είπε. Από δω, παρακαλώ.

Μιλούσε με προφορά λίγο ξενική. Ο Μπόντ τον άκολούθησε σ' ένα εύρύχωρο χώλλ. Ο υπηρέτης χτύπησε μία πόρτα.

Εμπρός!... άκούστηκε από μέσα η στρίγγη κι' έπιτακτική φωνή του Ντράξ.

Ο Μπόντ μπήκε σ' ένα άπείραντο και κατάφωτο λίκνισκ—ρούμ.

Ο Ντράξ στεκόταν όρθιος, άκουμπώντας τη ράχη του στο τζάκι.

Τρία άλλα πρόσωπα βρίσκονταν κοντά του: δυο άντρες και μία γυναίκα.

Προχώρησε ζωηρά κι' έσφιξε έγκάρδια το χέρι του νεοφερμένου.

Να που ξαναβλεπόμαστε,

αγαπητέ μου φίλε! του είπε. Και μάλιστα τόσο γρήγορα!... Δε φανταζόμουν πώς ήσαυτε ένας απ' τους διαβολοκατασκόπους του υπουργείου μου, άλλοιώς θα πρόεχα περισσότερο όταν παίξαμε χαρτιά χτές... Πέστε μου, ξοδεψατε τα λεφτά που μου κερδίσατε;

«Όχι ακόμα, άπάντησε ο Μπόντ χαμογελώντας. Δεν τα είσαπράξε άλλωστε!

Μα ναι, έχετε δίκιο! Η πληρωμή θα γίνη το Σάββατο... Σας συνιστώ από δω τη γραμματέα μου, μίς Μπράντ.

Ο Μπόντ είδε δυο γαλανά και ήρεμα μάτια. Χαμογέλασε φιλικά στη Γκάλα Μπράντ. Εκείνη όμως δεν άπάντησε στο χαμόγελό του, ούτε και στο έλαφρό σφίξιμο του χεριού του.

Χαίρω πολύ... είπε με φωνή αδιάφορη και μάλιστα λίγο έχθρική.

Ο Μπόντ σκέφτηκε πώς ήταν μία δεύτερη Λέλια Πόνσονμπυ, ίκανή, πιστή, συγκρατημένη και άστυρη.

«Τόχει το έπάγγελμα!» σκέφτηκε.

Πέντε λεπτά αργότερα ο Μπόντ έδειχνε την άδεια εισόδου του στο σηνία της Ρ.Α.Φ., που φρουρούσε στην καγκελλόπορτα. Εκείνος τον χαίρετσε στρατιωτικά και του είπε:

«Ο σέρ Ουγκο σας περιμένει. Είναι σ' εκείνο το μεγάλο σπιτί, εκεί στο βάθος.

Κι' έδειξε ένα φωτισμένο κτίριο, προς το μέρος της άκτης. Έπειτα είδοποίησε τηλεφωνικώς το έπόμενο φυλάκιο.

Τ' αυτοκίνητο του Μπόντ κύλησε άργά στον πισσόστρωτο δρόμο. Άκούγε το μακρινό μουγκρητό της θάλασσας στα βράχια, και πίο κοντά το θόρυβο μίας μηχανής, που δυνάμωνε όσο πλησίαζε στα δέντρα.

Τον σταμάτησε πάλι άλλος φρουρός — με πολιτικά αυτός — σε μία δεύτερη καγκελλόπορτα, στην είσοδο του δάσους. «Όταν τή πέρασε κι' αυτήν, άκουσε μακρινά γαυγίσματα σκυλιών, που έδειχναν νυκτερινή περιπολία. Σκέφτηκε πώς ο Ντράξ είχε πάρει όλα τα δυνατό μέτρα άσφαλείας.

Αφού πέρασε τα δέντρα, είδε άριστερά τα φώτα ενός μεγάλου σπιτιού, μισοκρυμμένου πίσω από ένα τοίχο πάχους δυο μέτρων, που έφτανε σχεδόν ως τη σκεπή του και προοριζότανε προφανώς για να το προστατέψη κατά την έκσφενδόνισι του πυραύλου.

Ο Μπόντ έκοψε ταχύτητα κι' έκαμε στροφή προς τη θάλασσα. Οι προβολείς του αυτοκινήτου του φώτισαν ένα μεγάλο δόλο, που βρισκόταν 500 μέτρα μακρύτερα κι' έφτανε σε ύψος 16 ή 17 μέτρων. Φαινότανε σαν στέγη άστεροσκοπείου. Είχε μαλλισαμένα σιχισμή, που έκοβε την επιφάνειά του, απ' την άνατολή προς τη δύσι.

Ο Μπόντ έκαμε μισή στροφή και ξαναγύρισε προς το σπιτί. Μόλις σταμάτησε απ' έξω, άνοιξε η έξωπορτα κι' ένας υπηρέτης με άσπρο σασκάκι πρόχωρησε για να τον υποδεχτή.

Καλησπέρα σας, κύριε, του είπε. Από δω, παρακαλώ.

Μιλούσε με προφορά λίγο ξενική. Ο Μπόντ τον άκολούθησε σ' ένα εύρύχωρο χώλλ. Ο υπηρέτης χτύπησε μία πόρτα.

Εμπρός!... άκούστηκε από μέσα η στρίγγη κι' έπιτακτική φωνή του Ντράξ.

Ο Μπόντ μπήκε σ' ένα άπείραντο και κατάφωτο λίκνισκ—ρούμ.

Ο Ντράξ στεκόταν όρθιος, άκουμπώντας τη ράχη του στο τζάκι.

Τρία άλλα πρόσωπα βρίσκονταν κοντά του: δυο άντρες και μία γυναίκα.

Προχώρησε ζωηρά κι' έσφιξε έγκάρδια το χέρι του νεοφερμένου.

Να που ξαναβλεπόμαστε,

αγαπητέ μου φίλε! του είπε. Και μάλιστα τόσο γρήγορα!... Δε φανταζόμουν πώς ήσαυτε ένας απ' τους διαβολοκατασκόπους του υπουργείου μου, άλλοιώς θα πρόεχα περισσότερο όταν παίξαμε χαρτιά χτές... Πέστε μου, ξοδεψατε τα λεφτά που μου κερδίσατε;

«Όχι ακόμα, άπάντησε ο Μπόντ χαμογελώντας. Δεν τα είσαπράξε άλλωστε!

Μα ναι, έχετε δίκιο! Η πληρωμή θα γίνη το Σάββατο... Σας συνιστώ από δω τη γραμματέα μου, μίς Μπράντ.

Ο Μπόντ είδε δυο γαλανά και ήρεμα μάτια. Χαμογέλασε φιλικά στη Γκάλα Μπράντ. Εκείνη όμως δεν άπάντησε στο χαμόγελό του, ούτε και στο έλαφρό σφίξιμο του χεριού του.

Χαίρω πολύ... είπε με φωνή αδιάφορη και μάλιστα λίγο έχθρική.

Ο Μπόντ σκέφτηκε πώς ήταν μία δεύτερη Λέλια Πόνσονμπυ, ίκανή, πιστή, συγκρατημένη και άστυρη.

«Τόχει το έπάγγελμα!» σκέφτηκε.

Πέντε λεπτά αργότερα ο Μπόντ έδειχνε την άδεια εισόδου του στο σηνία της Ρ.Α.Φ., που φρουρούσε στην καγκελλόπορτα. Εκείνος τον χαίρετσε στρατιωτικά και του είπε:

«Ο σέρ Ουγκο σας περιμένει. Είναι σ' εκείνο το μεγάλο σπιτί, εκεί στο βάθος.

Κι' έδειξε ένα φωτισμένο κτίριο, προς το μέρος της άκτης. Έπειτα είδοποίησε τηλεφωνικώς το έπόμενο φυλάκιο.

Τ' αυτοκίνητο του Μπόντ κύλησε άργά στον πισσόστρωτο δρόμο. Άκούγε το μακρινό μουγκρητό της θάλασσας στα βράχια, και πίο κοντά το θόρυβο μίας μηχανής, που δυνάμωνε όσο πλησίαζε στα δέντρα.

Τον σταμάτησε πάλι άλλος φρουρός — με πολιτικά αυτός — σε μία δεύτερη καγκελλόπορτα, στην είσοδο του δάσους. «Όταν τή πέρασε κι' αυτήν, άκουσε μακρινά γαυγίσματα σκυλιών, που έδειχναν νυκτερινή περιπολία. Σκέφτηκε πώς ο Ντράξ είχε πάρει όλα τα δυνατό μέτρα άσφαλείας.

Αφού πέρασε τα δέντρα, είδε άριστερά τα φώτα ενός μεγάλου σπιτιού, μισοκρυμμένου πίσω από ένα τοίχο πάχους δυο μέτρων, που έφτανε σχεδόν ως τη σκεπή του και προοριζότανε προφανώς για να το προστατέψη κατά την έκσφενδόνισι του πυραύλου.

Ο Μπόντ έκοψε ταχύτητα κι' έκαμε στροφή προς τη θάλασσα. Οι προβολείς του αυτοκινήτου του φώτισαν ένα μεγάλο δόλο, που βρισκόταν 500 μέτρα μακρύτερα κι' έφτανε σε ύψος 16 ή 17 μέτρων. Φαινότανε σαν στέγη άστεροσκοπείου. Είχε μαλλισαμένα σιχισμή, που έκοβε την επιφάνειά του, απ' την άνατολή προς τη δύσι.

Ο Μπόντ έκαμε μισή στροφή και ξαναγύρισε προς το σπιτί. Μόλις σταμάτησε απ' έξω, άνοιξε η έξωπορτα κι' ένας υπηρέτης με άσπρο σασκάκι πρόχωρησε για να τον υποδεχτή.

Καλησπέρα σας, κύριε, του είπε. Από δω, παρακαλώ.

Μιλούσε με προφορά λίγο ξενική. Ο Μπόντ τον άκολούθησε σ' ένα εύρύχωρο χώλλ. Ο υπηρέτης χτύπησε μία πόρτα.

Εμπρός!... άκούστηκε από μέσα η στρίγγη κι' έπιτακτική φωνή του Ντράξ.

Ο Μπόντ μπήκε σ' ένα άπείραντο και κατάφωτο λίκνισκ—ρούμ.

Ο Ντράξ στεκόταν όρθιος, άκουμπώντας τη ράχη του στο τζάκι.

Τρία άλλα πρόσωπα βρίσκονταν κοντά του: δυο άντρες και μία γυναίκα.

Προχώρησε ζωηρά κι' έσφιξε έγκάρδια το χέρι του νεοφερμένου.

Να που ξαναβλεπόμαστε,

Κάθε φορά
που πίνετε
ένα
ποτήρι νερό,
σκεφθείτε
την
ΙΖΟΛΑ

«Όπως το νερό είναι απαραίτητο στον άνθρωπο, έτσι και οι συσκευές της ΙΖΟΛΑ είναι απαραίτητες σε κάθε σπίτι.

ΚΟΥζίΝΑ ΑΤ

• Τρεις έστιες σπιράλ. Δεν χρειάζεσθε ηλεκτρικά σκεύη, έχετε μεγάλη οικονομία ρεύματος • Φούρνος με θερμοστάτη Μαγειρεύει μόνος του και σείς μπορείτε άμέριμνη ν' ασχοληθήτε με το παιδί σας.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ ΑΤ

ΙΖΟΛΑ

Η ΙΖΟΛΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΑΛΛΟΥΣ 12 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ

Delial

Προστατεύει
από
τον ήλιο

Ο ματωμένος νουμάρας

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜ. ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Δίνοντας διάφορες υποσχέσεις στον Κρήνη, ο Χάρντιν μαθαίνει απ' αυτόν όλα τα κακάκια: Ο Κράουλ τον είχε πάρει για λογιστή στο περιοδικό του. Εκεί ανακάλυψε ότι η ιδιοκτησία του περιοδικού ανήκε στην «Εταιρεία Λουίζας» του γκαγκνέτερ Σέλιγκ. Θέλοντας διορκώς λεφτά για να πίνει, πήγε στο Μπάρτ και του πρότεινε να του πουλήσει αυτό το μυστικό. Εκείνος τον έβαλε να φωτογραφήσει τα σχετικά ντοκουμέντα και να του πει τα φιλιά. Έπειτα, μ' αυτό το όπλο, θέλησε να εκδικαστεί τον Κράουλ και να γίνει συνέταιρός του. Ο Κράουλ, έξω φρενών, έδωσε απ' τη δουλειά του τον Κρήνη και τον απείλησε πως θα τον σκοτώσει οι γκαγκνέτες γι' αυτό που έκανε. Τώρα ο Χάρντιν πιέζει τον Κρήνη να συνεργαστεί στο σχέδιο που έχει καταστρώσει. Τον πηγαίνει στο σπίτι του, όπου προσκαλεί και το Ρομάνο και τον θέλει να κρυφωθεί απ' τη διπλανή καμπίνα. Ύστερα τηλεφωνεί στον Κράουλ, ότι πρέπει να τον βρει άμεσα, γιατί έμαθε το μυστικό της «Εταιρείας Λουίζας» και θέλει λεφτά για να μη το φανερώσει. Ο Κράουλ πηγαίνει στο σπίτι του, κι ο Χάρντιν τον κάνει με τρόπο να υπολογίσει ότι αυτός δολοφόνησε τον Μπάρτ, για να γλυτώσει απ' τον εκδισμό του και να του πείσει να φιλιά. Αυτός σκότωσε επίσης και τη Μπέτυ Φαίρμπαρντ. Ο Κράουλ δέχεται να τον κάνει συνέταιρο του με συμβόλαιο για να μη τον προδώσει στην αστυνομία.

— Θάρω να σας βρώ κι' εγώ σε λίγο, για τις διατυπώσεις της συλλήψεως.

Αφού βγήκαν ο Κράουλ κι' ο Γκρήν, ο Ρομάνο κτύπησε αμύλητος το Μπάρτ.

— Ένα αδειανό ποτήρι στο χέρι, μ' ένα αδειανό ποτήρι στο χέρι.

— Νά, πάρε μερικά λεφτά, Κρήνη, του είπε ο Χάρντιν. Πηγαίνει να βρει τη γυναίκα σου και το παιδί σου. Κάλεσε ένα γιατρό και ζήτησε του κάποιο φάρμακο για να κοιμηθείς... Οταν ξυπνήσεις, θα τα πούμε οι δυο μας και θα δούμε τι μπορεί να γίνει για να ξαναγυρίσεις στον ίδιο δρόμο.

Ο Κρήνη σηκώθηκε.

— Καλά... μουρμούρισε. Μπορώ τώρα να γυρίσω σπίτι μου. Και διευθύνθηκε προς την πόρ-

τα, σαν ύπνοβάτης.

Ο Ρομάνο εξακολουθούσε να κινείται μ' αμφιβολία το Μπάρτ.

— Ά, ξεχάσα να σου πω κάτι! φώναξε εκείνος. Χτύπησα άσχημα τον Τούρλεϋ. Πόσο μπορεί να μου κόστισουν δυο γροθιές σ' ένα αστυνομικό;

Ο Ρομάνο κούνησε το κεφάλι του κι' απάντησε:

— Για πρώτη φορά στην καριέρα μου, θ' αναγκαστώ να κατηγορήσω επίσημως ένα συνάδελφό μου. Ο Τούρλεϋ ένεργησε άστοχα και με τυφλό φανατισμό σ' αυτή την υπόθεση. Πιστεύω πως είχα δίκιο. Πρέπει να τον εξετάσει ο ψυχίατρος της αστυνομίας.

— Είναι η καλύτερη υπηρεσία που μπορείς να του προσφέρεις, δήλωσε ο Μπάρτ. Και σε μένα

— Ίσως νάχες δίκιο... Ά, έχω να σου πω και κάτι άλλο, Χάρντιν! Μην επιχειρήσεις ποτέ να κλέψεις στα χαρτιά.

— Γιατί;

— Γιατί τα χέρια σου είναι χοντρά κι' αδέξια... Σε είδα που έριχνες την τσάντα πίσω απ' το γραφείο του Μπάρτ, χτές το βράδυ. Δεν κάνεις καθόλου για ταχυδακτυλουργός...

Ο Χάρντιν έκαμε ένα μορφασμό, δίσχως ν' απαντήσει.

— Ο Κράουλ φέρθηκε άνοητα, πρόσθεσε ο Ρομάνο. Όταν πήγε να σκοτώσει το Μπάρτ, η τσάντα βρισκόταν μπροστά του, πάνω στο γραφείο... Γιατί να κουβαλάει πάνω του το όπλο του εγκλήματος; Έγώ, στη θέση του, θα το έβαλα μέσα σ' αυτή την τσάντα.

Ο Μπάρτ προτίμησε και πάλι να μην απαντήσει... Γιατί θαπρεπε να πει ότι ο Κράουλ είχε βάλει πράγματι το πιστόλι στην τσάντα της Κάρλιν, ότι το είχε βρει εκεί μέσα αυτός, ο Μπάρτ, ότι το είχε κρύψει κι' ότι, μόλις του δόθηκε ευκαιρία, τόρριξε μέσα στην τσέπη του παλτού του Κράουλ, καθώς το κρεμούσε στη ντουλάπα!

— Πιές ένα ποτήρι, Ρομάνο, είπε μονάχα.

— Άλλ' ο αστυνομικός κούνησε αρνητικά το κεφάλι του.

— Με πειράζει στο στομάχι το Ιρλανδέζικο ούισκι σου, απάντησε.

Και πρόσθεσε, ενώ ο Μπάρτ γέμιζε το δικό του ποτήρι:

— Αυτή η περίπτωση του Τούρλεϋ με στενοχωρεί πολύ. Ήταν ένας από τους καλλίτε- ρους αστυφύλακες... Μα του βγήκε σε κακό, όταν τον προ- δόσανε σ' επιθεωρητή. Δεν ήταν φτιαγμένος για ανώτερους βαθ- μούς... Πήραν τα μυαλά του αέρα και κατάστρεψε την καρι- ερά του! Κρίμα!

ΤΕΛΟΣ

“Ολυμπία”
Διά
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τό μεγαλύτερον νεώτερον ταχύτερον Έλληνικόν ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ 23.000 τόννων, ναυπηγήσας 1953, ταχύτης 21 μίλλιν

Τό “ΟΛΥΜΠΙΑ”, προσφέρει σε όλους άνεξαρτήτως του επιπέδου του πρωτογενούς άνταξ και πολυτέλειαν

22 αίθουσας ψυχαγωγίας, σαλόνια, αίθουσας χορού, 5 μπαρ, μία ταβέρνα, δύο αρχι- στρά, αναψυκτήρια, βιβλιοθήκη, αίθουσας παιχνιδιών, γυμναστήρια, τρεις καλυμ- κτά και μία ανοικτή, καμπίνα για τα παιδιά, κα- θημερινή κουκούλλεια γευμάτων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

Τώρα φτάσαμε

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΣΤΟ διεθνές γεωλογικό συνέδριο, που συνήλθε τελευταία στη Μανίλα, οι Ιάπωνες επιστήμονες πρότειναν στην αμερικανική κυβέρνηση ένα μεγαλεπή-βολο σχέδιο, που προβλέπει την κατασκευή ενός αγωγού ως το κέντρο της γης. Η εκτέ-λεση αυτού του σχεδίου, κατά τους Ιάπωνες επιστήμονες πάντοτε, θ' απαιτούσε δαπάνη 1250 δισεκατομμυρίων δολλαρίων.

Η σημασία της κατασκευής αυτού του αγωγού είναι προφανής. “Αν το έσωτερικό του πλανήτη μας βρισκείται στην κατάστα-ση που υπολογίζουν οι επιστήμονες, η χώρα που θα κατάρθωνε τα κατασκευάζοντάς τον αγωγό θα είχε στη διάθεσή της έναν πλούτο πρώτων υλών, που μας είναι πολύ δύσκολο να τον φανταστούμε.

Το βαθύτερο φρέαρ πετρελαίου, που έχει κατασκευαστεί ως σήμερα μόλις αντιστοιχεί στο 1)3000 της διαμέτρου της γης. Πέραν απ' αυτό εκτείνεται το άγνωστο. Δεν είναι εκπληκτικό, σ' αλήθεια, ότι, ενώ αγνοούμε τι βρίσκεται κάτω από τα πόδια μας, σπαζόμαστε το κεφάλι μας και δαπανούμε τεράστια ποσά, για να κατακτήσουμε το διάστημα; Κι' ωστόσο, από τον 17ο αιώνα ακόμη, όταν οι επι-στήμονες της εποχής παύσαν να ζουν ζωντανό οργανισμό, προκείμενο με καρδιά (κεντρικό πυρ), νεφρά (μεγάλες υπόγειες λίμνες με νερό) και πνεύμονες (ηφαιστεια), ένας Γερμανός σοφός, ο Άδωνάσιος Κίρσερ, είχε σκεφτεί ν' ανοίξει έναν αγωγό, όμοιο μ' εκείνον που προτείνουν σήμερα οι Ιάπωνες, χρησιμοποιώντας τη δύναμη των ανέμων. (Ο Κίρσερ, ανάμεσα σε πολλές άλλες πρω-τότυπες εφευρέσεις του, είχε επινοήσει κι' ένα είδος γραφομηχανής, που θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν πρόγονος της σημερινής).

Το σχέδιο του Κίρσερ, όμως, θεωρήθηκε απαγορευτικό για την εποχή, όπως και ήταν. Άλλα σήμερα οι ατομικές βόμβες κι' οι βόμβες υδρογόνου που διαθέτουμε παρουσιάζουν πολλές πιθα-νότητες για την πραγματοποίησή του.

Οι γεωλόγοι έσπαζαν άλλοτε το μυαλό τους, για να μαντέψουν αν το έσωτερικό του πλανήτη μας βρισκόταν σε στερεή, υγρή ή αε-ρώδη κατάσταση. Άλλ' οι έρευνες των τελευταίων ετών μας επέτρε-ψαν να ξεκαθαρίσουμε μερικά ζητήματα, που φαίνονταν άλλοτε άνε-ξήγητα κι' ακατανόητα. Οι επιστήμονες μας λένε, λοιπόν, ότι, έπει-τα από ένα σκληρό στρώμα, πάχους 100 περίπου χιλιομέτρων, ο πλανήτης μας περιέχει μία συμπαγή μάζα από υλικά, που θα μπο-ρούσαν να θεωρηθούν και στερεά και υγρά.

Το πράγμα αυτό φαίνεται παράξενο. Κι' όμως, δεν είναι. Όλοι ξέρουμε ότι, όταν η ατμοσφαιρική πίεση είναι σταθερή, κάθε ύλη ούσια βράζει όταν την ανδράσσουμε σε ώριστη θερμοκρασία κι' ότι κάθε στερεή ούσια λιώνει, σε ώριστη θερμοκρασία επίσης.

Αν, όμως, αλλάξουμε την ατμοσφαιρική πίεση, θα απαιτηθούν διαφορετικές θερμοκρασίες από πριν για να φέσουμε σε καταστά-ση βρασμού μία υγρή ούσια ή σε κατάσταση τήξεως μία στερεή.

Όσο αυξάνεται η πίεση, τόσο μεγαλύτερες θα είναι οι θερμοκρα-σίες, που θα απαιτηθούν, για να παραχθούν αυτά τα δύο φαινόμε-να (βρασμός, τήξη).

Αυτό είναι εκείνο που συμβαί-νει στο έσωτερικό της γης. Οι ύ-ψηλες πιέσεις, που επικρατούν στο έσωτερικό του πλανήτη μας, εμποδίζουν την ύλη να τακί, όπως θα γινόταν, αν βρισκόταν στην ε-πιφάνειά του.

Κατά τους επιστήμονες, στα έγκρατα της γης, η πίεση κι' η θερμοκρασία ανταγωνίζονται η μία την άλλη, χωρίς, όμως, η

Οι Ιάπωνες φαίνεται ότι προτι-μούν για τη διάνοιξη του «φρέα-τος», που θα φτάσει ως το έγκρα-το της γης, την καλούμενη τά-φρο των Ολυμπίων, που έχει βά-θος 10793 μέτρων. Έτσι θα εφο-νομηθεί σημαντική εργασία, δε-δομένου ότι τα στρώματα του SIAL και του SIMA είναι εδώ πολ-ύ ισχυρά. Έπειτα απ' αυτά α-πλώνεται το OSOL, που βρίσκεται πιθανόν σε ημίρρευστη κατάστα-ση. Το πέρας απ' αυτό δεν θα είναι δύσκολο. Τα τοιχώματα του φρέατος θα είναι από μίγμα με-ταλλών, που θα αντέχουν σε θερμο-κρασίες άνω των 20.000 βαθ-μών. Ειδικές εγκαταστάσεις θα ε-πιτρέψουν τη διατήρηση «γνή-νης ατμοσφαιρας» στο έσωτε- ρικό τρυ.

Ένα μεγαλεπήβολο Ιαπωνικό σχέδιο

μ' όλο που είναι το ίδιο υψηλή, δεν κατορθώνει να ξεουδετερώσει αυτή την πίεση. Έτσι, η τήξη είναι αδύνατη. Οι επιστήμονες, έπει-τα από προσεκτική μελέτη των σεισμών δονήσεων και των εκρή-ξεων των ηφαιστείων, προδιόρισαν τρία σημεία στο έσωτερικό του πλανήτη μας, που βρισκονται διαδοχικά σε βάθος 30,70 και 2900 χιλιομέτρων. Το πρώτο στρώμα, που αποκτήθηκε SIAL, αποτελεί το άνωτε-ρο μέρος των ηφαιρών και είναι πολύ λεπτό ή λείπει από τους όγκανους. Το στρώμα αυτό περιλαμβάνει κυρίως πυριτικά στοιχεία και ίχνη από διάφορα μέταλλα.

Στο δεύτερο στρώμα, που αποκτήθηκε SIMA, υπάρχουν τα ίδια στοιχεία, άλλ' οι αναλογίες των μετάλλων και ιδίως του νικέλ και του σιδήρου είναι μεγαλύτερες.

Κάτω από το SIAL και το SIMA, υπάρχει το OSOL, που εκτεί-νεται σε βάθος 2900 χιλιομέτρων. Είναι το πιο μυστηριώδες από τα στρώματα του πλανήτη μας. Βρίσκεται σε ρευστή, σε αερώδη ή σε στερεή κατάσταση; Άγνωστο.

Κάτω από το OSOL, τέλος, βρίσκεται ο κεντρικός πυρήν της γης, το NIFE, που έχει ακτίνα 3200—3500 χιλιομέτρων και που αποτελείται από σίδηρο και νικέλ σε στερεή κατάσταση.

Θα μπορούσαμε ποτέ να φτάσουμε ως εκεί;

Πρέπει να σημειωθεί ότι η θερμοκρασία που επικρατεί στο έσω-τερικό της γης, σύμφωνα με τους υπολογισμούς των επιστημόνων, δεν ξεπερνάει τους 10.000 βαθμούς. Οι επιστήμονες, από τ' άλλο μέρος, κατά-θωσαν κατά τα τελευταία χρόνια να δημιουργήσουν μίγματα μετάλλων που αντέχουν σε θερμοκρασίες άνω των 20.000 βαθμών. Έτσι, το πρόβλημα των μηχανών, που θα χρησιμοποιηθούν για τη διάνοιξη αυτού του φρέατος, δεν παρουσιάζει δυσκολία. Α-πομένουν, όμως, πολλά άλλα προβλήματα, που οι Ιάπωνες ισχυ-ρίζονται ότι τα έχουν λύσει.

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕ
ΝΩΝ (ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑ
ΜΑΚΡΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ)
ΔΕΧΕΤΑΙ: 9-1 η.μ. και 5-7 μ.
88ος Μετσόβου 25. 1ος όροφος (στη
γίε Μουσείον) Τηλ 810.975

... ή μύρτα είναι πλούσια σε:

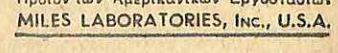
- **Φωσφόρο** (μυϊκή δύναμις)
- **Βιταμίνη Ρ2** (εξανάνωμα)
- **Βιταμίνη Β2** (άνοπτυξίς)
- **Βιταμίνη ΡΡ** (άντίληψις)
- **Βιταμίνη Β6** (καλή χώνευσις)

Έπί πλέον ή μύρτα, χωρίς στήν ιδεώδη αναλογία **καλίου/νατρίου**, είναι...

ΤΟ ΠΙΟ ΞΕΔΙΨΑΣΤΙΚΟ
ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΤΑ

* **O Luigi Quagliotto** (30 χρόνων), Avenida Los Maquitos Las Delicias Ed Monte Sacro Ap. 8 Caracas, θέλει να αλληγοροφαση με 'Ελληνίδες από όλο τον κόσμο, ηλικίας 18—23 χρόνων, στην ελληνική, ιταλική και ισπανική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.
 * **O Mario Romeo** (20 χρόνων), Via Popolari No 5, Anio Inferiore, Reggio Calabria, Italia, 'Ιταλός σπουδαστής του Πανεπιστημίου της Μεσσηνής, θέλει να αλληγοροφαση με μία νέα 'Ελληνίδα σπουδαστριά, της ίδιας

Ο Εὐαγγελὸς Κουκλινός, Grande Place No 31, Pommeroeul 31, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήσῃ

ση με την αναγνώστριά μας του 1919
τεύχους, που κρύβεται κάτω από το

17—20 χρόνων. Ὁ Εὐάγ

ΟΙΚΟΣ ΕΙΔΙΚΕΥΣΕΩΣ
ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΚΟΜΜΟΤΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ

Διεύθυνσις
ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ 7 — Τηλ. 612.588
ΑΘΗΝΑΙ

ΩΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Α΄. ΓΚΡΟΥΠ Β΄. ΓΚΡΟΥΠ
9—1 4—8

100 %
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου
χωρίς ΤΑΧΥΤΑΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΘΡΑΚΑ ΠΕΠΟΥΝΑ
Είμαστε συνεργάσιμοι
Μη υπερτίσιμους δερματίτες
ESTHÉTIQUE MODERNE
ΜΕ ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ
ΟΛΟΣ ΠΡΑΚΤΕΥΤΩΣ & ΚΡΑΥΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΘΕΛΟΝ

Ο Κ. Παλαμιώτης, Ίππο-
κράτους 18. Βέρροια, Γρέσε, θέλει ν
ἀλλήλογραφῇ μετὰ τὴν «Ἀωνία ἑλ-
πίδα» ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο. Ὁ Γραμ-
ματικὸς Ἀγγελόπουλος,
Παπᾶδος Γερά, Μυτιλήνη, Γρέσε, ἐπι-
θυμεῖ ν ἀλλήλογραφῇ μετὰ τὴν «Ἠ-
λπίδα» ἀπὸ τὴν Περσία. Τὴν

Περσίου, που γιόγος του λασ.

Ο Στέλιος Αστέριος
και ο Απστόλος Δαδελής, Β
Ολγας 154 Θεσσαλονίκης, ήτουν
ν άλληλογ-φθουν αντίστοιχους με τίς
αναγνωστρίες μας, που κρύβονται κά-
τω από τα φυδώνυμα «Μικρό δια-
βολάκι» και «Ανώνυμη» από το Σου-
δαν. Ο Τάκης Παπαδό-
πουλος, Σόλωνος Νο 48, Αθή-
νη, Γίσεε, επιθυμεί ν' άλληλογ-φθ-
ση με την αναγνωστρία μας από το

Βραβείον τηλεπάτειας μακράς
προστάσεως, τῆς Εταιρείας Ψυχι-
κῶν Ερευνῶν, Οδὸς Κυψέλης
34B, Ὅπου ἐπικοινωνεῖς 9-1 καὶ
4-6½. Τηλ. 812278.

διαβόλη» του 1918 τρυφούσε.
 «Ο Πράδρομος Είρηνη-
 δης, 28ης Οκτωβρίου 77, Χαλκίς,
 Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσῃ με νέες
 ἀπὸ τὴν Κύπρον, στὴν ἑλληνικὴ καὶ
 ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Ν. Ἀποστο-
 λίδης, Β. Γεωργίου Νο 4, Ἀλε-
 ξανδρούπολη, ἀποδέχεται αὐτὴν αλληλογραφίαν».

[Faint background watermark visible through the paper]

[illegible]

Με τις
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

Camelia

ασφάλεια - καθαρότητα
άνεση - αυτοπεποίθηση

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΥΣΟΙ ΚΑΤΑΚΤΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥΣ ΣΤΙΒΟΥΣ

Θα μπορούσε να πη κανείς, ότι ήταν οι καλύτεροι προετοιμασμένοι της Ελλάδας στην Ευρώπη, μετά τους αθλητικούς θριάμβους τους.

Αναγέννησι του ελληνικού αθλητισμού συντελείται από 1958! Τα φιλότιμα ψυχωμένα, φρονιματισμένα αθλητικά μας νεώτα, σε μία λαμπρή εξόρμησι τους στους διεθνείς στίβους της Ευρώπης, θριάμβευσαν. Ο Ρουμπάνης, ο Κωνσταντίνιδης, ο Δεπάστας, ο Τσακανίκας, ο Χιώτης, ο Παπαδοσταλίου, ο Κουνιάδης, ο Μαρολέος, ο Καυταδέλης, ο Σίλλης, αποτέλεσαν σήμερα την πρωτοπορία μας. Δεκάδες νέων εφήβων αθλητών αναμένουν με πίστι στο σκοπό και πεποίθησι στις δυνάμεις τους τη σκυτάλη, για να τη μεταδώσουν στις έρχομενες γενεές.

Μετά το 1956 (Ολυμπιακοί Αγώνες της Μελβούρνης), όταν ο Γ. Ρουμπάνης αναδείχθηκε τρίτος ολυμπιονίκης στο άλμα επί κοντώ, έρχεται το 1958 για να προβάλει την Ελλάδα στη διεθνή αθλητική οικόγενεια, όχι σε «φτωχό συγγενή», αλλά συν έθνος, που έχει επιτύχει της ιερής παρακαταθήκης του και σέβεται τις αγωνιστικές παραδόσεις του.

Στα Λεντς, στην Κοζανιά, στο Μόναχο, στο Λουμπουρκ, ο Ρουμπάνης, ο Δεπάστας και ο Κωνσταντίνιδης, πραγματοποίησαν άλματα, που θα ζήλευσαν και οι 20 καλύτεροι αθλητές της Ευρώπης. Από τις 12 συμμετοχές των πρωταθλητών μας στη Γερμανία, κατακτήσαμε 7 πρώτες νίκες, 1 δεύτερη, 2 τρίτες και ανά 1 πέμπτη και έκτη.

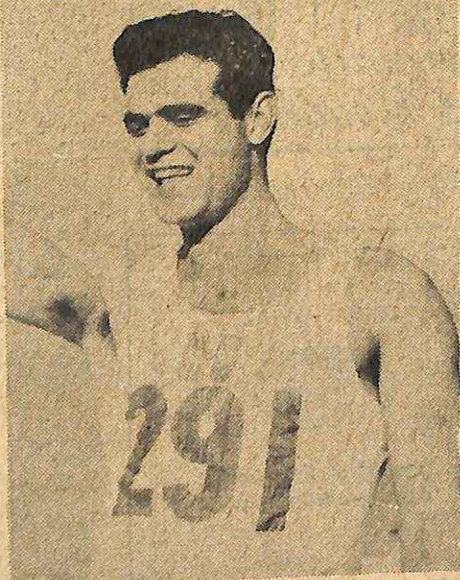
Ο ολυμπιονίκης μας Γιώργος Ρουμπάνης καταρρίπτει το ρεκόρ της Ευρώπης στο άλμα επί κοντώ με 4,60 μ., έναντι 4,58 του παλαιού, που κατείχε ο ίδιος. Ο αθλος του γίνεται εντυπωσιακότερος σαν αναλογισθούμε πως με το 4,60 μ. προωθείται στη θέση του Β' καλύτερου αθλητού του κόσμου, στο αγώνισμα του, μετά τον παγκόσμιο άσσο Αμερικανό Γκουντόφσκυ.

Σας παρουσιάζουμε τον επίσημο πίνακα των είκοσιπέντε καλύτερων αθλητών του κόσμου στο άλμα επί κοντώ, κατά το 1958:

1. Γκουντόφσκυ (Αμερική) 4,68 μ.
2. Γ. Ρουμπάνης (Ελλάδα) 4,60. Ρόν Μόρρις (Αμερική) 4,60.
3. Ντόν Μπράντ (Αμερική) 4,56. Ρ. Στόρτς (Αμερ.) 4,56. Μπριούερ (Αμερ.) 4,56. Μπουλάτωφ (Αμερ.) 4,56.
4. Προύσγκερ (Γερμ.) 4,55. Λάνστρουμ (Φινλ.) 4,55.
5. Τσερνουπά (Ρωσ.) 4,55.
6. Χούλ (Αμερ.) 4,49. Ντούλε (Αμερική) 4,49. Μπρόντ (Αμερ.) 4,49.
7. Πάκεν (Αμερ.) 4,48.
8. Κένλεϋ (Αμερ.) 4,47. Ρόουζ (Αμερ.) 4,47. Τσάρλς (Αμερ.) 4,47.
9. Μάττις (Αμερική) 4,43.
10. Θόρλακσον (Ισλ.) 4,42. Φρόντενταλ (Αμερ.) 4,42. Πουζέ (Αμερ.) 4,42. Μπουργκ (Αμερ.) 4,42.
11. Λέσεκ (Πουγκ.) 4,41.
12. Βάζνυ (Πολ.) 4,40.
13. Πετρόφ (Ρωσ.) 4,40.

Η πρώτη νίκη του Ε. Δεπάστας στα 800 μ. και το νέο ελληνικό ρεκόρ με 1' 49" 1, πλημμύρισε χαρά τους φιλάθλους μας. Με αντιπάλους το Γερμανό Μπρέννερ, τον Ιταλό Μπαράντινι, τον Ουγγροαυστριακό Ζέγκλεντ, τον Νοτιοαφρικανό Κλάσκ, το Γερμανό Μισάλα, το Βέλγο Λεβά και άλλους ο αθλος του Δεπάστας παρήγαγε βαθύτερο νόημα και έκτιμαται συνειδητά.

Είναι μήπως μικρές σημασίες και το νέο ρεκόρ του φιλότιμου ρεκόρμαν των

Ο ολυμπιονίκης μας Γιώργος Ρουμπάνης ρεκόρμαν της Ευρώπης.

800 μ. στα 1.000 μ. με 4' 23" 6. Ως συμπλήρωμα έρχεται το 48" 8 στα 400 μ., που μαρτυρεί, ότι η ταχύτητα του Δεπάστας, όταν κατέβη στα 48" - στα 400 μ., δίνει ακόμη περισσότερες ελπίδες για λαμπρότερες επιτυχίες.

Ο Τ. Κωνσταντίνιδης κατέρριψε το ρεκόρ των 1609 μ. (ένος αγγλικού μιλίου) με 4' 07" 4. Ο Χιώτης σημείωσε μία εκπληκτική νίκη στα 5.000 μ. στο Μιλάνο με 14' 32" 2. Ο Σίλλης σημείωσε 4' 8" 1 στα 400 μ. Ο Παπαδοσταλίου 8' 58" 8 στα 3.000 μ. μετ' επιβάρυνση. Ο Γεωργιόπουλος 10' 6 στα 160 μ. Ο Μαρολέος 14' 8 στα 110 μ. μετ' επιβάρυνση.

Το 17,43 μ., νέο ρεκόρ της Ελλάδας, του Τσακανίκα, κατά την υποειγνατική έσορτή των Ενόπλων Δυνάμεων στο Παρισινό Στάδιο, παρήγαγε επιβράδυνση τους μεγάλους μύχους και άλλους των πρωταθλητών μας.

Με πρώτη Βολή 16,86 μ., ρίχνει μία άκουρη περί τα 17,20 μ., και στην τρίτη προσπάθεια στέλνει τη σφαίρα στα 17,43 μ. Ρεκόρ ύπεροχο.

Όπως από καιρό προέβλεψαμε, ο Τσακανίκας είναι ικανός για 18 μέτρα σφαίρα, όπως ο Κουνιάδης για 56 μέτρα δίσκου.

Υπό τους αίσιους αυτούς οίανους, ο ελληνικός αθλητισμός ατενίστηκε τις τελευταίες εβδομάδες με μεγαλύτερη περηφάνεια και εξαιρετική αισιοδοξία. Ο Λαχτορίδης, ο Μοραγιέρος, ο Σπυρόπουλος, ο Σφήκας, ο Ματσουκίδης, ο Κρικέτος, ο Ντέμος, περιμένουν με τη σειρά τους να ξεπεταχθούν, για να προσθέσουν και αυτοί τον τιμημένο αθλητικό ιδρώτα τους σε στεφάνι στα μέταλλά τους.

Ήταν πια, καιρός! Ο Έλληνας αθλητισμός περίμενε με αγωνία τη μεγάλη στιγμή!

Από πέρασε ανάμεσα από τρεις συμπληγάδες πέτρες. Αφού γνώρισε ημέρες καταπτώσεως Αφού αγωνίσθηκε αντιμετώπιζοντας αδιαφορία και κρυφό πόλεμο. Τελικά, τέλειωσε τις στεραιότητες του σαν άπτος και πέταξε προς τα πεπονημένα του!

Θα χρειασθούν όκομα μεγαλύτεροι μόνχοι, περισσότεροι ιδρώτες, αθροίσματα μέτρα, για να κατακτηθούν τα βαλκανικά αθλητικά κάστρα και να ολοκληρωθεί το ξεκίνημα με αγωνίες στις ευρωπαϊκές επάλξεις!

Όσοι, το ξεκίνημα έγινε και ήταν πραγματικά λαμπρό, εντυπωσιακό, επιδοφόρο. Έγινε λοιπόν στα φιλότιμα παιδιά μας!

Τ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ του παρόντος τεύχους

Αν-Κάτω σταυρολέξο ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) ΠΡΕΜΑΤΙΣΜΟΣ. 2) ΑΦΗΝΩ. 3) ΤΑ-ΑΛΑ-ΝΟΡ-ΑΝ. 4) ΑΓΕΛΗ-ΠΟΡΙΣΜΑ. 5) ΧΩΡΑ. 6) ΧΑΜ. 7) ΣΠΑΝ. 8) ΧΑΝΙΑ. 9) ΟΡΗ. 10) ΟΜΑΣ. 11) ΠΑΤ. 12) ΠΑΦΟΣ. 13) ΟΛΑΙ. 14) ΠΩΣ. 15) ΥΛΙΣΤΗΣ. 16) ΤΣΑΝΤ. 17) ΤΙ. 18) ΣΟΣ. 19) ΣΟΜ. 20) ΔΟΝ-ΛΕΜΑΝ. 21) ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΟΣ. 22) ΚΑΘΕΤΩΣ.

- 1) ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ. 2) ΑΓΩ-ΜΑΛΛΙ. 3) ΕΑ. 4) ΕΡΓΑΤΑΙ. 5) ΔΑ. 6) ΥΦΑΛΛΑ-ΙΣ. 7) ΣΟΣ. 8) ΜΗΛΗ. 9) ΤΟΝΤ. 10) ΑΝΑ-ΧΑ-ΣΑΠΗΣ. 11) ΤΩ-ΠΑΝ-ΦΩΣ-ΑΛ. 12) ΝΟ-ΜΙΜΟΣ. 13) ΣΕΛ. 14) ΣΠΟΡ. 15) ΤΟΜΑ. 16) ΜΩΡΙΣ. 17) ΣΕΜΑΝ. 18) ΟΠ. 19) ΣΠΟΡΙ-ΚΑ. 20) ΝΟ. 21) ΑΜΑΡΑ. 22) ΥΝΙ. 23) Α-ΝΑΠΗΝΙΣΤΗΣ.

Μικρά προβλήματα

- 1) Γιάννης: 1 μ. 86. Βασίλης: 1 μ. 71. Κατίν: 1 μ. 63. (X+X+X+15=520).
- 2) 58 φορές.
- 3) Τα γυμνάσια 12 (X=X) 4+1+2X) 3 -1+1). Πήρε λοιπόν 4 ή 10, 10, 7 ή 14, 14, 14 και 14 (όχι γάτος).
- 4) Η κυρία Άννα είναι σήμερα 52 χρόνων. Ο Μίλης είναι συνυψώς 30 και ο Τάκης 27. (57-52=5).

Τά άπετοιγχα

Όχι 8, αλλά 9. Γιατί τα 8 πρώτα που θα φτιάξω και θα καπνίσω 8 το αφορούν ισάριθμα άποτοιγχα, άπ' τα όποια θα φτιάξω άλλο ένα τσιγάρο, το έννατο.

Οι πέντε καλεσμένοι

Η Άλίκη κάθεται επί μέση.

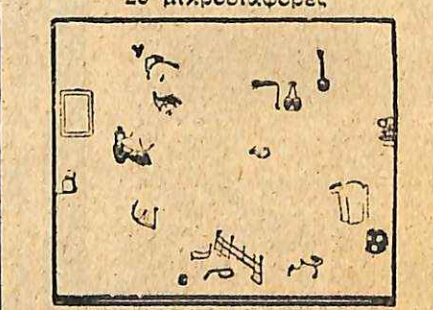
Αναγκασματισμός

ΚΑΠΡΟΣ - ΚΑΡΠΟΣ.

Γεωγραφικό παιχνίδι

ΒΡΑΖΙΛΙΑ - ΠΕΡΟΥ - ΠΑΝΑΜΑΣ - ΧΙΛΗ - ΚΟΣΤΑΡΙΚΑ - ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ.

20 μικροδιαφορές

Η εικόνα μας δείχνει καθαρά σε ποιά σημεία βρίσκονται οι 20 μικροδιαφορές.

Η λύσις του ύπ' αριθ. 702 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) ΠΑΧΟΣ. 2) ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ. 3) ΔΑΜΩΝ. 4) ΑΠΟΛΥΤΑ. 5) ΑΡΩΜΑ. 6) ΛΑΝΟΜΟΙ. 7) ΔΑΜΑΡΤΙΝΟΣ. 8) ΚΟΜΑΡΑ. 9) ΜΙΑ. 10) ΕΚΑΣ. 11) ΑΝΙΑΤΟΝ. 12) ΑΝΒΑΛΗΣ. 13) ΑΝΙΑ. 14) ΑΙΑ. 15) ΤΕΜΕΝΗ-ΤΥΛΟΣ. 16) ΙΣΑΛΟΣ. 17) ΑΜΑΡΤΙΑ. 18) ΑΙΝΟΣ. 19) ΑΜΥΝΑ. 20) ΑΡΕΝΑ. 21) ΣΑΝΑΚΑ. 22) ΑΓΩΝΕΣ. 23) ΑΡΤΙΑ. 24) ΠΟΤΑ. 25) ΕΜΑ. 26) ΙΔΙΑ. 27) ΣΑΛΥΑ. 28) ΠΑ. 29) ΠΗΓΑΣΟΣ. 30) ΕΤΟΣ. 31) ΙΔΕ. 32) Α. ΠΑΝΑΣ. 33) ΔΙΟΡΑΤΙΚΟΙ. 34) ΦΗΜΑΙ. 35) ΑΡΑΤΑ. 36) ΟΜΟΝΟΙΑ. 37) ΦΑΝΟΙ. 38) ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ. 39) ΜΗΝΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) ΔΑΛΜΑΤΙΑ. 2) ΕΠΑΦΗ. 3) ΠΑΡΑΙ-ΝΕΣΙΣ. 4) ΜΗΝΗ. 5) ΑΜΩΜΑ. 6) ΜΑΝΑ. 7) ΑΓΑΜΟΙ. 8) ΧΩΜΑ. 9) ΒΕΛΟΝΗ. 10) Α. ΝΑΜΑ. 11) ΟΝΑΡ. 12) ΑΝΟΣΑ. 13) ΙΣΑΙΟΣ. 14) ΤΕΛΗΣ. 15) ΓΑΔΟΣ. 16) ΝΤ. 17) ΑΛΙΚΗ. 18) ΑΚΡΙΣ. 19) ΠΟΑ. 20) ΑΝΑΣΤΗΜΑΤΑ. 21) Σ. 22) ΝΑΝΟΣ. 23) ΕΙΜΑΙ. 24) ΑΠ. 25) ΑΛΛΗΛΟΝ. 26) ΙΟΣ. 27) ΑΝΟΜΑ. 28) ΛΟΡΑΝ. 29) ΡΑ. 30) ΚΝΙΣΑ. 31) ΑΠΑΣΑ. 32) ΕΥΝΟΙΑ. 33) ΡΑΓΟΥ. 34) ΤΑΦΗ. 35) ΣΤΟ. 36) ΑΤΡΩΤΑ. 37) ΙΡΑΝ. 38) ΙΑΜΑΤΑ. 39) ΙΕΝ. 40) ΙΚΑΝΑ. 41) ΟΡΟΙ. 42) ΑΝΕΠΙ-ΔΟΤΟΣ. 43) ΑΙΑΝΑ. 44) ΑΣΑΦΕΙΑΙ.

Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

Πρωτότυπο διήγημα

ΜΟΛΙΣ έβριξε μία ματιά στο υπίλιτο που του δώσε ο κλητήρας, ο ανακριτής Λάρσεν είπτε: — Άς περάσουν άμέσως!

Σε λίγο μπήκε στο γραφείο του μία όμορφη ξανθή κυρία, με μελαγχολικά μάτια. Ήταν μαυροφωρεμένη. Τη συνόδευε ένας γνωστός δικηγόρος.

Τ' όνομα της κυρίας ήταν έακουστό σ' όλη τη Σουηδία. Λεγόταν Ίνγκριντ Τέσεν. Είχε παντρευτεί πριν από 10 χρόνια το διάσημο εξερευνητή Όλαφ Τέσεν. Πέντε χρόνια μετά το γάμο τους, ο άντρας της ξεκίνησε για μία άπ' τις πιο επικίνδυνες εξερευνήσεις του Βορείου Πόλου.

Στην άρχή σημείωσε εξαιρετικές επιτυχίες. Ύστερα όμως ακολούθησε μία τραγική σιωπή. Ο Τέσεν δέ γύρισε στη Σουηδία, ούτε και υπήρχε καμιά είδησι για την τύχη του. Όλοι πίστεψαν πως είχε χαθεί κάπου στον Άρκτικό.

Έπειτα λοιπόν από έφτα χρόνια, η γυναίκα του θα έθεωρείτο νομίμως χήρα και θα μπορούσε να ξαναπαντρευτεί. Λέγανε μάλιστα πως είχε ζητήσει αυτή την επίσημη αναγνώριση της χηρείας της.

Γι' αυτήν ακριβώς τη διαδικασία είχε πάει τώρα στο γραφείο του ανακριτού.

Απάντησε στις ερωτήσεις του κι υπέγραψε τα σχετικά χαρτιά.

Να μείνετε ήσυχη, της είπτε έκείνος στο τέλος. Σε δύο μήνες θα λήξει αυτή η υπόθεσι. Ο νόμος όρίζει άπαραιτήτως να περάσουν αυτές οι έξηνα μέρες.

Τ' άλλο πρωί, οι σουηδικές έφημερίδες δημοσίευαν την είδησι, προσθέτοντας πως η χήρα του διάσημου εξερευνητού σκόπευε πιθανότατα να ξαναπαντρευτεί. Οι περισσότεροι άναγνώστες δέν ένδιαφέρθηκαν, γιατί είχαν ξεχάσει πια το δράμα του Όλαφ Τέσεν, έπειτα από τόσα χρόνια.

Μετά δέκα μέρες όμως, άναστατώθηκε όλόκληρη η Σουηδία. Τώρα οι έφημερίδες είχαν τεράστιους τίτλους: «Μία εκπληκτική είδησι... Ζή άκούμ ο εξερευνητής Τέσεν». Κι άπ' κάτω άκολουθούσε η είδησι:

«Ο άσυρματιστής της άεροπορίας Βάσσεκ του Όσλο συνέλαβε χθές ένα άσθενές και σχεδόν άκατά-

ληπτο ραδιογράφημα: «Βολτούρ... S.O.S... Τεσ... Τεσ... S.O.S. 80 μίρες γεωγραφικού... Τεσ... Βοηθ... Τεσ...»

Άραγε έπρόκειτο για τον Όλεφ Τέσεν, τον εξερευνητή που είχε χαθεί στον Πόλο;

Οι είδικοί δήλωσαν άμέσως πως ήταν σίγουρα δικό του το ραδιοηλεγράφημα.

Και τί σύμπτωση! Ο εξερευνητής έδινε σημεία ζωής, τη στιγμή που η γυναίκα του είχε ζητήσει ν' αναγνωρισθεί ο θάνατός του, για να μπορέσει να ξαναπαντρευτεί.

Τι παιχνίδια που παίζει καμιά φορά στους ανθρώπους η άνεξιχνίαστη Μοίρα!...

Η σουηδική κυβέρνησις διάταξε άμέσως να γίνουν μεγάλες έρευνες για την άνεύρεσι του Όλαφ Τέσεν.

Στο μεταξύ, κι άλλοι άσυρματιστάι είχαν συλλάβει παρόμοια μυστηριώδη ραδιοηλεγραφήματα, σαν το πρώτο.

Οι δημοσιογράφοι πολióρκησαν το σπίτι της Ίνγκριντ Τέσεν, να έκείνη άρνήθηκε έπιμνια να τους δειχθεί.

Άλλά κι ο άδελφός του εξερευνητού, ο Κάρλ Τέσεν, ύφιστατο την ίδια πολιορκία. Ο άνδρας αυτός ήταν ένας παράξενος έπιστήμων, που ζούσε διαρκώς μέσα στη μοναχία και τη σιωπή της Βίλλας του, σαν άρκούδα στη φωλιά της.

Μά ένας ταλιμρός δημοσιογράφος, ο νεαρός Κνούτ Έρικμαν, ήθελε με κάθε τρόπο να σημειώσει μία επιτυχία, δημοσιεύοντας στην έφημερίδα του μία συνέντευξι με τον έκκεντρικό Κάρλ Τέσεν.

Ένα βράδυ λοιπόν, κρυφά άπ' όλους, γλύστρησε σαν σκιά μέσα στον κήπο της έξοχικής Βίλλας του έπιστήμονος και κατώρθωσε να φτάσει ως το γραφείο του.

Ο Κάρλ Τέσεν δέν βρισκόταν έκεί. Άλλά ο ρεπόρτερ δέν άπογοητεύθηκε κι έξακολούθησε άόδυβα τις έρευνες του στις άλλες κάμαρες του σπιτιού.

Έφτασε τέλος έξω άπ' το εργαστήριο του έπιστήμονος. Έκει, άκούμπησε τ' αυτό του στην πόρτα κι άκουσε καταπληκτος ένα παράξενο ρυθμικό ήχο...

Με την ίδια προφύλαξι πάντα, γύρισε το πόμολο της πόρτας και την άνοιξε δίχως θόρυβο.

Ο Κάρλ Τέσεν βρισκόταν στο βάθος του εργαστηρίου, σκυμμένος πάνω άπό ένα χειριστήριο άσυρμάτου, κι έστελνε ένα μυστηριώδες ραδιοηλεγράφημα!

Ο ρεπόρτερ έμεινε σαν άπολιθωμένος άπ' αυτή την άνακάλυψι. Γρήγορα όμως συνέλαβε, έκλεισε την πόρτα με την ίδια προφύλαξι κι έσβησε το φως. Σε λίγο ξαναγύρισε, μαζί με δύο άστυνομικούς, που άρμυσαν έαφνικά μέσα στο εργαστήριο του έπιστήμονος...

Έτσι πιάστηκε επί αυτοφώρου ο άδελφός του εξερευνητού, ενώ έστελνε μ' ένα κρυφό άσυρμάτο τα μυστηριώδη έκείνα μηνύματα: «Βολτούρ... S.O.S... Τεσ... Τεσ...»

Όταν τον όδηγησαν στην άστυνομία, είπτε, με μία λάμψη τρελλού φανατισμού στα μάτια:

«Έχασα το παιχνίδι. Τι να γίνω;... Ο σκοπός μου ήταν να έμποδίσω την Ίνγκριντ να ξαναπαντρευτεί. Ήθελα να μείνι πιστή στη μνήμη του άδελφού μου! Όταν παννυή τον άδελφό μου! Ο Όλαφ θα πέθανε άκόμυ μία φορά!

Η ύπόθεσι αυτή άποσιωπήθηκε, γιατί είχε τραγικό χαρακτήρα.

Ο Κάρλ Τέσεν άφέθηκε έλεύθερος. Καί, μετά τρεις μήνες, η Ίνγκριντ Τέσεν θεωρήθηκε έπιστήμων χήρα και ξαναπαντρεύτηκε, για να ξαναζητήσει τη ζωή της.

Ουρτικάρια ή κνίδωσις

Είναι μία πολύ συνηθισμένη άφρώστεια και πολύ έννοηληπτική. Νομίζει κανείς πως το δέρμα του ήρθε σε έπαφή με τσουκνίδες και γεμίζει άπό παράξενες κοκκινίλες. Οι κοκκινίλες αυτές γίνονται ύστερα άπό μεγάλη φαγούρα. Συγχρόνα με τη φαγούρα παρουσιάζονται μικρές ή μεγάλες πλάκες, κοκκινωπές προς το άσπρο, που προέχουν λίγο άπό το δέρμα και είναι μεγάλες άπό ένα ρεθύδι ως μία παλάμη και πολλές φορές πολύ μεγαλύτερες. Η περιφέρεια σ' αυτό το έξάνθημα είναι πιο κοκκίνη και το σχήμα του είναι στρογγυλό ή πολύ κυκλικό.

Το έξάνθημα αυτό διαρκεί λίγα λεπτά ή λίγες ώρες. Μετά υποχωρεί και το δέρμα παίρνει την κανονική του όψη. Συχνά παρουσιάζονται πολλές υποτροπές την ίδια μέρα ή την ίδια ώρα. Το έξάνθημα παρουσιάζεται σ' ένα μόνο μέρος ή σ' όλο το σώμα άρχίζοντας άπό το πρόσωπο ή τα πόδια. Η φαγούρα που προηγείται άπό το έξάνθημα ή ύπάρχει μαζί μ' αυτό καμιά φορά είναι τόσο δύνατη, που έμποδίζει τον άρρωστο να κοιμηθεί. Σπάνια παρατηρείται πυρετός και μάλιστα καμιά φορά πολύ δύνατη, πόνος στις άρθρώσεις και σταύς μύς, πεπτικές διαταραχές, προτού φανή το έξάνθημα ή και συγχρόνα μ' αυτό.

Η ουρτικάρια με τις συχνές της υποτροπές συνήθως βαστά πολύ καιρό. Μπορεί βέβαια να είναι για λίγες ώρες ή λίγες μέρες, μ' άν δέν άποκλείεται να είναι και για βδομάδες, για μήνες ή και πολύ σπάνια για χρόνια. Τα αίτια που προκαλούν την ουρτικάρια είναι πολλά και άναλόγως με τα αίτια είναι ή διάφορα των υποτροπών.

Η έπαφή με την τσουκνίδα προκαλεί την ουρτικάρια που διαρκεί λίγες ώρες ή το πολύ μία μέρα. Πολλά άλλα φυτά, μερικά είδη κισσού, ή διάφορα γεράνια προκαλούν κνίδωσι, καθώς και πολλά έντομα και θαλάσσιοι όργανισμοί (κάμψιες, άφρόγες, μεδούσες και άλλου). Η κνίδωσι είναι περισσότερο ή λιγότερο έντονη άνάλογα με την προσπόθεσι του όργανισμου και το χρόνο που ήρθαν σε έπαφή με το άνηρώπινο σώμα ή φυτικό ή ζωικό αυτό ούργανισμο.

Αν μάλιστα η έπαφή αυτή βαστά πολλή ώρα, τότε προκαλούνται συχνά και γενικά συμπτώματα: πυρετός, πεπτικές διαταραχές, πόνος στις άρθρώσεις και γενική κακουχία. Αυτά όλα όφειλονται σε τοξική έπίδρασι.

Το ίδιο συμβαίνει και με διάφορες τροφές που προκαλούν ήληρητηρίσι, με διάφορους πότους, έμέτους, διάρροια, τάσι προς λιποθύμια, ζέλι, που συνοδεύονται και με φαγούρα και κνίδωσι.

Για να προκληθεί ή κνίδωσι, που είναι άλλεργική άφρώστεια, πρέπει να ύπάρχει προδιάθεσι του όργανισμου και ένα άλλεργικό όργανο που την προκαλεί. Τα άλλεργικά όργανα δέν είναι τα ίδια σε όλους. Διάφορες τροφές προκαλούν κνίδωσι σε άρισμένα άτομα. Π. χ. οι άτοκοι, οι γαρίδες, τα ψάρια, τα στρείδια, τα μύδια και γενικά τα θαλασσινά, τα αλγά, ή σοκολάτα, το κακάο, ή βανίλια, τα φασόλια, ή φακή, το ψωμί, το γάλα, το τυρί, το κρέας και που πάντων το χοιρινό, το ζαμπόν, ή τηχη, το κυνήγι, το λάχανο, τα σπαράγγια, οι ντομάτες, οι φράουλες, ή μουστάρδα, το κρασί, ή μπύρα και άλλα.

Το ένα μπορεί να πειράξη τον ένα και τ' άλλο τον άλλο. Για να ξεχωρίσουν ποιες τροφές περάσουν έναν, που ο ίδιος δέν μπορεί να το βρή μονάχος, κάνουν έστεισι (δοκιμές) με διάφορες σκόνες άπό τροφές, χωρίς βέβαια να καταλήγουν πάντα σε άρισμένα άποτέλεσματα. Πολλούς τους πειράζουν οι τροφές όταν τρώνε γρήγορα, ενώ οι ίδιες τροφές, όταν τρώγονται σιγά, δέν προκαλούν κνίδωσι. Άλλους τους πειράζουν διάφορα φάρμακα, όπως ή άντιπυρίνη, ή άσπιρίνη, τα διουρητικά, τα άφρονηκτικά, ο υδρόφωρος, το βισμουθίο, ή έμετίνη, τα ναρκωτικά, το στυλκλικό νάτριο, ή ινσουλίνη, διάφοροι όρμοι, το φανικόν όξύ, οι σουλφοναμίδες, τα βιοθεραπευτικά και που πάντων ή πενικιλίνη και ή στρεπτομυκίνη και πολλά άλλα.

Μερικοί παθαίνουν άπό κνίδωσι όταν άναπνεύσουν διάφορες άφρωτικές σκόνες ή άέρια, π. χ. έντομοκτόνα φάρμακα, πουπούλα μαξιλάρων, τριχες άπό γάτες, διάφορα άρώματα, κλπ.

Άλλοι παθαίνουν κνίδωσι άν έκτεθούν στο κρύο ή τους φωτεινές κρύες άέρια ή μπουν σε κρύο νερό ή κρύο γάλα. Και με τη ζεστή άλλα παθαίνουν ουρτικάρια, καθώς και με τις άκτίνες του ήλιου. Σε μερικούς ή παραγωγή σωματική δουλειά προκαλεί την άφρώστεια, άκόμα και το περπάτημα. Η συγγενισι σε άλλους και διάφορες άφρωτικές διαταραχές είναι αίτια της ουρτικάρίας. Άκόμα και ή άλλαγή του καιρού και που πάντων ή άνοει προκαλούν την κνίδωσι. Διάφορα έντερικά παράσιτα και άκινάκοι καθώς και μερικές άφρώστεις όπως ή ψώρα, το πολύμορφο έρύθημα, το έκζεμα, ή λευκαίμια και άλλα προκαλούν σε μερικούς και κνίδωσι.

Το να βρεθεί ή αίτια της ουρτικάρίας είναι ένα άπό τα πιο δύσκολα προβλήματα, που άπασχολούν τον άρρωστο και το γιατρό. Πιο εύκολα ο άρρωστος μπορεί να βρή ποιά είναι έκείνη, που άυ προκαλεί την κνίδωσι, ποιά ο γιατρός. Άκόμα και ρούχα άπό νύλον ή ή διάφορες τεχνητές ύφες έχουν προκαλέσει και κνίδωσι.

ΑΥΔΙΑ ΠΟΥΛΙΕΖΟΥ-ΔΟΥΚΑ

Ίατρος-δερματολόγος

E. KINIK

— Δεν έχει άλλα δράμια, μαντάμ!...

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀτυχίας.

— Συγχαρητήρια, κύριε Θρασύβουλε! Πολὺ ἐνθουσιώδες τὸ σόλο σας!

Χωρὶς λόγια.